

ВЕЛИКА СРБИЈА

ISSN 1452-9165

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, МАЈ 2009. ГОДИНЕ
ГОДИНА XX, БРОЈ 3313

**„МОЈА СНАГА
ЗАВИСИ ОД
ПОДРШКЕ МОГА НАРОДА”**

ТВРДИ ПОВЕЗ / ЗЛАТОТИСК

Др Војислав Шешељ

ИДЕОЛОГИЈА
СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА

БЕАНКА СРБИЈА А.Д.
БЕОГРАД 2002.

Др Војислав Шешељ

РИМОКАТОЛИЧКИ
ЗЛОЧИНАЧКИ ПРОЈЕКАТ
ВЕШТАЧКЕ
ХРВАТСКЕ НАЦИЈЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2007.

Капитална дела проф. др Војислава Шешеља у којима је објављена научна истина о Римокатоличкој цркви и Хрватима, као и права природа, циљеви и морални судови српског национализма.

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач

Проф. др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник

Елена Божић-Талијан

Заменик главног

и одговорног уредника

Марина Томан

Помоћник главног

и одговорног уредника

Момир Марковић

Техничко уређење и компјутерски прелом

Северин Поповић

Редакција

Иван Нинић, Борис Алексић,
Душан Марић, др Никола Жутић,
Слађан Мијаљевић, мр Дејан Мирковић,
мр Александар Мартиновић,
Будимир Ничић, Амџад Мигати,
Огњен Михајловић

Унос текста

Весна Марић, Златија Севић,
Љубинка Божовић, Драгица Томић

Лектура и коректура

Лазар Маџура

Председник Издавачког савета

Др Борђе Николић

Заменик председника Издавачког савета

Др Бранко Надозеза

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешел,
Милорад Мирчић, Гордана Поп-Лазич,
Драган Тодоровић, Мирко Благојевић,
Душко Секулић, Зоран Красић,
Паја Момчилов, Наташа Јовановић,
Горан Цветановић

Штампа

ДОО „Драгић”, Зрењанин
Борђа Јоановића 20,
23000, Зрењанин, тел. 023/535-491

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија”, Трг победе 3,
11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија” уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.

СРП - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
329(497.11)

ВЕЛИКА Србија : новине Српске
радикалне странке / главни и одговорни
уредник Елена Божић Талијан. - Год. 1,
бр. 1 (јул 1990)-

- Београд : Војислав Шешел, 1990)-
(Зрењанин : Драгић). - 30 cm
Месечно

ISBN 1452-9165 = Велика Србија
COBISS.SR-ID 19291650

Писмо др Шешелја грађанима Земунa

- „Моја снага зависи од подршке мога народа”

2

Интервју – Стево Драгишић

- Поверење проверенима

8

Истаживање

- СРС добија изборе у Земуну

11

Доказали смо да смо најбољи

- Радикалско чудо у Земуну

13

Изградња ифраструктуре

- Пројекти које Земунци памте

20

Улагање у здравство

- Улагање у будућност

24

Земунци поручују

- Желимо Шешелја у Србији

27

Ствараоци и рушитељи

- Шешелј градио а Ђилас руши

30

Добра дела се не заборављају

- Бусије верне Шешелју

31

Брига о духовности

- Помоћ црквама

33

Алтина

- Поверење у комшије

37

„Напредњаци” прете

- Убићемо ти сина

44

Кућа „Великог брата”

- Ђиласу милиони а Београду штета

45

„Моја снага зависи од подршке мога народа”

- **Победа Српске радикалне странке на изборима заказаним за 7. јун даће ми нову снагу за коначни итријумф у Хаџу**

Браћо и сестре, њошићовани суџађани,

Све је израженије продубљивање економске, социјалне и политичке кризе. Србија је жестоко уздрмана катастрофалном политиком режима на челу са Борисом Тадићем. Сада је сасвим јасно да је Тадићев бриселски пут „који нема алтернативу”, заправо, пут који води ка потпуном уништењу наше државе и нашег народа. Пут еврофанатика Бориса Тадића је пут самоубилачког жртвовања територијалног, политичког, економског интегритета и жртвовања грађана у име празних обећања Европске уније, којој смо потребни једино зарад израбљивања.

Економска политика коју, по диктату ММФ-а, Вашингтона и Брисела, спроводи влада на челу са Борисом Тадићем, довела је до ивице глади најшири слој грађана, а режим сада покушава да у глобалној економској кризи нађе алиби за све своје погрешне потезе.

Очајна економска ситуација у којој се данас налази Србија није последица светске економске кризе, већ управо те погрешне политике која се води од 2000. године на налозима ММФ-а, Вашингтона и Брисела, као и погрешне одређености за најсуровији модел капитализма – неолиберални капитализам. И није светску кризу произвео привредни успон Русије и Кине, него грамзивост Америке, њених банкара који су у грозници за профитом отворили Пандорину кутију.

Да ли је уопште потребно подсећати на какав криминалан начин је спроведена приватизација фабрика у нашој земљи, које су изграђене и стекле име познато у свету, све на нашем крвавом раду. Распродаване су у бесцење, а радници су завршили на улици.

Људи су за Тадића потрошни материјал, зато његова влада препоручује судовима да се успоре или потпуно обуставе радни спорови у којима радници траже своја права. Ето, толико је Тадићу стало до народа и државе на чијем је челу. На све је спреман само да би заштитио оне којима је продао фабрике. Да заштити и своју масну провизију, наравно.

Толико су се задужили и настављају да се задужују код међународних финансијских институција да су и наредне генерације гурнули у дужничко ропство. Најновије задужење Тадићеве владе од 4 милијарде евра код ММФ-а, враћаће наши унучи и прауначи.

Нису дозволили улазак руском и кинеском капиталу.

Створили су армију незапослених, сиромашних, гладних, очајних и понижених. Скоро сви грађани су доведени на ивицу опстанка и брину само о томе како да преживе овај потпуни економски крах до кога је довела неодговорна власт.

Актуелни режим је до сада испунио све захтеве који су стигли са Запада, а нема ни најмањег помака када је у питању побољшање стандарда грађана. Напротив, само суноврат.

Странке које учествују у власти освојиле су гласове грађана лажима, обманама и празним обећањима. Гласачима је представљено да је влада у овом саставу формирана јер је постигнута сагласност око социјалне одговорности, а кључни циљ је био пораст просечне пензије – до нивоа од 70 одсто просечне плате.

Следила је једна од највећих и најбоље рекламираних превара – обећање о додели бесплатних акција у вредности од 1000 евра. Обећавали су и 200.000 радних места и да ће бити створена таква клима да неће бити отпуштања.

Сурова стварност каже другачије – свакодневна драстична поскупљења, безобзирна отпуштања радника, све већи број сиромашних и гладних. Радник је потпуно обесправљен и уништен. Зато желим да вам представим програм Српске радикалне странке који гарантује бољу будућност грађанима Србије, економски просперитет и социјалну правду.

Кључне тачке економског програма Српске радикалне странке

Економски савет Српске радикалне странке зна која су најбоља решења за превазилажење социјалне и економске кризе и на многа од тих решења указивали су наши посланици у Народној скупштини.

Влада се упорно окреће Међународном монетарном фонду, иако је то веома опасна институција која путем кредитирања експлоатише државе и држи их у дужничком rop-ству.

Уосталом, ММФ је прва међународна организација која је признала терористичку творевину Косово, што је у овом тренутку најбитнији разлог због којег наша земља под хитно мора да напусти чланство у овом преварантском удружењу најбруталнијих светских крвопија.

Српска радикална странка непрестано указује да постоји алтернатива Тадићевом самоубилачком путу и да је Руска Федерација спас за територијални, политички и економски интегритет Србије.

Повољни кредити од Руске Федерације, не од Међународног монетарног фонда

Решење које нуди Српска радикална странка је узимање повољних кредита од Руске Федерације који неће бити економски и политички штетно условљени као што су кредити које власт узима од Међународног монетарног фонда. То су већ примениле бројне земље.

Обустављање једностране примене Прелазног трговинског споразума

Српска радикална странка непрестано истиче да режим Бориса Тадића свесно вуче потезе који су погубни за српску привреду, пре свега зато што беспоговорно следи захтеве Брисела. Таква је и катастрофална одлука владе о једностраној примени Прелазног трговинског споразума са Европском унијом. Ниједна друга држава није направила таква погубна потеза по сопствену земљу. Домаћа производња, а поготово пољопривреда, биће уништене због тога што домаћи произвођачи нису спремни да се такмиче са конкурентском робом из Европске уније. Такође, наша држава је ускраћена и за средства од Европске уније која су предвиђена за земље које добију статус кандидата, а то су добиле све државе које су смањивале царине за робу из Европске уније.

Србија се једностраном применом Прелазног трговинског споразума одрекла прихода у висини од око 267 милиона евра, што су процене представника власти. Српска радикална странка указује да је неопходно да се одмах обустави једнострана примена овог споразума. Што пре, то боље, почињена штета биће мања.

Оснивање развојне домаће банке

Ми, српски радикали се, још од 1996. године, у свом економском програму залажемо за оснивање развојне домаће банке, која би, под повољним условима, помагала наше извознике и наша предузећа и пољопривреднике.

Сада је сасвим јасно да је неопходно обнављање и јачање домаћег банкарског сектора који је тенденциозно уништен од стране досовског режима. Само на тај начин се поново може покренути производња у нашој земљи.

Заштита пољопривредних произвођача

Влада је и буџетом и додатно, ребалансом буџета, смањила субвенције за пољопривредне произвођаче, и очигледно доказала да тенденциозно урушава пољопривредну произ-

водњу, која не само да храни наше становништво, већ би, уз малу подршку државе, представљала праву шансу за нашу земљу, за излазак на инострана тржишта.

Неопходно је да се под хитно забрани увоз меса и осталих пољопривредних производа који се производе у нашој држави.

Такође, од кључног значаја је да се пољопривредницима обезбеди да пласирају своје производе и на иностраним тржиштима, пре свега, на огромном тржишту Руске Федерације. Србија би, на пример, могла целокупну производњу јабука и шљива у наредних 15 година да извезе у Русију, али најжалост, наша држава не користи Уговор о слободној трговини са овом земљом.

Пољопривреда је и даље најперспективнија привредна грана у Србији и управо због тога држава мора да заштити пољопривредне произвођаче.

Такође, неопходно је увести мере за подстицај домаћих извозника, а не увозника. У том смислу треба повећати царине на увоз иностраних производа.

Промена пореске политике

Српска радикална странка непрестано истиче да је неопходно променити пореску политику. Пре свега потребно је смањити порезе и доприносе на зараде како би се подстакло запошљавање. Уједно, био би решен статус многих радника који нису пријављени или им се обрачунавају мање зараде од оних које стварно примају.

Неопходно је и смањење пореза на додату вредност – ПДВ-а. На тај начин повећала би се продаја и производња. У супротном, овакав ПДВ погађа најсиромашније слојеве становништва. Међутим, влада се спрема да по налогу ММФ-а настави да повлачи катастрофалне потезе. Прво је гувернер Јелашић обелоданио да је услов ММФ-а повећање ПДВ-а, а онда је и министарка финансија Дијана Драгутиновић најавила да ће та мера бити реализована у јуну ове године.

Економске мере владе, као и ребаланс буџета, не нуде решење за економске и социјалне проблеме наше земље. Трагична је чињеница да најсиромашнији подносе највећи терет економске кризе, јер режим штити тајкуне и доноси мере у корист богатих.

Смањење државних трошкова

Очигледно је и да власт нема намеру да уради било шта како би смањила гломазну државну управу. Треба нагласи-

ти да смањење трошкова државе неће утицати на решавање кључног проблема, а то је покретање привреде. Међутим, када је у питању ова врста штедње, влада очигледно није хтела да завуче руку у свој џеп и да равномерније распореди терет кризе, већ све сваљује на леђа најсиромашнијих.

Српска радикална странка упорно истиче да је прави начин за смањење трошкова укидање многобројних владиних агенција и регулаторних тела. Србија данас има чак 102 агенције и регулаторна тела као што су разне управе, комисије, савети и сличне институције осмишљене за извлачење пара, пре свега за богаћење одабраних припадника Демократске странке. Новац се најчешће узима по основу огромних плата али и разних пројеката који, по правилу, завршавају у фиокама.

Ове и овакве узалудне агенције режим перманентно оснива од октобра 2000. године. Српска радикална странка је увек инсистирала, у својим амандманима, да се чланови закона који предвиђају оснивање агенција бришу, јер су то паралелни државни органи који обављају посао који је већ у надлежности министарстава.

Нико у Србији данас не зна шта те агенције раде, нити колико имају запослених. Те агенције представљају места за запошљавање страначких кадрова и ту се никада нико није запошлио преко конкурса.

Државна управа данас има око 30.000 државних службеника, а 2000. године је имала свега 8.000, што представља заиста превелико оптерећење пореских обвезника, чак и у државама далеко већим од Србије.

Опорезивање западних банака

Српска радикална странка сматра да се додатно морају опорезовати иностране, значи западне банке, зато што су монополисти на нашем тржишту и зато што су управо те банке у Србију увеле највеће камате у Европи. Ова мера опорезивања се посебно односи на аустријске банке које покривају око 30 одсто нашег тржишта. Западне банке, упркос кризи, остварују у Србији екстрапрофите, а терен им је припремљен затирањем домаћег банкарства, што је привреду и становништво оставило без икакве кредитне помоћи.

Као први корак треба укинути девизне клаузуле кредита и ограничити каматне стопе. То је једини исправан пут за уједначавање последица кризе између банака и корисника

њихових услуга. Овако, банке не осећају економску кризу јер је сав терет на грађанима и домаћој привреди.

Опорезивање трговачких монополиста

Сада је прави тренутак да социјалну одговорност покажу они који су од 90-их, па до данас, на сумњив начин стекли богатство. Решење на којем инсистира Српска радикална странка је додатно опорезивање трговачких монополиста, никако осиромашених грађана. Треба опорезивати монополисте као што је, на пример, Делта Мирослава Мишковића.

Вежа власти и тајкуна

Јасно је да држава има начина да попуни своје приходе, а да поштеди најсиромашније слојеве друштва. Разлог због којег то не чини актуелна власт је њена дубока уплетеност у финансијско клупко са свима знаним тајкунима, преко којих су и обезбедили долазак на власт. Јавна је тајна да су одлучујућу улогу у формирању ове владе, поред британског и америчког амбасадора, имали и Мишковић и Беко. Они су, такође, преко Томислава Николића, који је тада радио на покушају разбијања Српске радикалне странке, спречили формирање владе у којој би учествовали Српска радикална странка, мародњачки блок, који чине Демократска странка Србије и Нова Србија, и Социјалистичка партија Србије.

Владајућа већина је приграбила себи неограничену моћ преко тајкуна којима је омогућено да постану кључни фактор у политичком животу Србије, што је, нажалост, трагичан чињеница. Србијом данас владају интереси западних земаља, пре свих Сједињених Америчких Држава и Велике Британије, природно повезаних са циљевима и интересима крупног капитала – тајкуна, а апсолутно су скрајнути интереси грађана, интереси обичног човека.

Овим моћницима просечни грађани требају само као потрошачи или у најбољем случају, као гласачи. Као потрошачи да се на њима заради, па макар нам исцедили и последњу пару. Као гласач, данашњи грађанин Србије им је потребан из два разлога: да се задовољи привид демократије, те да Тадићев режим неометано доведе државу до потпуног колапса. То им је циљ и намера, не занима њих шта ће бити са народом. Кофери су им спаковани, паре одавно пребачене у иностранство, још је само остало да упале моторе приватних авиона.

Пројекат уништења Српске радикалне странке

Поштовани суграђани, знам да је ова тешка ситуација потиснула у други план изборе за општину Земун. Знам да многи од вас мисле да избори на локалном нивоу не могу ништа да промене. Верујте да су ови избори веома значајни. То доказује и чињеница да су тзв. демократе грубо прекршиле Закон о локалним изборима и Пословник Скупштине града Београда да би увеле принудну управу, само да би онемогућили радикале да управљају Земуну.

Ово скандалозно, противзаконито отимање управе од легално изабраних представника, само је наставак пројекта чији је циљ уништење највеће опозиционе странке – Српске радикалне странке, зато што је наша странка непремостива сметња Борису Тадићу и Демократској странци у спровођењу њихове погубне политике.

Тај пројекат, који има за циљ да избрише Српску радикалну странку са политичке сцене Србије, зацртан је још онда када је у Београду написана политичка оптужница против мене. Почео је 17. фебруара 2003. године, када се Карла дел Понте састала са Ђинђићем, његовом реченицом објављеном у њеној књизи: „Узми са Војиславом Шешељем имам само један захтев – водите га и не враћајте нам га више”.

Када су видели да нису постигли циљ, да ме склоне са по-

литичке сцене, почели су да траже друга решења. Нашли су погодне егзекуторе у Николићу и Вучићу. Нажалост, прави карактер човека се покаже тек у неким ванредним ситуацијама, а никада у свакодневним, уобичајеним. Тако су и они показали своје право лице – слаб карактер, бедни морал, поткупљивост, алаовост на новац и власт.

То су две главне марионете за реализацију пуча у Српској радикалној странци. Сви знате да су покушајем пуча руководиле стране обавештајне службе, из амбасада Америке и Велике Британије, а да су учествовали и већ поменути познати тајкуни, Мишковић и Беко, затим Тадић, Ђилас и наравно, њихови пријатељи, већ поменути Николић и Вучић.

Глас за Николића и Вучића је глас за Тадића, Ђиласа и Демократску странку

Што се тиче Николића и Вучића, не желим да трошим речи на ову двојицу издајника. То су моралне ништарије, бедници.

Драги пријатељи, треба да знате да сваки глас који дате Николићу и Вучићу и тој њиховој Напредној странци, јесте глас за Бориса Тадића, тајкуна Драгана Ђиласа и Демократску странку.

Никада са издајницима Николићем и Вучићем

Ја могу да кажем да, док год сам жив, никада Српска радикална странка неће на било који начин сарађивати, улазити у коалиције или имати било какве везе са највећим олошем, Николићем и Вучићем. Не верујте, браћо и сестре, њиховим пропагандним манипулацијама, јер вас лажу да су, та Николићева и Вучићева странка, тзв. Напредна странка и Српска радикална странка једно исто и да је могућа било каква коалиција са њима. Никада неће бити могућа никаква сарадња између нас.

Николић и Вучић су покушали, заједно са Тадићем, Ђиласом, Мишковићем, америчким и британским амбасадором, да униште Српску радикалну странку, само да би добили могућност да се понуде Тадићу и Демократској странци као марионетски коалициони партнер. Сада је Тадић у Вучићевој и Николићевој странци добио оруђе које служи за одржавање привида демократије, добио је квазиопозицију, која је спремна да му у сваком тренутку прискочи у помоћ као коалициони партнер. То потврђује и Николићев позив, који је недавно упутио Тадићу, да направе концентрациону владу.

Потпуно је јасно да је Николићева и Вучићева странка у потпуности преузела програм Демократске странке Бориса Тадића и сигурно им је ближа него многи тренутни партнери у Влади Србије. Ивица Дачић је у једном од својих интервјуа отворено рекао да Вучић и Николић свакога дана пију кафу са Тадићем и Ђиласом.

Не заборавите, понављам, сваки глас који дате Николићу и Вучићу је глас за Тадића, Ђиласа и Демократску странку.

Савезништво Николића, Вучића и Тадића

Драги пријатељи, ви сте видели да су незадовољни и разочарани учесници неуспелог пуча спремни на све. Демократска странка је легализовала крађу и отимачину 21 мандата Српској радикалној странци у Народној скупштини. Борис Тадић чини све да угоди својим новим миљеницима, својим новим савезницима, Николићу и Вучићу. Тако су се већ договорили да Земун поделе између себе, да Александар Вучић буде сива еминенција која ће из позадине управљати нашом општином. Договорено је да званични председник општине буде из Тадићеве странке, али да редовно по своје мишљење, за сваки плац или пословни простор, иде

код Вучића. То би била исплата награде за удар на Српску радикалну странку. На срећу, сигуран сам да су то грађани Земуна већ прозрели и да то неће дозволити.

У међувремену је промењен и Пословник Народне скупштине са једним јединим циљем – да се посланици Српске радикалне странке ућуткају. Демократска странка нескривено демонстрира силу одузимајући права посланицима Српске радикалне странке да раде посао за који сте нас бирали и који нам Устав гарантује. Сваки покушај посланика Српске радикалне странке да одбране своја права и интересе грађана које представљају, завршава се опоменама и избацавањем. Они, којима су уста пуна демократије, били су задовољни тек када су изbacили читаву посланичку групу Српске радикалне странке из парламента.

„Свака победа у Земуну посебно ми је драга”

Браћо и сестре, за мене лично ови избори имају велики значај. Нису локални избори мање важни од оних на вишем нивоу, републичких, градских или председничких. Увек сам говорио да сви политичари морају да прођу проверу најближих суграђана, комшија и пријатеља, оних са којима се свакодневно сусрећу. Како тада, тако и данас мислим, без обзира што сам седам година одсутан.

Верујем да сте нам три пута до сада поклањали поверење јер сте увек умели да препознате ко се искрено залаже за ваше интересе. Сигуран сам и да знате да ми је свака победа на изборима у Земуну посебно драга. Моја снага зависи од снаге мога народа, од вере и подршке мога народа.

Сигуран сам да ће победа Српске радикалне странке на изборима заказаним за 7. јун да ми да нову снагу за коначни тријумф у Хагу.

Победа српских радикала, на изборима 7. јуна ове године, значајна је зато што би спасла грађане Земуна од несавесне и корумпиране градске власти коју предводи познати тајкун Драган Ђилас. Врло брзо по преузимању власти на нивоу Београда, показало се да Демократска странка ради само у свом сопственом интересу, тачније њених функционера, који користе сваку прилику да увећају своје богатство. Таквим људима комшије не значе ништа, њима се удварају само у предизборним кампањама, а када дође време за испуњавање обећања, обично су заузети намештањима тендера, приманем мита или отимањем градског грађевинског земљишта.

Српски радикали су доказали да знају да раде и да решавају проблеме грађана у свим условима, па чак и под медијском и финансијском блокадом. Зар у Земуну нису све урадили управо градоначелници из наших редова? Од пешачке зоне и фасада у центру, све до асфалта или водовода у рубним деловима општине.

А шта је, од 2000. до 2004. године, урадила Демократска странка као носилац власти унутар ДОС-а? Укуцали су два стуба на кеју и направили јавни тоалет на пијаци у насељу Савае Ковачевић. И то зна цели Земун. Толико о „европској” будућности Земуна. Демократска странка се не може мерити са српским радикалима. Ми не обмањујемо грађане причама о евро-рају. Ми не чекамо да нам кредити падну са дрвета. Ми решавамо проблеме грађана и сами се сналазимо, док Демократска странка ниже криминалне афере у којима су главни актери Ђилас и његови компањони, крупни капиталисти, као и други високи функционери Демократске странке.

Показало се да је једина брана Ђиласовој апсолутистичкој владавини радикалска власт у Земуну, и зато је наложено противзаконито отимање власти од легално и легитимно изабраних органа, и зато се данас подржава кршење закона и Статута од стране привремене управе.

Све врсте манипулација и јефтних пропагандних трикова са циљем обмањивања грађана, нарочито добро су усавршене у експозитори Демократске странке, у партији Николића и Вучића. Кампању за локалне изборе не воде износећи свој програм, него доводећи естрадне звезде. Као да ће естрадне звезде да решавају локалне проблеме и да граде инфраструктуру.

Српска радикална странка се никада није бавила оваквим обманама. Поносим се тиме што смо своја обећања увек испуњавали и што никада нисмо обећавали оно за шта смо унапред знали да је немогуће спровести у дело.

Поштена и одговорна радикална управа способна да искорени корупцију

Браћо и сестре, ови избори одлучују да ли ће Земуну управљати поштени, честити, принципијелни, стручни људи или корумпирана власт, оличена у Тадићу и његовим сателитима. Бесмислено је да Демократска странка, која је постала симбол корупције, или било која странка која је у спрези са тајкунима, уверава грађане у спремност да се обрачуна са криминалом и корупцијом.

Демократска странка – симбол корупције

Лицемерно звуче изјаве Бориса Тадића о спремности да спроведе борбу против корупције и криминала – док високи функционери из Демократске странке откривају да је ова странка главни извор корупције и криминала у последњих девет година. Бивши градоначелник Зрењанина и председник Војвођанског одбора Демократске странке, Горан Кнежевић признао је, у исказу пред истражним судијом, да се та странка финансирала из анонимних донација у готовини које су уплаћиване мимо рачуна, те да су чуване у приватном сефу.

Што је још горе, признао је да су Тадићеве демократе финансиране и новцем од јавних предузећа покрајинских институција. Скандалозно је да су средства из НИС-а и Фонда за капитална улагања Војводине завршавала у сефу Демократске странке. Тог Кнежевића су представљали као веома значајног политичара Демократске странке, налазио се на високој позицији, хвалили су га као човека са визијом, човека који је на правом путу, а сада га се одричу и жртвују јер износи чињенице које Демократска странка покушава већ годинама да сакрије.

Тајкун Драган Ђилас

Високи функционер Демократске странке и градоначелник Београда Драган Ђилас је тајкун који је своје богатство стекао захваљујући, управо, Демократској странци. Он је искористио и позицију директора Народне канцеларије за своје приватне послове и увећање профита. Ђилас је некада продавао бижутерију, а данас је један од најбогатијих људи, не Србије, него Балкана. Он има удео у власништву у чак 16 различитих предузећа. Ове фирме су прошле године направиле промет од преко 4,5 милијарди динара, првенствено захваљујући монополском положају на тржишту. Ради се о маркетиншким компанијама преко којих се рекламира 50-ак најзначајнијих, страних и домаћих, привредних субјеката у нашој земљи.

И после свега, Тадић и Ђилас бескрупулозно настављају да обмањују грађане како ће се одлучно борити против криминала и корупције.

Српски радикали гарантују борбу против корупције

Ви добро знате да једино за Српску радикалну странку никада није била везана ниједна криминална или корупционашка афера. Ми смо показали да смо спремни да се обра-

чунамо са корупцијом у својим редовима чим сазнамо за такав случај. Једино Српска радикална странка има Савет за борбу против корупције и криминала и озбиљну стратегију за борбу против корупције. Грађани се свакодневно обраћају Српској радикалној странци и износе проблеме у вези са корупцијом, а Савет обрађује појединачне случајеве и даје савете о могућим начинима решавања проблема.

Доказали смо да смо најбољи

Поносан сам на чињеницу да су нам Земунци три пута поклонили своје поверење, а сигуран сам да смо то поверење и оправдали.

Још 1996. године, када сам имао част да будем председник општине, показали смо да локална управа мора да функционише искључиво као сервис грађана. Брига за грађане и решавање њихових проблема увек нам је на првом месту. Сигурно се сви Земунци сећају пријема грађана који су почињали петком у 12.00 часова, а завршавали се у суботу, некада и у 5.00 ујутру. Успевали смо многим да решимо egzистенцијалне проблеме.

Сузбили смо корупцију у општинској управи, завели ред и одмах почели да решавамо виталне проблеме грађана Земуне. Тада је успостављен препознатљив модел радикалске – поштене, озбиљне, одговорне, ефикасне управе, који су касније следили сви градоначелници Земуне из редова Српске радикалне странке.

Доказали смо да смо најбоље организовани, способни и спремни да решавамо све проблеме грађана, од личних до комуналних. О томе сведоче три нова насеља која смо оформили, јефтине парцеле које су омогућиле грађанима да дођу до крова над главом, десетине километара асфалтираних путева, примарног водовода, канализационе мреже, многобројни реконструисани и реновирани објекти.

Показали смо да уместо исправно да одредимо приоритете и да средства пореских обвезника усмеримо на прави начин. У насељима, која сада више не припадају земунској општини, изградили смо примарни водовод од Сурчина до Јакова ка Бечмену и Петровчићу и од Јакова преко Бољеваца до Прогара, у дужини од око 14 километара, са свим пратећим објектима какве су црпне и станице за дехлорисање воде, иако је то била обавеза београдске, а не општинске власти. За овај пројекат издвојено је милион тадашњих марака, добијених од продаје плацева. Овај водоводни прстен омогућио је селима да се прикључе на градски водовод. Тако смо искоренили жутицу, која је пре овог подухвата била редовна појава у овим насељима.

Велику пажњу смо посветили побољшању услова у здравственим, образовним, црквеним и установама културе.

У Земуну су, после више од деценије, поново почели да се рађају Земунци. Отворили смо породилиште, изградили читаву зграду реуматологије, материјално помогли свим здравственим институцијама. У земунски Дом здравља усмерили смо милион марака. Од тих средстава су набављени савремени апарати, тако да Дом здравља у Шилеровој и данас обавља велики број различитих анализа, највећи број у Београду.

Такође, реконструисан је и Завод за трансфузију, а чланови Српске радикалне странке су редовни даваоци крви у овом заводу. Набављена су возила хитне помоћи, савремени уређаји за дијагностику, опремљена је Земунска болница и сви домови здравља. Више пута је КБЦ „Земун“ добио вредне апарате од општине у време радикалске власти. Захваљујући Српској радикалној странци, насеље Бусије добило је амбуланту која ће бити опремљена најмодернијим уређајима.

Огромна средства усмерена су у поправке, реконструкцију, реновирање и опремање основних и средњих школа, предшколских објеката. Започета је и при крају је изградња

основне школе у насељу Алтина, као и деџи вртић у истом насељу.

Српски радикали су увек улагали велика материјална средства у храмове Српске православне цркве, али и свих других конфесија у Земуну. Помоћ за адаптацију су добили апсолутно сви којима је била потребна.

У заштићеном језгру Земуна реновирана је већина фасада, поплочан је Магистратски трг и Господска улица, па је тако оформљена нова, централна пешачка зона у центру града. Захваљујући способној радикалској управи, Земун поново има своје позориште.

Заједно са грађанима доносили смо одлуке и одређивали приоритете за побољшање услова живота у Земуну. То ћемо наставити да радимо ако нам и по четврти пут укажете поверење.

Приоритети за будући развој општине Земун **Модернизација управе**

Српска радикална странка је увек тежила брзом решавању свакодневних проблема и потреба грађана. Може да се уради још много на плану побољшања ефикасности управе и зато је један од приоритета у нашем програму и пројекат модернизације, пре свега применом информатичких технологија.

Гасификација

Наш приоритет када је у питању будући развој општине Земун, биће гасификација. Ми смо тај пројекат већ покренули у претходном мандату од 2004. до 2008. године и требало је да га завршимо у овом мандату који је брутално прекинут увођењем принудне управе. Гасификација је најрационалније решење када је у питању грејање, због уштеде и побољшања еколошких фактора, али и када је у питању стварање повољних услова за привлачење страних инвестиција. Земун има највећу развојну перспективу на територији Београда, у својим индустријско-комерцијалним зонама, а гасификација ће убрзати тај развој.

Нове инвестиције

Српска радикална странка ће моћи да привуче нове инвестиције јер је већ успоставила модел успешне сарадње са озбиљним инвеститорима. То се најбоље види на примеру великог светског произвођача грађевинског материјала „Кнауф“. У време претходног мандата, „Кнауф“ је изградио своју фабрику на територији општине Земун, на обали Дунава. Ова позната компанија је имала великих проблема у добијању локације, све док се није обратила општини Земун. Радикалска општинска власт је била кључна у решавању тог проблема, што је од фундаменталног значаја и за општину и за грађане који ће бити запослени у фабрици. Тај пројекат је вредан неколико десетина милиона евра.

Легализација

Још један приоритет у програму Српске радикалне странке је легализација. Ми ћемо наставити да чинимо све да објекти који су изграђени без дозволе, буду у што краћем року легализовани под прихватљивим условима за грађане, уколико не угрожавају постојећу инфраструктуру од виталног интереса и ако је за њих предат захтев за легализацију. То је начин да се сузбије једно од најраспрострањенијих поља корупције и криминала.

Равномеран развој свих делова Земуна

Тим српских радикала за Земун има детаљан програм за развој свих делова Земуна. Пре свега ћемо настојати да се до краја реше сви проблеми везани за инфраструктуру.

Развој туристичких потенцијала

Наша визија је да Лидо може да буде атрактиван за туристе током читаве године. Приватним предузетницима понудићемо постављање привремених објеката који ће задовољити све потребе посетилаца, од спортско-рекреативних терена до ресторана и кафића.

Општина ће обезбедити изградњу покретног моста до Лидо. У међувремену, док се не изгради мост, са приватним лицима ћемо закључити уговоре о превозу посетилаца чамцима и скелам, а наравно, Земунци ће увек моћи да прелазе својим чамцима и када буде изграђен мост.

Као што смо сваке године до сада, када смо били на власти, и даље ћемо обезбеђивати чисту плажу, спасиоце, медицинске екипе.

Изградња марине на Кеју, уз овај пројекат за Лидо, створила би повољну климу за привлачење нових инвестиција.

Неопходно је у потпуности искористити атрактивне постојеће културне и туристичке садржаје.

Ово су само неки сегменти из детаљног програма Српске радикалне странке за развој Земуна.

Глас за Српску радикалну странку **је глас за развој Земуна**

Својим радом доказали смо да смо најбољи, да смо једина странка која заиста спроводи речи у дела. Три пута смо побеђивали на изборима у Земуну и три пута смо урадили и више него што смо обећали.

Зато је Земун био и остао радикалска тврђава и зато ме увек посебно радује победа на изборима у овој општини. Победа српских радикала на изборима заказаним за 7. јун даће ми нову енергију за завршни ударац којим ћу потврдити своју победу у Хагу.

Вашим гласом за Српску радикалну странку и њеног кандидата за председника општине Стеву Драгишића, Земун остаје у сигурним рукама, што је једина права гаранција за наставак раста и развоја овог дела Београда. Уверен сам да ћете нам и овога пута пружити шансу да поново докажемо да смо најбољи!

Ви одлучујете ко ће управљати вашом општином. Немојте да пропустите ту могућност. Размислите добро ко је заиста на делу показао да брине о својим суграђанима, а онда, у недељу, 7. јуна, донесите одлуку према својој савести.

Војислав Шешел
Хаг, 19. мај 2009. године

**Стево Драгишић, кандидат Српске радикалне странке
за председника градске општине Земун**

Поверење проверенима

Разговарала: Марија Зарић

Српска радикална странка изабрала је свог кандидата за председника општине Земун на предстојећим локалним изборима. Отац шесторо деце, Стево Драгишић, у својој политичкој каријери до сада се, у непрекинутом мандату, остварио као посланик Народне скупштине Републике Србије од 1994. до 2003. године.

Од 1997. до 2000. године био је и председник посланичке групе, функционер унутар странке и што је за предстојеће општинске изборе најважније – председник општине Земун. Ову значајно место заузео је 1998, пошто је дотадашњи председник општине, др Војислав Шешел, постао потпредседник Републичке владе. Драгишић се неко време потом повукао са страначких функција, али је остао одборник СО Земун у два мандата. Мотив да се врати на политичку сцену био му је, како сам каже, напад на СРС у септембру прошле године.

– Поново сам се вратио у страначки живот и у јавну политику. Намерно наглашавам јавну политику, јер сам све време остао члан СРС, а био сам укључен и у неке процесе унутар странке, али на много нижем нивоу, мањег интензитета него деведесетих. Али ето, ово што се догодило у странци био је разлог и мотив да се поново ставим на располагање и преузем део одговорности унутар странке и решавање проблема који су настали после раскола.

• **Како бисте се својим бирачима представили у неколико реченица?**

– Тешко је да човек опише себе а да не буде субјективан. Ако бих био превише скроман, рекли би да нисам искрен, тако да се не трудим да извучим неке посебне закључке о себи. Осим тога, човек треба да има висок степен одговорности према ономе што зависи од њега, пре свега према породици, послу којим се бави, и према људима који га окружују. Трудим се да у опхођењу са свима показујем тај висок степен одговорности, а колико у томе успевам, могу најбоље да кажу они који су са мном у контакту. Сваки однос са људима, осим одговорности за испуњавање својих дужности и увиђање туђих потреба из односа који имамо са њима, треба да буде заснован и на искрености, из које пре свега произилази сва комуникација. Да би комуникација била искрена, стога, мора да постоји одређени степен поверења. Зато се, пре свега, трудим да са људима изградим тај неопходан степен међусобног поверења како би наш однос функционисао на бази обостраног поверења и искрености. Какве резултате постижем, боље ће рећи они сами.

• **Већ сте били председник општине Земун. Сматрате ли да је, у односу на предстојеће изборе, то звање за вас лично предност или mana?**

– Лично би ми била предност. Био сам председник општине у време када сам имао свега 26 година, и то ми је заиста било веома драгоцену искуство, које ми је много значило за све оно чиме сам се касније бавио. Такво искуство ми је послужило да осетим велику организацију изнутра и како велики организациони систем треба да функционише. Каснија искуства, која сам у међувремену стекао, мислим да би

ми помогла да неке ствари у обављању функције председника општине, у односу на онај први мандат, урадим знатно ефикасније и боље.

• **Шта бисте другачије урадили?**

– Неколико ствари. Пре свега унутрашња организација управе би била далеко ефикаснија и еластичнија. У оно време, а и касније, управа није могла баш тако лако да се реорганизује и да постане модернија и да много ефикасније обавља свој посао. Сада би могло, применом неких информатичких технологија и едукацијом стручних кадрова који већ постоје у општини, или ангажовањем неких млађих кадрова који су обучени за то, да се постигне много на пољу ефикасности рада управе, што би се веома брзо и јасно препознало у задовољавању свакодневних потреба које људи имају у контакту са општином.

• **Који су ваши приоритети?**

– Модернизација управе била би први пројекат који би почео да се реализује. То, наравно, не може да се заврши преко ноћи, већ захтева одређено време за своју имплементацију, али мислим да је модернизација најзначајнији посао који општина Земун мора да уради. Сем тога, постоје и други проблеми, а најкрупнији је недостатак система даљинског грејања, односно гасификација. Ако се добро сећам, статистички подаци указују да тек 15 процената територије општине Земун, или броја домаћинстава, има могућност даљинског грејања, док се сви остали греју на чврсто гориво, струју... Гас би знатно уштедео новац грађанима Земуна у зимској сезони, а са друге стране битно би се поправила и еколошка ситуација општине, јер у том периоду у Земуну влада велика загађеност ваздуха.

• **Гасификација Земуна би решила много проблема?**

– Сем што је најрационалније решење, не само због грејања и уштеде, гасификацијом Земуна створила би се и по-

вољна клима за привлачење страних инвестиција. Земун има највећу перспективу развоја индустријско-комерцијалних зона, и по генералном урбанистичком плану велике површине су већ резервисане за индустријско комерцијалне центре на територији ове општине. Ретко која општина на територији Београда има такве могућности. Оно што представља проблем је извор енергената. Имали смо случај да је пре неколико година на територији општине изграђена фабрика „Bowl Packaging”, али је један од њихових услова био да буду прикључени на гасну мрежу, јер су само тако могли да постигну цену својих производа како су искаликулисали у свом бизнис плану. Такве бизнис планове праве сви инвеститори и озбиљнији произвођачи, иако прихватају да Земун има велике предности, у погледу саобраћајница које се налазе непосредно уз, или пролазе кроз индустријску зону. Ту су два магистрална пута и један регионални, затим железница, Дунав на којем постоји могућност изградње пристаништа и истоварних места. Све су то предности општине, уз велики проблем – недостатак енергента. Што се тиче будућег развоја општине Земун, врхунски приоритет биће гасификација.

• Зашто је до сада тако мало учињено по том питању?

– У претходном мандату од 2004. до 2008. године општина Земун је покренула пројекат гасификације, и ту је било неколико озбиљних инвеститора заинтересованих за комплетан пројекат. Долазили су чак и представници руског „Гаспрома” у општину на разговор о гасификацији. Тај процес био је покренут, али смо наишли на тромост наших јавних предузећа, пре свега „Србија-гаса” које није на време одговарало на захтеве општине да се доставе одређени увозни подаци који су неопходни за студију гасификације. Остало је да се тај посао заврши у наредном мандату наше власти у општини, који је започет, али ето, није настављен због увођења принудне управе у општини Земун, када је тај пројекат гасификације поново прекинут. Надамо се да ћемо ми из Српске радикалне странке, добијањем по четврти пут поверења грађана општине Земун, наставити тај заиста капитални пројекат гасификације.

• Сматрате ли да као председник општине можете да привучете нове инвестиције?

– Инвеститори не долазе само зато што им се свиђа или не неко ко врши власт. Они пре свега процењују сопствени интерес, односно да ли на територији те општине могу да остваре циљеве свог бизнис плана. У периоду наше власти, на територији Земуна, на обали Дунава, своју фабрику је изградил велики светски произвођач грађевинског материјала „Кнауф”. Они су ту локацију одабрали неколико година пре него што су успели да изграде фабрику. Имали су великих проблема у добијању те локације све док се на крају нису обратили општини Земун. Дакле, није им сметала политичка оријентација владајуће гарнитуре, већ су једноставно дошли да успешно реше свој проблем. У томе је велику улогу одиграла радикалска општинска власт, све на срећу општине и грађана који ће бити запослени у тој фабрици. У тај пројекат је уложено неколико десетина милиона евра, а према „Кнауфовим” плановима требало би годишње да праве промет од 50 милиона евра када почне са радом, а неколико стотина, пре свега грађана Земуна, биће запослено у њој. По нашем мишљењу, то је управо модел по којем би сви озбиљни инвеститори могли да рачунају да ће имати ефикасну сарадњу са радикалском влашћу у општини Земун.

• Грађане Земуна мучи лош превоз, прљавиштина, изостанак канализације... Како мислите да се носите са тим проблемима када нису у ингеренцији општине?

– То су све комуналне делатности које су у надлежности јавних комуналних предузећа чији је оснивач град Београд. Тај отпад, лош превоз, изостанак канализације, недостатак водоводне мреже и решавања свих тих капиталних комуналних питања јесте у надлежности града, а матична општина може само да врши притисак на градску власт или да евентуално у договору са њима, преузме обавезу задовољавања одређених комуналних проблема својих грађана. Ми смо као општинска власт, у првом мандату (1996–2000) урадили много ствари које су биле у надлежности града. Пре свега, поменућу изградњу примарне водоводне мреже за сва

села Доњег Срема, која су тада припадала Земуну, а данас Сурчину. Асфалтирано је много улица... Водили смо рачуна о школама, скоро све су добиле значајна средства, пре свега у замени прозора, изградњи мокрих чворова, санацији кровова, инвестиционом одржавању објеката у којима се одржава настава... Мало је простора да се све наброји шта је општина Земун урадила у том периоду, а што није спадало искључиво у њену надлежност. По том истом принципу, ако град не жели да улаже у Земун, зато што је та општина уоприште СРС, а ми мислимо да постоје политички разлози због којих град запоставља нашу општину, нека једноставно препусте тај део посла нама, и ми ћемо га обављати ефикасно, у најмању руку онолико колико смо то радили током нашег првог мандата.

- **Познато је да се многе општине у којима је опозиција на власти жале да добијају много мање средстава од других општина на којима је на челу владајућа републичка коалиција.**

– Да, постоји таква тенденција у градској структури. Пре свега ускраћују, условно речено, опозиционим општинама оно што им припада. Тиме врше опструкцију власти у оним општинама које нису под њиховом контролом. Са друге стране, јасно је препознатљиво, посебно у последње време, да град додатно централизује власт, да обезвлашћује градске општине. Концентрацију власти и моћи врши тако што све централизује на градском нивоу власти. Чак су и ове приградске општине, као што су Младеновац, Лазаревац, Сопот, Барајево, Обреновац и Сурчин, изгубиле део надлежности у области грађевинских послова. Раније су издавали грађевинске дозволе за објекте на својој територији, а сада је све то прешло на ниво града. По мом мишљењу, ионако прептерећен Секретаријат за урбанизам, који веома споро издаје грађевинске дозволе и урбанистичке услове за пријем документације и све оно што је потребно инвеститорима да би почели на време инвестицију, беспотребно се додатно оптерећује и са предметима тих приградских општина, што ће додатно успорити њихов рад. Централизација која се овако спроводи није добра, јер постоје боља и квалитетнија решења, а нека захтевају корекцију Статута града, нека корекцију законских прописа. Раније су општине имале надлежност у области грађевинских делатности да чак издају и урбанистичке услове и доносе урбанистичке планове, да издају грађевинске дозволе, и у то време такви послови су се обављали много ефикасније, јер сте имали управу која је могла на време да стигне да обави посао за који је формирана.

- **Да ли би данас земунски општински апарат могао на својим леђима да изнесе такву обавезу?**

– Што се тиче стручности – да. Али, што се тиче надлежности, за то су потребне измене Статута града. Владајућа гарнитура на градском нивоу, мислим на Демократску странку, греша што се труди да до краја централизације све надлежности на територији града Београд. Та централизација иде на штету грађана, посебно у области грађевинских послова.

- **Ребалансом буџета смањен је трансфер средстава општинама. Да ли то значи крај инвестирања у општину Земун или то значи да ћете морати сами да се сналазите на неки свој начин?**

– И до сада су општине имале врло скромна средства на располагању. Једним делом јер је град, централизујући надлежности, доследно спровео ту централизацију и кроз пренос средстава градским општинама. С друге стране, сада се изговарајући финансијском кризом, град ће можда више да оптерети опозиционе општине од оних у којима је ДС на власти, тиме што ће их натерати да принудно имају више штете од ових других општина, а самим тим их и онемогућити да инвестирају и онолико мало колико им је било омогућено до сада. Општина Земун, посебно људи који су њом до сада управљали, из искуства знају на који начин то може да се превазиђе. А верујте ми, уколико се ми поново нађемо у ситуацији да вршимо власт у Земуну, нећемо дозволити, нити ћемо пасивно посматрати тај лош однос градске управе према овој општини, већ ћемо сво своје искуство и умешност применити да макар основне потребе грађана буду задовољене.

- **За крај, да ли имате нешто да додате или поручите својим бирачима?**

– Моја порука коју упућујем свим бирачима и грађанима Земуна је да искористе своје право да гласају за ону листу и странку која највише одговара њиховим схватањима озбиљне политичке партије која може да обавља озбиљне послове и да решава озбиљне комуналне проблеме. Па и оне проблеме као што је борба са наркоманијом, против које општина озбиљним методама може успешно да се бори. Да одлуче између свих понуђених опција, о онима који су проверени, који су већ показали да поседују одређено знање и квалитет и да, уколико одлуче да гласају за радикале, знају да ће ова партија искуство стечено у ова три мандата не само применити, већ и унапредити.

И даље доступни

- **Грађани се жале да је власт отуђена. Хоћете ли то променити?**

– Ако отуђеност подразумева лошу ефикасност, слажем се да би брзина рада могла да буде далеко боља. Лимитирајући фактор је начин рада који до сада постоји у општини. Потребно је модернизовати управу и едуковати извршиоце у општинској управи за примену нових метода рада, посебно у информатичкој технологији. Али, ако се примедба односи на комуникацију између грађана и највиших функционера општине Земун, та комуникација је постојала и до сада, а у општину Земун институцију пријема грађана увела је управо радикалска власт. То је било први пут да су грађани имали прилику да се директно обрате председнику општине, који је у првом мандату био др Војислав Шешељ. Ти приједи знали су да трају и дубоко у ноћ, а број заинтересованих грађана драстично се касније смањило, када су људи схватили да нема потребе да журе јер ће увек имати прилику да се директно обрате председнику. И ја сам у свом мандату наставио са том праксом, па и Гордана Поп-Лазих и Славко Јерковић, тако да грађани заиста имају могућност да се обрате највишим функционерима општине. То важи и за начелника управе и начелнике одељења, који су такође имали дан када би у домену своје надлежности лично примали грађане, који су им се жалили на конкретне проблеме. О том сегменту комуникације стварно смо одувек водили веома рачуна.

- **И та пракса ће се наставити?**

– Наравно, јер је то и за нас драгоцен извор информација о томе какви су пропусти, потребе и успеси општинске управе у односу са грађанима, и какви су резултати у вршењу општинских функција.

Резултати истраживања јавног мњења о рејтингу странака у Београду

Српска радикална странка добија изборе у Земуну

- Према истраживању некомерцијалне агенције „МФ”, на предстојећим локалним изборима у у Земуну највише гласова добија Српска радикална странка

Према резултатима анкете, које су на конференцији за штампу у Медија центру презентовали челни људи агенције „МФ”, на предстојећим локалним изборима у Београду Српска радикална странка освојила би више гласова и од Демократске странке и од тзв. напредњака.

Анкета, коју је на узорку од 800 пунолетних грађана са територије Београда спровела за своје потребе ова агенција за маркетинг и финансијски консалтинг, указује да би на предстојећим локалним изборима, 7. јуна у Београду, Српска радикална странка освојила 17,80 одсто гласова, остављајући иза себе своје политичке конкуренте. Демократска странка, која иза себе има читаву медијску машинерију и са

позиција власти на нивоу Београда и Републике води кампању осваја тек друго место са 17,50 одсто бирача, тзв напредњаци, захваљујући свесредној подршци режима Бориса Тадића и неограниченом медијском простору, би заузели трећу позицију са 13,5 одсто гласова. Александар Вучић и Томислав Николић су се нашли и на листи непопуларних политичара са просечном оценом $-0,22$ односно $-0,20$.

Резултати показују да Српска радикална странка, упркос медијској сатанизацији, лажима и измишљотинама које се свакодневно пласирају јавности против ње, и даље има јако упориште међу бирачима и да би на предстојећим локалним изборима 7. јуна, по броју освојених гласова, заузела прво

До победе

Најава победе Српске радикалне странке која ће бити остварена на изборима у Земуну, стиже ових дана из многих градова у Србији. Упркос медијској блокади и свакодневной сатанизацији, Српска радикална странка бележи све боље изборне резултате. Један од првих показатеља су избори за савете месних заједница.

Народна пословица која гласи: „У лажи су кратке ноге“, ових дана на српској политичкој сцени доживљава своју пуну материјализацију. Избори за савете месних заједница, који су недавно одржани у неколико места у Србији су неке, који су себе сматрали апсолутним фаворитима, вратили на место у политичком запећку. Тако је, рецимо, у Новом Милошеву (општина Нови Бечеј), демократе добиле 7 мандата, Српска радикална странка 5, СПС-НС 2 и три групе грађана по 1 место. Савет месне заједнице ће чинити Српска радикална странка, СПС-НС и један представник групе грађана. „Напредњаци“, који су себе још пре избора најављивали као апсолутне фаворите, остали су далеко испод цензуса и воде мртву трку са бројем неважећих листића. Слично су прошли и на изборима за Савет месне заједнице Каћ и Савет месне заједнице Адице у Новом Саду. Народ их је прочитао. Народ је прозрео све њихове лажи и обмане. И за крај, још једна народна, која каже: „Једног човека можеш лагати све време, све људе извесно време, а све људе све време нико није успео да лаже“. Чак ни тзв. напредњаци, који су у том послу велемајстори.

место. Ако се узме у обзир да су грађани на питање: „Шта вам највише смета у месту у коме живите?“ навели неуредност, дивље депоније, гужве у саобраћају, неодржавање ионако лоших путева и да је радикалска управа у Земуну решила велики број наведених проблема а да је за решавање других задужен град на чијем челу је Демократска странка, онда резултати истраживања никога не би требало да изненађују. За разлику од амбивалентног и бахатог понашања Демократске странке која је показала незаинтересованост за решавање проблема житеља Земуна, Српска радикална странка је доказала да су јој грађани увек на првом месту. Наиме, на питање: „Шта вам највише смета у месту у коме живите?“ за неуредност, прљавштину као последицу небриге за јавне зграде, тротоаре и површине определило се 29

процента Београђана. На гужву у сабраћају и скуп градски превоз жалило се 27 посто, а на неодржавање и онако лоших путева 17 процената грађана. Дивље депоније и нехигијенска насеља нервирају 16 посто грађана, док се 11 посто није жалило ни на шта.

– Шта ово питање, у ствари, говори? Градске власти су у процесу неких да их назовемо великих пројеката као што је обилазница Београда и изградња мостова, а са друге стране нису у стању да очисте град. То је нешто за шта им уопште не треба новац, већ само жеља. Стога, можемо другачије да поставимо ствари. Можда им прљавштина уопште не смета – констатовао је директор агенције Мирослав Филиповић.

С друге стране, испитаници су, одговарајући на питање: „Шта ће на вас пресудно утицати приликом гласања на наредним локалним изборима?“ навели досадашњи рад и активност кандидата, страначку припадност, стручност и способност кандидата, као и способност привлачења нових инвестиција и отварање нових радних места а управо се на тим пољима истакао кандидат Српске радикалне странке Стево Драгишић. О успешности општинске управе, док је на њеном челу био Стево Драгишић, сведоче километри асфалтираних улица, обновљене школе, здравствене установе, итд. За време свог другог мандата који ће освојити након избора 7. јуна, Драгишић планира да општина Земун реализује врло амбициозне пројекте. На првом месту истиче гасификацију, која уједно отвара простор за проширивање индустријске зоне, привлачење нових инвестиција а самим тим и отварање нових радних места. С друге стране, бирачи су могли да се увере да је уговор са Фијатом једна најобичнија превара Демократске странке и да није дошло до отварања нових радних места како је то на сва звона најављивано у кампањи за парламентарне изборе. Исти случај је и са потписивањем Споразума о стабилизацији и придруживању са Европском унијом. Не само што није донео мед и млеко, већ су грађани Србије, захваљујући једностраној примени Прелазног трговинског споразума, постали још сиромашнији. Држава је губитак од око 270 милиона евра који је настао у буџету његовом применом, свалила на терет грађана тако што им је замрзла плате и пензије.

Међутим, чињеница да Српска радикална странка поново побеђује на локалним изборима у Земуну, и да резултати истраживања не иду на руку ни Демократској странци ни тзв. напредњацима, који су и иницијатори увођења принудне управе и расписивања и ванредних избора, је допринела томе да извештај агенције МФ буде скрајнут у јавности и не буде пропраћен у медијима, за разлику од других наручених истраживања чији резултати пуне новинске странице и заузимају ударно место у телевизијским емисијама.

Радикалско чудо у Земуну

Данас у Србији нема никог да није чуо за огледну радикалску општину Земун и у чијој свести овај град, који ужива статус једне од 17 београдских општина, не слови за безбедну радикалску тврђаву. Овај имиџ којим га је својом појавом, политичким деловањем и наслеђем задужио први међу српским радикалима и први вишестраначки градоначелник др Војислав Шешељ, наставили су да гаје и негују Стево Драгишић од 1998. до 2000. године, прва дама председник општине Земун Гордана Поп-Лазич од 2004. до 2008. године и Славко Јерковић, чији је мандат, после само девет месеци, насилно прекинула једна бесрамна политичка осовина, створена како би се докрајчили радикали у Србији. Међутим, добар глас далеко се чује и шири, а право, правда и дела најречитији су трагови присуства српских радикала у Земуну, а учињено њихова једина кампања. Због тога, без великих речи, фраза и обећања, Српска радикална странка само подсећа на разлоге због којих су је грађани од 1996. до 2009. године, у чак три изборна циклуса, убедљиво бирали и поклањали јој своје поверење.

Грађани су указивали поверење Српској радикалној странци због поштења, доследности, солидарности с народом у најтежим ситуацијама. Без лажне демагогије, Српској радикалној странци грађани су увек били на првом месту.

Грађани на првом месту

Када је 26. децембра 1996. године конституисана прва вишестраначка власт у општини Земун, а одборничка радикалска већина за првог вишестраначког градоначелника изабрала лидера српских радикала, др Војислава Шешеља, Земун је добио одговорну и вредну власт, која је за четири године мандата успела да од општинске управе направи сервис грађана где су решавани њихови проблеми.

Радикалски тим донео је ново доба Земуну. Радило се и данима викенда. Руковођени геслом да власт мора бити одговорна за своје поступке, ићи у народ и питати га шта му треба, а не да као претходници администрира уљуљкана у колевку једностраначког декора, њени нови представници су падали с ногу да зађу у сваки кутак земунског атара који се тада простирао и на територији данашње општине Сурчин, легализоване тек 2005. године. Тада је земунски атар обухватао насеља Доњег Срема: Сурчин, Јаково, Прогар, с једне, Бечмен и Петровчић, с друге, Добановце и Угриновце с Батајницом на трећој страни, и земунска насеља, укључујући централну зону, на четвртој.

После пописа потреба, жеља и сагледавања могућности, као и обавеза према бирачима, српски радикали приступили су реализацији датих обећања.

Земун опасан појасом нових насеља

На месту где је требала да буде депонија, никло је ново насеље Бусије. Радикалска власт општине Земун доделила је преко 1.300 парцела по симболичној цени од 15 динара за квадратни метар. Уједно, тако је одржано предизборно обе-

ћање становницима овог дела општине да Српска радикална странка неће дозволити отварање још једне депоније на територији Земуна

Овако је почело: испарцелисана сремска равница није дуго чекала прве градитеље. Данас у Бусијама има преко 470 кућа у завршној фази изградње.

Општина Земун је новац добијен од плацева уложила у инфраструктуру. Прво је изграђен прилазни пут до Бусија у дужини од 1.000 метара.

Асфалтна трака Батајница–Угриновци–Бусије коштала је општину тадашњих 1.932.054 динара.

Није се дуго чекало на водовод. Општина је финансира-ла изградњу крака водовода дужине 1.000 метара. У изградњу водовода за насеље Бусије, општина Земун уложила је тадашњих 350.000 динара, чиме је остварен један од основних услова за живот новог земунског насеља.

Општина Земун довела је и струју до насеља Бусије. Завршена је и трафо-станица.

Насеље Бусије се развијало уз будну пажњу радикалске општинске власти. Ово је први пример, у новијој историји Србије, да је уз подршку једне власти решено толико стамбених проблема.

Житељи Бусија, који су дошли на ледину планирану за централну градску депонију, прионули су вредно на изградњу, а после 12 година од подвига парцелисања и стварања новог насеља стасава нова генерација рођена у богатој, плодној и гостољубивој сремској равници.

Проблеми су били бројни. Таман се кренуло с мртве тачке, а 2000. године су досовци дошли на кормило општине Земун и житељима Бусија ускратили све због традиционалне оданости српским радикалима.

Између осталог, ускратили су их за план, урбанизацију, објекте јавне намене које ни после деценије немају, али и за елементарну инфраструктуру коју су им догували. Примера ради, општинско повереништво Комесаријата за избеглице у Земуну чак је и страну хуманитарну донацију у стубним трансформаторима поклањало „послушним“ грађанима у оним деловима Београда где је владао ДОС, закидајући је својим грађанима у Бусијама, Грмовцу или Алтини!

Али, и то је било могуће! И то је требало преживети, а не изгубити веру. Своју прадедовску веру, пружену руку, шансу за нови живот, житељи ових насеља су увек знали да поштују.

Борба за Грмовац

Поред аутопута, у близини надвожњака Добановци-Угриновци, настало је још једно ново насеље.

У насељу Грмовац, општина Земун је путем јавног конкурса доделила 2.700 плацева, а 218 плацева је додељено бесплатно. Цена једног квадратног метра износила је симболичних 15 динара.

Бесплатне плацеве добило је 115 ратних војних инвалида, 73 породице палих бораца, 14 просветних радника, три медицинска радника, седам свештеника, пет радника општине и један радник СУП-а Земун.

Паралелно са парцелизацијом, општина Земун је отпочела радове на прилазном путу и водоводу, који су доведени до насеља.

Општина Земун је новац од доделе плацева инвестирала у изградњу водовода дужине 3.850 метара.

Водоводне цеви премостиле су и канал Галовицу.

Заједно са изградњом моста, прилазни пут за Грмовац општину је коштао 2.203.561 динара.

Изградњу моста на прилазном путу за Грмовац, општина Земун је платила 1.300.000 динара. Мост је дугачак 30, а широк 8,4 метра.

Од 2000. године уследило је тешко време апсолутног игнорисања насеља, осим иницијатива кроз градске и републичке инстанце о наводној неопходности рушења неплатског насеља.

Срећа те је досовска власт потрајала само до наредних избора, када су се српски радикали вратили и наставили где су стали четири године пре. Како су се мештани сами организовали и удружили, после штрајка глађу у холу општине Земун и притиска локалне власти, али и посланика Српске радикалне странке у Скупштини Србије, 2007. године у овом насељу је упаљена прва сијалица! Тврдокорни градски секретари потписали су налоге, а директори ЕДБ, са оперативом, спровели директиву да мештанима Грмовца прикључе струју.

И Бусије и Грмовац ће, захваљујући агилној општинској управи у постдосовском периоду, од 2004. до 2009, када су српски радикали повезали заредом два мандата, уместо рушења, дочекати планску документацију. Планови детаљне регулације ових насеља ставиће тачку на јалову деценијску реторику демократа које основни животни проблеми грађана не дотичу. Означиће остварење сна хиљада људи који су се скупили у новом завичају после прогона с вековних огњишта у Хрватској и Босни.

Плави Хоризонти

– најмлађе насеље земунске општине

Насеље Плави Хоризонти налази се на изузетно атрактивној локацији, има добру саобраћајну повезаност и инфраструктуру

Плави Хоризонти важе за најсунчанији део Земуна. Насеље се простира на површини од 78 хектара, а планирана ширина улица је 12 метара. Главна саобраћајница која ће ићи кроз насеље биће широка 20 метара, што ће омогућити несметано функционисање јавног градског превоза. Сада се до Плавих Хоризоната стиже на два начина: скретањем са саобраћајнице која повезује два аутопута (мање од једног километра) или са друге стране, од Земун Поља, такође асфалтним путем, поред тамошње железничке станице.

Насеље се налази у непосредној близини „Беовоза“, што омогућава додатну повезаност са свим деловима Београда.

Општина Земун је финансирала изградњу прилазног пута до насеља Плави Хоризонти.

Поред плана детаљне регулације који се ради за насеље, радикалска управа може се подићи да је 2005. године, за време мандата Гордане Поп-Лазих, иницирала доношење детаљног урбанистичког плана Алтине један, а у процедури је и план остатка насеља, Алтина два. Тиме је практично потврђен суд једног бившег градског архитекте, који упркос политичком анимозитету није могао да не ода поштовање школском примеру пројектовања модерног насеља у случају многооспораваних Плавих Хоризоната.

Плацеви за инфраструктуру

Идеја др Војислава Шешеља и његовог тима у општини Земун била је да продајом плацева финансирају инфраструктурно, комунално опремање и инвестирају у боље услове рада и живота болница, вртића, школа, свих институција.

Поверење грађана у претходну власт, коју су српски радикали, предвођени др Војиславом Шешељем, прегазили у силовитом налету изборне 1996. године, било је толико симболично да Одељење за имовинско-правне послове није успевало да прода свега осам општинских плацева. Нити је таква пракса постојала, нити је управа општине уливала поверење да ће грађани добити услове за изградњу жељеног објекта на одређеној територији.

Својом доследношћу, угледом и чашћу, др Шешељ је са својим следбеницима био најбољи гарант сваког посла. Са њим је све кренуло својим током како и треба. Безизлазне ситуације није било.

Попис плацева и понуда били су јавни, путем конкурса објављиваних у локалним „Земунским новинама“. Идеја о јавности рада промовисана је управо кроз ово општинско издање, у којем су објављени квадрати, суме, продаје, трансакције, тако да су токови новца били сасвим транспарентни.

Замајац се покренуо и завртео све замрле активности: процветали су погони грађевинског материјала, стоваришта, дошло је до запошљавања грађевинских и осталих радника. Новац је извучен из сламарица и пуштен у оптицај.

Капитална инвестиција – водовод за Доњи Срем

Оно по чему ће радикалска власт бити упамћена је изградња примарног водовода за Доњи Срем, чији су грађани користили воду сумњивог хемијског и бактериолошког састава. Једна таква анализа пресудила је да се новац од плацева из општинске касе усмери у инвестицију која ће користити покољењима.

Уговор за изградњу водовода Сурчин–Јаково–Бољевци–Прогар и Сурчин–Бечмен–Петровчић потписан је 14. априла 1997. године, а радови су завршени у децембру 1997. године. Водовод је дугачак 24 километра и 400 метара, а општина Земун је у њега уложила 11 милиона динара.

Прво је завршен крак водовода од Батајнице до Угриноваца, у дужини од 6.850 метара. Уговор, у износу од 5,6 милиона динара, за изградњу овог дела водовода, између општине Земун и „Београдског водовода и канализације“ потписан је 10. марта 1997. године, а радови су окончани 20. маја исте године.

На траси од Сурчина до раскрснице за Бечмен и Јаково, дугачкој 3.200 метара, постављене су челичне цеви пречника 700 милиметара.

Од Сурчина до Јакова положене су цеви пречника 350 милиметара, у дужини од 3.200 метара.

Од Јакова до Бољеваца, крак водовода био је дугачак 6.600 метара.

Крак водовода од Сурчина до Бечмена био је дуг 3.200 метара.

Од Бечмена до Петровчића, постављене су цеви на траси дугој 5.300 метара.

Постављање цеви у Прогару означило је завршетак радова на водоводном прстену који је финансирала општина Земун. Од Бољеваца до Прогара, постављене су цеви у дужини од 5.970 метара.

После 2000. године нова досовска власт само је прикључила цеви на систем, пошто су српски радикали изградили и станицу за дохлорисавање воде.

Из средстава добијених повољним кредитом општина Земун је за време мандата Гордане Поп-Лазич, од 2005. до 2007. године, изградила 5,5 километра секундарног водовода у Угриновцима.

Вратимо се још једном у прошлост: у центру Земуна, у улицама Деспота Ђурђа и Сибињанин Јанка, општина Земун је пролећа 1997. године изградила канализацију дугачку 432 метра, што је плаћено 650.000 динара. Иако на Гардошу, у срцу заштићене зоне, канализације у овим улицама није било.

Километри асфалта уместо каљуге

Новцем који се у општинску касу сливао од продаје плацева, општина је финансирала асфалтирање више километара улица у насељима, из којих је протерано благо и каљуга.

Асфалтирано је 19 улица у Батајници, три улице у Сурчину, четири улице у Земун Пољу и две улице у центру Земуна. Асфалтирано је и пет путева локалног карактера. Ду-

жина нове асфалтне траке која се протезала Земуном износила је скоро 20 километара. Уз то, уређена су и два прилазна пута депонијама у Јакову и Бољевцима.

Асфалтирана је улица Босанске Крајине у Батајници, чија је дужина 921,45 метара. Асфалтна трака била је широка пет метара.

Асфалтирана је улица Диверзантска у Батајници, чија је дужина 78 метара. Асфалтирани коловоз широк је четири метра.

Асфалтирана је Школска улица у Батајници, чија је дужина 124 метра, а ширина 4,5 метра.

Асфалтирана је улица Свилајска у Батајници, укупне дужине 133,65 метара. Ширина коловозне траке је 4,5 метра. Асфалтирање Свилајске улице коштало је општину Земун 112.277,25 динара.

Асфалтирана је Бродска улица у Батајници, ширине шест метара, а дужине 186,5 метара.

Вредност радова у Бродској улици, чији је инвеститор општина Земун, износила је 191.518,50 динара.

Асфалтирана је улица Батајничких жртава у Батајници, укупне дужине 124 метра, а ширине коловозне траке пет метара. Вредност радова у улици Батајничких жртава износила је 118.748,75 динара.

Асфалтирана је улица Наталије Дубајић у Батајници, у укупној дужини од 124 метра, а ширина коловозне траке износи 4,5 метра.

Асфалтирање улице Наталије Дубајић, општина Земун платила је 97.205,50 динара.

Асфалтирано је 250 метара улице Браће Смиљанић у Батајници, ширине коловозне траке 4,5 метра. Општина је за изведене радове у улици Браће Смиљанића платила 139.000 динара.

Асфалтирано је 437 метара Аеродромске улице у Батајници, ширине 4,5 метра. У асфалтирање Аеродромске улице општина Земун је уложила 216.855,20 динара.

Улица Шеста нова у Батајници је добила асфалт у дужини од 350 метара, а коловозна трака је широка три метра. Асфалтирање Шесте нове, општина Земуна је платила у оквиру уговора за изградњу пута Прогар–Купиново, чија је вредност 2.000.000 динара.

Улица Војвођанских бригада у Батајници пресвучена је асфалтом у површини од 1.500 метара квадратних. Ширина коловозне траке износи шест метара.

Асфалтирање Треће нове плаћено је у оквиру уговора за ову и улице Станка Тишме и Прве нове, што је износило укупно 300.000 динара.

Улица Прва нова у Батајници асфалтирана је у дужини од 580 метара, а ширина коловозне траке је три метра.

Асфалтирање Прве нове плаћено је у оквиру уговора којим су обухваћене и улице Станка Тишме и Трећа нова.

Улица Трећа нова у Батајници асфалтирана је у дужини од 550 метара, а коловозна трака је широка три метра.

Асфалтирана је улица Станка Тишме у Батајници у дужини од 425 метара, а ширине коловозне траке од четири метра. Асфалтирање улице Станка Тишме изведено је заједно са асфалтирањем улица Прве и Треће нове, што је општина Земун укупно платила 300.000 динара.

Асфалтирано је 185 метара улице Браће Нештинац у Батајници, чија је ширина коловоза 4,5 метра. Асфалтирање улице Браће Нештинац, општина Земун је платила 190.383 динара.

Асфалтирано је 295 метара улице Сремског фронта у Батајници, чија је ширина коловозне траке четири метра. Асфалтирање улице Сремског фронта, општина Земун је платила 308.510 динара.

Улица Стевана Станковића у Батајници асфалтирана је у дужини од 185 метара, а ширина коловозне траке је пет метара. Асфалтирање улице Стевана Станковића, општина Земун је платила 194.343 динара.

Улица Браће Баришић у Батајници асфалтирана је у дужини од 240 метара, а ширина коловозне траке је четири метра. Асфалтирање улице Браће Баришић, општина Земун је платила 466.240 динара.

Асфалтирана је Митровачка улица у Батајници, у дужини од 380 метара. Ширина коловозне траке је шест метара.

Асфалтирање Митровачке улице, општина Земун је платила 466.240 динара.

Асфалтирана је Виноградска улица у Сурчину, у укупној дужини од 2.254 метра. Ширина коловозне траке је пет метара. Асфалтирање Виноградске улице у Сурчину, општина Земун је платила 1.730.320 динара.

У Војвођанској улици у Сурчину, у укупној дужини од 600 метара, постављене су банке, а општина Земун асфалтирала је и улицу која повезује Војвођанску и Виноградску улицу. Асфалтиране су и деонице Војвођанске које су биле раскопане због постављања водовода. Вредност изведених радова у Сурчину износила је 309.946,88 динара.

Улица Братства и јединства у Сурчину асфалтирана је у дужини од 350 метара, а ширина коловозне траке је шест метара. Асфалтирање улице Братства и јединства, општина Земун је платила 209.339,12 динара.

Асфалтирана је улица Курирска (са окретницом) у Земун Пољу, у укупној дужини од 570 метара, са ширином коловоза од пет метара. Радове на асфалтирању улице Курирске (са окретницом) у Земун Пољу, општина Земун је платила у оквиру уговора који је обухватао и улице Фенечку, Мире Папић и Пружни пут. Вредност уговора је 437.000 динара.

Општина Земун финансира у уређење Фенечке улице у Земун Пољу, у дужини од 350 метара. Улица је широка 3,5 метра. Радове на уређењу Фенечке улице у Земун Пољу, општина је платила у оквиру уговора који је обухватио и улице Курирске, Мире Папић и Пружни пут.

Општина Земун финансира уређење улице Мире Папић у Земун Пољу, у дужини од 350 метара. Улица је широка 3,5 метра. Радове на уређењу улице Мире Папић у Земун Пољу, општина Земун је платила у оквиру уговора који је обухватио и улице Фенечку, Курирску и Пружни пут. Вредност уговора је 437.000 динара.

Општина Земун је финансира уређење Пружног пута у Земун Пољу. Дужина пута је 350, а ширина 5,5 метара. Радове на уређењу Пружног пута, општина Земун је платила у оквиру уговора који је обухватио и улице Фенечку, Мире Папић и Курирску.

Општина Земун је асфалтирала улицу Деспота Ђурђа у центру Земуна.

Улица Сибињанин Јанка, у центру Земуна, асфалтирана је општинским средствима. Асфалтирање улице Сибињанин Јанка и Деспота Ђурђа, општина Земун је платила 162.123 динара.

Општина Земун издвојила је 2.510.000 динара за пут Прогар-Купиново.

Асфалтирање пута од Угриноваца до Крњешеваца, општина Земун је платила 574.590 динара.

Општина Земун асфалтирала је пут Бечмен-Петровчић. Пут је дугачак 3.000 метара, а широк пет метара. Уз трасу пута пружа се и водовод који је такође изградила општина. Асфалтирање пута Бечмен-Петровчић плаћено је 657.456 динара.

Општина Земун изградила је прилазни пут за депонију у Прогару. Пут је дугачак 200, а широк пет метара.

Општина Земун изградила је пут до депоније у Јакову. Пут је широк пет, а дугачак 240 метара. Пут до депоније у Јакову плаћен је заједно са изградњом истог таквог пута у Прогару. Вредност уговора износи 310.565 динара.

Општина Земун је очистила одводни канал у Батајници, који је годинама био зачепљен, што је проузроковало плавење околних кућа.

Општина Земун асфалтирала је прилаз и паркинг испред Дома здравља у Батајници. Асфалтирање прилаза и паркинга испред Дома здравља, као и уређење порте испред цркве у Батајници, плаћено је 42.000 динара.

Општина Земун је финансира уређење порте православног цркве у Батајници.

Обновљене све основне и средње школе

Општина Земун издвојила новчана средства за реновирање школа на својој територији.

За ОШ „Светозар Голубовић-Митраљета“ из Батајнице, општина Земун платила је замену прозора, кречење и уређење целе школе. За кречење школе општина је издвојила 129.899 динара, а замена прозора коштала је 732.000 динара. Општина је издвојила новац и за поправку зидова (скидање старих и стављање нових плочица), подова, мокрог чвора и потребне радове на канализацији.

У ОШ „Бошко Палковљевић-Пинки“ из Батајнице, општина је заменила прозоре, зидне облоге и подове, а одређен је и извођач радова на поправци мокрог чвора. Замена прозора плаћена је 473.401 динара, а поправке подова и зидова плаћене су 77.397 динара.

У ОШ „Бранко Радичевић“ из Батајнице, општина је заменила прозоре и дотрајале подове, а одређен је извођач радова који ће поправити и обојити сва врата школе. Замењени су прозори у вредности од 858.102 динара, а поправка подова плаћена је 69.184 динара. Издвојена су и новчана средства за радове на школској столарији.

У ОШ „Сутјеска“ из Земуна, општина је променила прозоре и поправила подове. На јавном конкурс, општина Земун изабрала је извођача радова који ће поправити зидове (замена керамичких плочица) и поправити мокри чвор у школи. Нови прозори на школи „Сутјеска“ плаћени су 1.177.606 динара, а поправка подова коштала је 233.074 динара. Обезбеђена су и средства за поправку зидова и мокрог чвора.

Општина Земун је ОШ „Бранко Радичевић“ из Бољеваца заменила прозоре, платила кречење и поправку подова. Замењени прозори коштали су 892.830 динара, кречење је плаћено 7.500, а поправка подова 7.602 динара.

ОШ „22. октобар“ из Сурчина, од општине Земун добила је нове прозоре, окречена је, а урађене су и поправке на зидовима и подовима. Изабран је и извођач радова који ће поправити врата на учионицама. Замена прозора плаћена је 892.830 динара, реновирање подова и зидова 20.205, а кречење 15.000 динара. Обезбеђена су и средства за поправку врата учионица.

Општина Земун платила је за ОШ „Вожд Карађорђе“ из Јакова поправку крова и подова. Поправка крова плаћена је 81.036 динара, а поправка 20.813 динара.

У ОШ „Лушан Вукасовић-Диоген“ из Бечмена, са одељењима у Петровчићу, општина Земун променила је прозоре и финансира поправку крова и подова. Изабрани извођач поправиће и столарију школе. Нови прозори плаћени су 314.781, поправка крова 135.060, а поправка подова 47.574 динара. Издвојена су и новчана средства за радове на столарији.

За ОШ „Соња Маринковић“ из Земуна, општина Земун је платила кречење свих просторија. Изабран је извођач радова на мокром чвору и канализацији.

Кречење ОШ „Соња Маринковић” коштало је 149.400 динара. Општина је обезбедила средства и за радове на мокром чвору и канализацији.

ОШ „Станко Марић” из Угриноваца, добила је од општине Земун нови спортски терен. Асфалтирање прилаза и уређење спортског терена коштало је 59.000 динара.

ОШ „Стеван Сремац” из Добановаца, добила је од општине Земун нове прозоре, а плаћено је и кречење школе. Издвојен је и новац за поправку врата на учионицама. Замењени су прозори у вредности од 274.906 динара, а кречење кошта 126.104 динара.

ОШ „Илија Бирчанин” из Земуна Поља, добила је од општине Земун нове прозоре, подови су замењени, а школа окречена. Изабран је и извођач радова да поправи зидове (замена керамичких плочица), мокре чворове и изведе радове на канализационој мрежи. Прозори су плаћени 1.628.814 динара, кречење 375.000, а замена подова износи 519.800 динара. Обезбеђен је новац за поправку зидова, мокрог чвора и канализације.

ОШ „Раде Кончар” из Земуна, добила је од општине Земун нове прозоре, кречење и замену подова. Изабран је извођач радова за замену зидних плочица и поправку мокрих чворова. Нови прозори плаћени су 2.258.966 динара, поправка пода 120.558, а кречење 225.500 динара. Општина је обезбедила новац за замену плочица и поправку мокрог чвора.

За ОШ „Десанка Максимовић” из Земуна, општина Земун је наменила новац за замену прозора и поправку крова. Изабран је извођач радова на канализацији, зидовима и мокром чвору. Прозори су коштали 858.392, а поправка крова 283.357 динара.

Општина је за ОШ „Гаврило Принцип” из Земуна, обезбедила замену прозора, поправку подова, зидова и реконструкцију мокрог чвора. Замена прозора је плаћена 2.269.414, а поправка подова 117.777 динара. Изабран је и извођач радова на реконструкцији мокрог чвора.

Општина је за ОШ „Петар Кочић” из Земуна издвојила новац за нове прозоре и кречење. Изабран је и извођач радова на реконструкцији мокрог чвора. Нови прозори плаћени су 892.777 динара, а кречење је коштало 185.000 динара.

За ОШ „Горња Варош” из Земуна, општина је обезбедила нове прозоре, кречење и поправку подова. Замена прозора општини Земун кошта 1.321.261 динара. Поправка подова плаћена је 196.583, а кречење 34.500 динара.

На ОШ „Мајка Југовића” из Земуна, општина је поправила кров, а поправљени су и зидови и подови. Поправка крова коштала је 69.510, а радови на поправци зидова и подова 98.478 динара. Обезбеђен је новац за поправку столарије.

За ОШ „Светозар Милетић” из Земуна, општина је обезбедила нове прозоре, поправку зидова и подова. Изабран је и извођач радова за реконструкцију мокрог чвора и поправку столарије. Нови прозори плаћени су 1.257.958, а подови и зидови 167.793 динара.

За ОШ „Лазар Саватић” из Земуна, општина је обезбедила уградњу нових прозора, поправку крова, а изабран је извођач радова на поправци столарије и реконструкцији мокрог чвора. Уградња нових прозора плаћена је 1.036.326, а поправка крова 327.075 динара. Издвојен је новац за радове на столарији и мокром чвору.

Основној школи за децу оштећеног слуха и говора „Радивоје Поповић” из Земуна, општина је обезбедила поправку крова и подова. Поправка крова плаћена је 17.578 динара, а поправка подова 19.006 динара.

Основна школа за децу оштећеног вида „Вељко Рамадовић” из Земуна, добила је нови кров, а за реконструкцију

мокрог чвора је изабран извођач радова.

Поправка крова, којом ће бити сачувана незаменљива библиотека, плаћена је 391.046 динара. Обезбеђен је и новац за поправку мокрог чвора.

Дечија установа „Сима Милошевић” добила је од општине Земун нове прозоре који су постављени у свим вртићима ове установе. Постављање нових прозора општина Земун је платила 3.843.242 динара.

У земунској Гимназији, општина је финансирала замену дотрајалог паркета. Замена и постављање новог паркета плаћена је 337.625 динара.

За Саобраћајно-техничку школу из Земуна, општина је обезбедила нове прозоре, поправке зидова и подова. Изабран је извођач радова који ће обојити радијаторе. Уградња нових прозора плаћена је 1.429.646, а поправка зидова и стављање нових подних облога коштало је 222.648 динара.

За Економску школу из Земуна, општина је обезбедила поправку крова, зидова и пода. Реконструисан је и санитарни чвор. Поправка крова плаћена је 51.340, а поправка зидова и подова 136.845 динара. Реконструкција санитарног чвора коштала је 36.817 динара.

Општина Земун је, за Медицинску школу „Надежда Петровић” из Земуна, обезбедила кречење, поправку зидова и подова. Поправка зидова и подова коштала је 142.615, а кречење школе 75.000 динара.

За Машинско-техничку школу „Змај” из Земуна, општина је обезбедила поправку подова и зидова, а изабран је извођач радова који ће поправити столарију и обојити радијаторе. Поправка подова и зидова плаћена је 157.050 динара, а обезбеђен је и новац за радове на столарији и радијаторима.

За Музичку школу „Коста Манојловић” из Земуна, општина је обезбедила поправку подова. Поправке у Музичкој школи плаћене су 50.615 динара.

Школи за основно образовање одраслих из Земуна, општина је обезбедила нове прозоре и новац за реконструкцију санитарног чвора. Општина је платила нове прозоре, који ће ускоро бити уграђени, 350.266 динара, а реконструкцију санитарног чвора 60.990 динара.

Општина је Пољопривредном факултету из Земуна обезбедила кречење и санацију стакленика. Поправке на

стакленику плаћене су 220.000, а кречење факултета 30.000 динара.

Наравно, ову традицију одржали су и политички наследници Шешелјевих идеја, Стево Драгишић, Гордана Поп-Лазивић и Славко Јерковић. Подухват сличан обнављању свих школа, 2008. године, поновиће прва жена председник Земунa, Гордана Поп-Лазивић.

Свим конфесијама помоћ по потреби

Редовна пракса радикалске власти била је буџетска наменска помоћ свим конфесијама. Уколико би старешине изразиле потребу за одређеном помоћи, излазило им се у сусрет, управо како је то у предизборном програму обећавано. Српски радикали водили су рачуна да задовоље потребу грађана за духовном утехом.

Општина Земун, под радикалском управом и влашћу, финансирала је поправке објеката свих верских заједница на својој територији.

На састанку са представницима свих верских заједница које живе и раде на подручју Земуна, истакнуто је да ће општина променити однос према вери. Тако је, у првој фази општинске помоћи, додељено укупно 300.000 динара за реновирање верских објеката. У другој фази помоћи за реконструкцију и санацију цркава, општина је издвојила 450.000 динара. Средства су додељена на основу јавног конкурса.

За неопходне радове на одржавању манастира Фенек, општина Земун је издвојила 50.000 динара, а у другој фази помоћи за реконструкцију и санацију још 40.000 динара. Захваљујући општинској бризи, реновирали су санитарни чворови и уграђена је црпна станица. Сестринство манастира Фенек је од додељене материјалне помоћи извршило низ поправки. Наставак радова на адаптацији омогућила су и средства, у износу од 40.000 динара, из друге фазе општинске помоћи.

Православној цркви Свете Богородице у Батајници, општина Земун је прошле године доделила 100.000 динара, а у

другој фази помоћи додељено је 50.000 динара. У другој фази цркви је додељено 50.000 динара. Овај новац искоришћен је за израду иконостаса, а 100.000 динара из прве фазе искоришћено је за изградњу храма.

Храм Рођења пресвете Богородице помагао је и други градоначелник Стево Драгишић, као и Гордана Поп-Лазивић и Славко Јерковић.

Православна црква Нова Лазарица у Земун Пољу добила је 1997. године од општине Земун 100.000 динара, а у другој фази општинске помоћи за реконструкцију и санацију још 50.000 динара. Новчана помоћ је искоришћена за завршетак радова на цркви.

Општина Земун доделила је евангелистичкој цркви у Бољевцима финансијску помоћ, у првој фази, у износу од 20.000 динара, а у другој фази 30.000 динара. Општински новац, из прве фазе помоћи за реконструкцију и санирање цркава, утрошен је за реновирање капеле на евангелистичком гробљу у Бољевцима.

У другој фази општинске помоћи, словачкој евангелистичкој цркви у Бољевцима, додељено је 30.000 динара за адаптацију цркве.

Општина Земун је доделила 15.000 динара српској православној цркви у Бољевцима. Материјална помоћ је искоришћена за реновирање капеле на православном гробљу у Бољевцима.

Католичка црква у Сурчину добила је финансијску помоћ општине Земун у износу од 15.000 динара. Општински новац утрошен је за реновирање капеле.

За санацију влаге, општина је Николајевској цркви у Земуну доделила 100.000 динара. Општина, предвођена српским радикалима, редовно је помагала најстаријем храму на територији Београда и Земуна. Одмах по доласку на власт, српски радикали су старешинству Николајевске цркве могли да врати зграду која се налази у црквеној порти, а која јој је својевремено отета.

Богородичиној цркви у Земуну додељено је 100.000 динара за реновирање фасаде и унутрашњости храма.

Цркви Светог Саве у Бечмену, општина Земун је доделила 30.000 динара за поправку крова храма.

Цркви Светог Николаја у Добановцима, додељено је 50.000 динара општинске помоћи за санацију пода цркве.

Спортско-рекреативни центар „Пинки“

Општина је 1996. године, када су српски радикали први пут на изборима освојили власт, имала два јавна предузећа, једно од њих је било ЈП „Пословни простор Земун“, друго ЈП „Пинки“. Први велики посао који је управа предузела, како би једину расположиву спортску салу ставила на располагање грађанима, пратила је и реконструкција затвореног базена који годинама није радио. Кофе су унутрашњост „Пинкија“ штитиле од прокишњавања. Реконструкција и поправке, захваљујући којима је пуштен у рад базен, коштале су тадашњих 155.000 динара. Упоредо са самим базеном, реконструисан је и читав простор око базена. Поправљени су мокри чворови, свлачионице, а први пут у нашој земљи уведен је нови, далеко безбеднији, систем дезинфиковања воде.

Набављена је и пратећа опрема: разглас, подводни рефлектори, лежальке, тако да је „Пинки“ једини имао услове за ноћно купање.

Санацијом крова створени су услови за одржавање спортских и културних манифестација у великој дворани „Пинкија“.

„Пинки“ је био организатор различитих манифестација: на платоу испред дворане одржана је „Пинкијада“, намење-

на деци и њиховим родитељима, а намера организатора је била да ова манифестација постане традиционална.

Велики део садржаја „Пинкија” био је посвећен деци.

После више од деценије обновљено породилиште

Само месец и по дана по преузимању власти у општини Земун, српски радикали су почели да се баве проблемом породилишта, које је затворено још 1986. године. Уследио је конкурс, објављен у „Земунским новинама”, о давању у закуп 1.150 квадратних метара руинираног самачког хотела у Творничкој 20а. Сав приход, у висини од два милиона динара, општина Земун уступила је за набавку опреме неопходне за отварање породилишта.

Тако је испуњено још једно предизборно обећање дато грађанима Земуна.

Није се дуго чекало да нова опрема стигне у земунско породилиште. Собе за породиле су опремљене по светским стандардима.

Осим медицинске опреме, набављен је и намештај, витрине, кревети, сточићи, све што је потребно за модерно породилиште.

Опрема је годинама била главна кочница због које породилиште није радило. Општинска комисија, која је бринула о набавци опреме, испунила је своје обавезе, уређаји су границу наше земље прешли у договореном року. Ретко који медицински центар у Србији може да се похвали оваквом опремом.

За потребе Дома здравља Земун, општина је набавила возила, лекове, медицинске апарате, а сви медицински радници који су то тражили, добили су од општине бесплатне плацеове у насељу Грмовац.

За потребе Дома здравља, општина је купила два нова санитарска возила. Возила су испоручена у јуну 1997. године амбулантима у Сурчину и Батајници, а њихова укупна вредност износи 110.000 динара. Велика количина лекова, донација Швајцаркиње Елизабет Шауер Српској радикалној странци, уступљена је Дому здравља.

Свим медицинским радницима Дома здравља, који су поднели захтев, општина је доделила бесплатне плацеове у насељу Грмовац. Додељено је 14 плацеова по седам ари.

Општина је реновирала просторије хитне помоћи у Сурчину, помогла отварање Интернистичког одељења Дома здравља у Батајници, где је асфалтирала и прилаз амбуланти. За Дом здравља општина је набавила најсавременију медицинску опрему у вредности од 989.747 динара.

Општинска помоћ није била само финансијске природе. Предвођени др Војиславом Шешелом, радници општине Земун су у више наврата добровољно давали крв.

Док је на кормилу земунске општине био Стево Драгишић, поставио је камен темељац и пресекао врпцу на ново-саграђеном Одељењу за реуматологију КБЦ Земун 1999. године.

Поред тога што је купила више апарата за клиничко-болничке центре Земун и Бежанијска коса, градоначелник Земуна Гордана Поп-Лазивић је издвојила око два милиона динара за комплетно реновирање и опремање Службе за трансфузиологију КБЦ Земун.

Новчана помоћ најбољим ђацима

КУД „Бранко Радичевић” финансирао се из општинског буџета. Аматерима овог друштва, општина Земун је за редовне активности у 1997. години доделила 20.000 динара. А на основу скупштинске одлуке, 1997. године, први пут су додељене повеље и одликовања заслужним грађанима Земуна.

Укупно 220 вуковаца земунских школа и 15 најбољих ђака средњих школа добило је 1997. године новчане награде од општине. Исти износ подељен је и учесницима републичких и савезних такмичења.

Фестивал монодраме и пантомиме, чији је зачетник општина Земун, финансиран је из општинског буџета. Општина Земун финансирао је и традиционалну манифестацију „Бранково коло”.

За финансирање Пете дечије шаховске олимпијаде, општина Земун издвојила је 80.000 динара. На Олимпијади су учествовали шахисти из 22 земље.

Одмах после промене власти, свим политичким странкама које су ушле у Скупштину општине Земун додељен је месечни износ од 200 динара по одборнику. Додељене су и канцеларије странкама које их раније нису имале. Све парламентарне странке, два пута месечно, могу да бесплатно користе велику општинску салу у Косовској 9. Такође, све странке имале су на располагању одговарајући простор у страначкој хроници „Земунских новина”, без цензуре.

Завичајном музеју Земун, општина је поклонила богату збирку старог оружја и предмета од музејске вредности.

Само у општини Земун, сваког петка, тачно у 12 часова, председник општине разговарао је са грађанима о њиховим проблемима. Све што је у надлежности општине, решавало се одмах, на лицу места. Ову праксу наследили су и сачували Стево Драгишић, Гордана Поп-Лазивић и Славко Јерковић.

Др Војислав Шешел вратио је традицију прослављања и обележавања Богојављења, витешко надметање у пливању за Крст часни.

Редовно је ложен Бадњак испред свечаног улаза у општину.

Гордана Поп-Лазивић установила је Лето на Кеју 2006. године, Повељу мајци на Малу Госпојину од 2008. године, док је Славко Јерковић започео Батајничку забијачку.

Општинска помоћ најугроженијима – хумана политика

На шалтерима општине, са хуманитарног рачуна СО Земун, дељена је новчана помоћ деци лошег материјалног стања, деци палих бораца, хендикепираној деци, ратним војним инвалидима ратова 1990/1995. и социјално угроженим лицима. Општина Земун је, на име хуманитарне помоћи, 1997. године издвојила тадашњих 1.380.055 динара. Као Васкршњи поклон деци палих бораца, издвојено је 137.000 динара.

Велики део новца за хуманитарну помоћ обезбеђен је аукцијама слика у власништву општине, слика које су поклон аутора или донатора, продајом непотребних предмета пронађених у општинском магацину, као и поклона које је добио председник општине. Ове чувене аукције, које је вешто водио др Војислав Шешел, изазивале су велику медијску пажњу.

Општинска помоћ није била само у новцу: у 2.000 динара, деци палих бораца, за Божић дељени су и пакетићи. Ратним војним инвалидима додељено је 115 плацеова у насељу Грмовац, а породицама погинулих бораца додељена су 73 плаца.

Од 3. децембра 1996. године до 19. јануара 1998. године, у Земуну су откупљена 444 општинска стана. Средства добијена откупом, општина је уложила у поправку и изградњу инфраструктуре.

Све ове хумане, разумне и људске идеје, које су биле лако спроводиве, огледно остварене у Земуну у кратком периоду од само четири године, настављане су у мандатима између 2004. и 2009. године и показале су да се све може ако управа има јасну политику и радикалну вољу да је преточи из програма у дело. Та једна и јединствена воља, упорност, солидарност, разумевање, српске радикале јасно одваја од других. Зато Српска радикална странка побеђује и кад се сви удруже на другој страни.

Пројекти које ће Земунци памтити

Најмлађи Земунци нису били ни рођени када су, сада већ давне 1996 године, српски радикали први пут дошли на власт у општини Земун. Кормило земунске општине преузео је лично председник Српске радикалне странке, проф. др Војислав Шешељ, амбициозно покренувши низ инфраструктурних пројеката, који су заувек променили живот Земунца и мештана околних села, што је створило услове да Земун уђе у ред најлепших градова у Србији, како по својој амбијенталној уређености тако и по квалитету живота становника Земуна.

Један од првих пројеката била је изградња преко 40 километара водоводне мреже у општини Земун за непуних годину дана. Наиме, док су многа села, чак и у забаченим деловима Србије, имала градску воду, мештани земунских села су били принуђени да копају бунаре. Становници неких села су сами градили локалне водоводне мреже, које често нису обухватале ни све куће у селу, нити су стварале потребан притисак, а ни вода често није била за пиће.

Нико их се није сетио док на власт нису дошли српски радикали. Општинским новцем, сремска села у општини Земун повезана су на градски водовод. Цела инвестиција је те, сада већ далеке 1997. године, коштала 18,5 милиона ондашњих динара. Водоводне цеви прошле су тада кроз насеља Сурчин, Бечмен, Петровчић, Јаково, Бољевце, Прогар, Батајницу, Угриновце и Добановце, а обухваћена су и тек изграђена насеља Бусије и Грмовац. Тако су угледни сремски домаћини коначно могли да уживају у благодетима цивилизације која их је до доласка српских радикала на власт, упорно заобилазила.

Крајем 1999. године, изграђена је, за свега 60 дана, и станица за дохлорисавање воде, а општина на челу са Стевом Драгишићем из свог буџета је финансирала комплетне радове вредне преко два милиона динара. Иако је злочиначка агресија НАТО пакта ометала градњу, то није спречило мештане пет сремских села да на крају коначно добију чисту пијаћу воду.

Истовремено, док су становници околних села били принуђени да пију бунарску воду сумњивог квалитета, мештани земунског насеља Бачки Иловник су се годинама будили с ногама у води, због непостојања одговарајуће водоводне и канализационе инфраструктуре. Становници овог земунског предграђа су, у својим домовима изградили купатила повезана са септичким јамама, које су се, међутим, преливале после скоро сваке обилније кише. Садржина септичких јама се тада изливала на улицу, а неретко се могла наћи и у двориштима и домовима мештана, угрожавајући здравље свих, а пре свега најмлађих становника Бачког Иловника. Због нехигијенских услова за живот у насељу, у више наврата су избијале епидемије заразних болести, а забележен је случај да се једно дете удавило у септичкој јама. То је била слика безнадежних услова у којима су живели мештани овог насеља, током владавине ранијих гарнитуре општинских власти у Земуну. Разумевања за више хиљада житеља,

углавном ромске националности, међу којима је било највише деце, није имао нико, никада. Надлежни градски органи су Бачки Иловник спомињали само као пример масовне непланске градње, а општински су немоћно ширили руке. Број становника насеља се временом увећавао, па су били принуђени да се на „дивље“ повезују на постојећу водоводну мрежу, кубурећи после са ниским притиском у чесмама, јер се налазе испод висинске коте. Проблем отпадних вода углавном су решавали изградњом септичких јама или, још чешће, тако што су одводне цеви из својих кућа усмеравали директно у улице и јаркове. Током врелих летњих месеци смрад из септичких јама и фекалија које су пливале улицама био је неподношљив.

Одмах по преузимању власти у општини Земун, новцем општине Земун, у року од два месеца, српски радикали на челу са председником општине Земун Војиславом Шешељем, покренули су пројекат изградње нове водоводне мреже у насељу, дуге 1620 метара. Овај посао коштао је општини скоро милион и по динара.

Паралелно са градњом водоводне мреже, изграђена је и канализациона мрежа у дужини од 1638 метара, а трошкови изградње су такође били близу милион и по динара.

Пре грађења општинске канализације, становници овог насеља изградили су из средстава самодоприноса 526 метара канализационе мреже, али су постављене цеви биле мањег пречника од оног који је био потребан. Нова канализациона мрежа је решила и тај проблем, па су пројектима „тешким“ преко три милиона динара, створени услови за нормалан живот становника Бачког Иловника. Ако узмемо у обзир да је домаћа валута тада вредела бар десетак пута више него што вреди данас, онда можемо добити одговарајућу представу о вредности пројекта, који је заувек променио живот мештана Бачког Иловника.

Укупно 236 домаћа је већ 1997. године прикључено на канализацију, а у идућој години цело насеље је, захваљујући инвестицији општине Земун, повезано и на градску канализациону мрежу. Данас је Бачки Иловник идилично земунско предграђе, које се не разликује много од других делова града, сем можда по великом броју деце, која се данас радосно играју, без опасности за своје здравље и безбедност. За разлику од своје браће, која и данас живе у нехигијенским насељима, Роми из Бачког Иловника су имали среће, јер су на власт у општини Земун, сада већ далеке 1996. године, дошли Српски радикали, предвођени проф. др Војиславом Шешељем.

Српски радикали су, после преузимања власти у општини Земун, непуних годину дана касније, финансирали и прикључење зграде општине и неколико околних зграда на даљински систем грејања. Радови су окончани крајем 1997. године, што је центар Земуна ослободило непријатног мириса и загађења ваздуха, за које су у значајној мери биле одговорне индивидуалне котларнице, грејући неке раније гарнитуре власти у општини Земун.

Дела а не обећања

Увођење водовода у приградска места, као што је Бечмен, један је од највећих успеха Српске Радикалне Странке током власти у општини Земун.

Тодор Бошковић и Милан Радић сећају се како је 1996. године њихово село захватила ренесанса:

– Народ је имао само сеоске бунаре и електричне пумпе помоћу којих су напајали воду, па ако нема струје, нема ни воде – започиње разговор Бошковић. – А ни та вода коју смо имали, није била исправна. Када је постао председник општине, Војислав Шешел је од села до села окупљао мештане и обећавао да ће изградити водовод. Нико му жив није веровао. Поучени искуством са комунистима, нису се надали води још сто година. Иако је чврсто обећао, људи су се чак и кладили у печено прасе да вода неће проћи кроз Бечмен. Међутим, веома брзо се приступило радовима и исте године су донете цеви.

„У суседном Петровчићу”, прича наш саговорник, „дружен је чак и велики отпор да се вода уведе”, јер каже, „тамо је већина била гласача СПО-а. Све по принципу, ако воду уводи Шешел, онда је ми нећемо. Није им сметало што од сваког маја до октобра нису имали притисак, и што по цело лето нису могли да се окупају”.

– Скоро да је дошло и до туче једном приликом, умало се нисмо поватили за вратове због тога – присећа се Бошковић, и закључује да их је Шешел практично довео до цивилизације.

– Једини човек који је заиста залегао и спасио наша села је г. Шешел – добацује Радић. – Асфалтирао је десетак улица, проширио је телефонску централу са сто на хиљаду и нешто бројева. Реновирао је и школу.

– Да, урађена је цела столарија, мокри чворови и паркести, а стављени су и ПВЦ прозори – наставља Бошковић. – Општина је поправила и Цркву св. Саве, њен кров. Дорађено је и окречено обданиште. Баш све што је било витално у том моменту је у року од две три године и завршено. А све је почело од воде.

– Што нам је било и најбитније! – примећује Радић.

– Том истом водоводу су се касније придружила места Петровчић, Бољевци и Јаково, спојена са Батајницом, Угриновцима и Добановцима. А Шешел се није либио да са нама иде и по пољима и њивама. За рају, сиротињу организовао је јефтину продају плацева. Ма, завладала је општа еуфорија и процват. Шешел је тада добио око 80 посто гласова. И они из Петровчића, који су били против водовода, када су видели да се заиста копа и гради, гласали су за њега. Данас имамо телефоне, асфалт, водовод, још када би добили канализацију, осећали бисмо се као грађани првог реда – размишља наглас Бошковић.

– Још имамо текућих проблема – надовезује се Радић. – Имамо једног лекара у Дому здравља, који ради једну преподневну смену, а нас је 5.000. И аутобуси радним даном иду на 20 минута, а викендом на свега 90, а субота је данас као и сваки други дан за нас који радимо у граду.

– Изливају нам се и септичке јаме. Сурчинска општина обећала нам је, наводно, да ће увести канализацију, али им не верујемо. Сви већ неко време уплаћујемо по уговору 45.000 динара на 45 рата по сваком домаћинству, што би уз субвенцију општине од још по 45.000, требало да буде довољно. Али иако људи редовно уплаћују, на видлику нема никаквих радова. Да сада Шешел дође и каже, „биће канали-

зација”, сто посто би му поверовали. Никада нас до сада није слагао и све што је обећао урадио је – каже Бошковић и присећа се да је лидер СРС био вешт и у „претакању”. – Било је доста општинских плацева које је он распродао, а те паре преточио и направио нешто што је корисније народу него тамо нека ледина која зврји празна.

– Шешел није рестаурирао само наше место, то је радио по целом Земуњу – примећује Радић. – Тада је масовно обилазио села и народ који је постављао разна питања и о стандарду и запослењима.

– Да, Војислав Шешел је направио велику ствар што је дозволио људима да праве киоске и те монтажне објекте – убацује се Бошковић. – Тада је било запослено сигурно око 10.000 радника на територији општине Земун по том питању. Ако би неко правио мањи монтажни објекат, морао би да ангажује и тесара и зидара и електричара... А када се монтажа заврши, власник би увек запослио још двоје-троје да раде. Ови сада су све то порушили, и људи су остали без посла.

– То данас очајно утиче на стандард људи. Око једног киоска знало је да се ангажују и муж, и жена и деца, и сви су имали посао. Реално, можда је понеки киоск био ружан или је штрчао, али Шешел је имао логику. Имао је обичај да каже: „Пустите га. Када економски ојача, направиће пристojан објекат” – закључује Радић.

– А људи су имали и подстрек. Наталитет нам је чак порастао. Сада су нам школе пуне десетогодишње деце, која су зачета управо у том периоду, јер су родитељи осећали неку сигурност и били охрабрени. Било је и индивидуалних новчаних помоћи, али ређе. Више се улагало у могућност да се ради и заради. А ето, и манастир Фенек је у потпуности обновљен, што је тада допринело да људи живну и више се окупљају око цркве и међусобно друже – завршава разговор Бошковић.

Р. В. С.

ОПШТИНА сервис грађана

Када је на локалним изборима, одржаним крајем октобра 2004. године, Српска радикална странка освојила 26 одборничких мандата, у коалицији са три одборника ПСС и два СПС конституисала је власт у општини Земун, која је трајала пун мандат. На њеном челу била је Гордана Поп-Лазивић. Био је то повратак српских радикала на власт у општини у којој су први пут њоме руководили од 1996. до 2000. године, док су у претходном четворогодишњем периоду на власти у Земуну биле странке из многочлане коалиције ДОС.

Прилика да се настави „радикалско чудо у Земуну“ указала се, дакле, после четворогодишње паузе. Бирачи су казнили грамзиве, похлепне продавце магле и изабрали старе нове домаћине да стање у њиховом граду врате на прави домаћински колосек. Било је то и закаснило признање др Војиславу Шешељу за идеје које је 1996. године донео и тако побољшао квалитет живљења у Земуну.

Као први пут када су на власт у Земуну дошли радикали, парламентаризам, добри односи са странкама опозиције, посебно онима које су имале своје одборнике у Скупштини Градске општине Земун, чинили су свето писмо свег делања. Поштовани су и принципи да нема реваншизма према запосленим политичким неистомишљеницима, иако је ДОС 2000. године учинио управо супротно, и чак 50 одсто запослених или отпустио или распоредио на друга радна места.

Град закидао Земуну због радикала

Кад год би српски радикали дошли на власт у Земуну, град Београд завртао је славине за политичке неистомишљенике. Није постојао ниједан разлог да по повратку 2004. године на власт то не учине поново. Требало их је молити, надмудривати, затрпавати дописима, вући за рукав, па чак и јавно с говорница других скупштина, као у случају Грмовац, прозивати за нерад и дискриминацију према грађанима који су згрешили само зато што су бирали оне који њима нису по вољи.

Тако је, што се града тиче, Земун остајао кратких рукава у погледу инвестиција, програма, пројеката. Међутим, то није представљало никакву сметњу да се ради, инвестира и помаже у оквиру скромних општинских могућности, у складу са скупштинским одлукама.

Затечено стање је било драматично: започета насеља Грмовац, Бусије и Плави Хоризонти препуштена – грађанима, о којима општинска управа претходне четири године уопште није бринула. Већ маја 2005. године у Скупштини града Београда усвојен је План детаљне регулације насеља Алтина један, док је за други део насеља у изради. Кроз насеље је изграђен саобраћајни прстен и прошла линија градског превоза, а све предности урбанизације знали су да процене привредници који су у њему изградиле производне погоне и запослили на стотине грађана и житеља овог земунског насеља.

И док је Земун, по тада завршеном попису избеглица, избио на прво место у Србији, у Алтини је започета основна школа по најмодернијим стандардима, за коју је општина из-

двојила земљиште и урадила неопходне послове за почетак изградње, као четврти партнер у пројекту, поред Градског секретаријата за образовање, Министарства просвете и омладине и Европске агенције за реконструкцију.

Општина је у овом насељу издвојила један ар за изградњу телефонске централе „Телеком Србија“, захваљујући којој је побољшан телефонски саобраћај.

А сопственим ванредним средствима, које је град одобрио од закупа пословног простора, општинска управа је започела, по анкетирању грађана, изградњу предшколске установе у будућем центру Алтине, где је планирана и изградња цркве и осталих објеката јавне намене.

Решавани приоритети

У школски пројектованом радикалском насељу Плави Хоризонти, упошљавањем 46 особа са евиденције Националне службе за запошљавање, посађене су стотине садница, чиме је формиран дрворед уз саобраћајнице и оплемењено ново насеље. Крајем 2007. године, из сопствених средстава, општина је изградила спортски терен за кошарку и фудбал, а у сарадњи са Министарством за капиталне инвестиције, у шест нових кућа уселила грађане чије је домове у „столетним водама“ однео Дунав 2006. године. План детаљне ре-

гулације насеља, чиме ће се стећи услови за урбанизацију, требало би да буде готов 2009. године, а покренут је и уврштен у програм за израду 2007. године.

Трагови радикалске власти видни су на сваком кораку у насељу Галеника. Савет месне заједнице, као продужена рука општинског сервиса, непрестано је био с грађанима и решавао њихове проблеме. После мандата Гордане Поп-Лазичић и плодноне сарадње са локалним спонзорима остали су спортски терени код вртића „Пачја школа” и „Веверица”. Вртић „Веверица” добио је расвету, нове прозоре, нове просторе од некадашњих тераса.

И у Земун Пољу је општина уредила просторије месне заједнице, паркове, предузела иницијативу за лоцирање простора за изградњу амбуланте.

Својим дописима Савет месне заједнице увео је насеље у систем ЈКП „Градска цистоћа”, изграђене су нове трасе путева и саобраћајница у насељу.

Каналима је решаван и проблем подземних вода, акутан у јесен и пролеће, а недавно је покренута с мртве тачке и обновљена колектора за прикупљање вишка воде у близини железничке пруге, који би овај проблем санирао на потезу од Алтине, преко Плавих Хоризоната до Земун Поља.

И у насељу 13. мај, захваљујући општини, реконструисана је школа и вртић. Истурено одељење ОШ „Илија Бирчанин” добило је ново грејање, паркет, као и вртић, док је уређена стаза и пут ка „Зеленом хиту”.

Индустријска експанзија

На путу према Батајници дефинисана је Индустријска зона у којој је 2006. године изграђена највећа гринфилд инвестиција у Србији, фабрика „Bowl Packaging Europe”, затим нови погони „Полимарка”, „Кнауф”, „Еурополис”, велепродаја „Метро”.

Урађен је километар и по канализације на уласку у насеље, реновиране су просторије месне заједнице, прорадила је хитна помоћ и Дому здравља, урађен пројекат система канала за скупљање вишка вода у Шангају и нижим деловима Батајнице.

Огромна помоћ дата је за ограђивање Цркве Рођења пресвете Богородице, а покренута је иницијатива за изградњу планова детаљне регулације појединих делова насеља.

На путу од Батајнице према Угриновцима налази се још једно радикалско насеље, Бусије. У њему је током протеклих година асфалтиран рециклираним асфалтом велики број улица, а огромну помоћ општина је пружила у изградњи Храма светог Ђирила и Методија који је постао центар окупљања у овом крају. Темље храма и изградњу финансијски је омогућио Стево Драгишић и „Крајина инжењеринг”, док је звона купила општина. Општина је иницирала и финансирала изградњу и опремање 200 квадрата Парохијског дома за изградњу сеоске амбуланте.

Јавним радовима озелењен је прилаз цркви и парохијском дому, и засађен дрворед уз главне улице насеља.

Километри водовода и канала за Угриновце

Општина је инвестирала у адаптацију и реконструкцију просторија МЗ и МК Угриновци. У свим сличним радовима опремљене су и сале за венчања. Урађени су пројекти уличних канала за прикупљање вишка подземних вода, и то више километара. Најзначајнији пројекат у овом сремском селу је изградња секундарног водовода у дужини од пет километара, од средстава кредита који је општина подигла преко Европске инвестиционе банке за изградњу локалне инфраструктуре, на основу скупштинске одлуке. Водовод је пуштен у рад 2007. године.

Општина је уредила и двориште и спортске терене у ОШ „Станко Марић”, и реновирала вртић „Роџа”.

У насељу Грмовац, захваљујући притиску са говорнице Народне скупштине Србије, радикалски посланици су натерали градског секретара за урбанизам и директора ЕПС-а да пусте струју житељима овог насеља лета 2007. године. Асфалтиран је главни пут кроз насеље, до планиране окретнице јавног превоза. Уз њега су посађене саднице лишћара, а дрворед су посадили запослени путем јавних радова.

Инвестирање у здравство и школство

Инвестирано је и у централним градским зонама: у здравствене установе, два клиничко-болничка центра, Земун и Бежанијска коса, Дом здравља Земун. Купована је опрема и апарати, реновирана Служба за трансфузиологију КБЦ Земун.

Општина је инвестирала милионе у побољшање услова рада вртића, основних и средњих школа, као и јединог факултета на својој територији. Вртић је добио видео надзор у свим објектима, замењена је дотрајала столарија, купљен комби за транспорт хране од централних кухиња до удаљенијих објеката.

Школама је купован инвентар и урађене поправке, а посебно су била значајна улагања у средње и више школе и Пољопривредни факултет. У више наврата је купована вредна опрема за кабинете и учила која су недостајала да би се ефикасно спроводила настава.

Општина је уредила просторе, обезбедила опрему, ангажовала наставнике и обучила у својој бесплатној школи компјутера основним програмима више од 2.000 полазника, од школског узраста до фирми које су показале интересовање да едукују своје кадрове.

Сви ови бројни и вредни напори крунисани су изборном победом. По регуларном истеку мандата, захваљујући постигнутим резултатима, српски радикали су на локалним изборима у Земуну маја 2008. године освојили чак 28 мандата, или два више него када су 2004. године конституисали органе власти у овој градској општини.

Р.В.С.

Улагање у здравство улагање у будућност

Пише: Владимир Мишковић

Здравствена служба у земунској вароши има дугу традицију. Зачела се из преке потребе, као карантин за путнике с Истока. Тај контролисани центар је векови-ма, полако али сигурно, прерастао у болницу, која у време највеће кризе и оскудице успева да прати токове модерне медицине, захваљујући донацијама општине Земун док су на њеном челу били српски радикали.

Још у време аустријске управе у Земуну, у 18. веку, варошки оци су приметили да, с времена на време, заједно са путницима који су лађом пристизали из Османске царевине, долази до избијања епидемија заразних болести. Тако је 1730. године основана контролна станица Контумац у којој су сви путници из Османске царевине издржавали прописани карантини, а роба, писма, новац и друге пошиљке били дезинфиковани. Школовани хирурзи су на том месту лечили болеснике, обављајући све додатне послове локалних бербера. Нешто касније такве радње почињу да обављају и лекари с факултетском дипломом, тзв. медикуси. То су били, на неки начин, почеци здравствене службе у Земуну. Али, као датум настанка Градске болнице у Земуну, узима се 1784. година, кад су се Римокатоличка и Православна болница ујединиле у једну јединствену болницу. Управа града је, наиме, наложила да „у сврху смањења непотребних трошкова за две болнице и у сврху обрачуна двеју различитих болничких каса, земунски Магистрат уреди, као и у другим комунитетима, само једну болничку зграду с довољним простором, да смести болеснике свих толерисаних вероисповести и да уведе само једну болничку касу под окриљем Магистрата”.

Историчари, иначе, сматрају да Земунска болница није само прва у Србији, већ да од ње нема старије на Балканском полуострву. Временом је напредовала у сваком погледу – и ширином простора који је заузимала, али и квалитетом услуга које је пружала. Пет година после спајања две медицинске установе, начелник града је, због учесталих жалби пацијената на немарност лекара, наредио да медикус мора да их обилази трипут дневно и да код сваког болесника „установи да ли болест напредује, назадуре или стоји на истом стању”.

У 19. веку Земунска болница је добила назив Градска, који је задржала до данашњих дана. Према списима из тридесетих година 19. века, види се да је болницу дневно посећивало између 25 и 40 болесника, а да су им занимања била различита: просјаци, рибари, торбари, полицајци, надничари, шеширџије, глумци, лађари... Они богатији, ако нису морали, нису допремани у болницу, имали су своје кућне лекаре.

Најчешће болести које су тада лечене у Градској болници у Земуну су биле маларија, трбушни тифус, пегавац, дифтерија, туберкулоза, реуме, скорбут, велике и мале богиње, а наводе се и венерична обољења. Смртност је тада била велика, и лекари су се борили за живот скоро сваког пацијента. Од посебног значаја за ову установу је био долазак младог доктора Војислава Суботића, оснивача модерне српске

хирургије. „Протофизик” Суботић је изводио операције амбулантно, наркозом и кокаином, а у време Српско-бугарског рата 1885/86. године, сваког дана је прелазио у Београд и лечио рањенике. 1889. године запослило се у Београду, где постаје шеф Хируршког одељења Опште државне болнице. Професор Суботић касније оснива Медицински факултет.

Број становника, повећана трговина и путовања у Земуну, као и углед болнице, налагали су да се прошире капацитети. Почетком двадесетог века је дограђен спрат на чеоном делу зграде. Јединствено Опште одељење је подељено на Хируршко, Интерно и Венерично. Временом и то постаје тесно, па се 1928. године поставља камен темељац за нову зграду. У Другом светском рату Земунска болница је претворена у војну болницу, а 1945. године поново постаје цивилна установа. Од 1954. године води се као Градска, затим је Општа, па Клиничка болница, да би 1983. године добила назив Клиничко-болнички центар Земун. Болница данас има 1100 запослених, од којих је 220 лекара, велики број специјалиста и субспецијалиста, магистара, примаријуса и доктора наука, и наставна је база Медицинског факултета из области интерне медицине и ОРЛ, а заједно са „Бежанијском косом” и за област хирургије. Поседује 730 кревета, а годишње прими око 20 хиљада болесника. У њој се током године обави између седам и осам хиљада хируршких интервенција. Заступљене су све специјалистичке службе, сем очног и инфективног одељења, у којима се само у једној години прегледа око 300 хиљада пацијената, па практично пола становништва Земуна и Новог Београда посети Градску

болницу у Земуну. Она је права српска болница, јер велики број пацијената долази и из Црне Горе, Републике Српске и Македоније.

Кандидат Српске радикалне странке за одборника у Скупштини општини Земун др Радмило Исаковић, специјалиста опште хирургије и баромедицине, запослен у Клиничко-болничком центру Земун, подсећа да је деведесетих година прошлог века здравство било тешко погођено свеопштом кризом и била је неопходна помоћ у виду донација. Он пре свега наводи пример земунског породилишта које није радило дуги низ година.

– Земунци су увек сматрали да је ред да се њихова деца рађају у Земуну, што им раније власти нису омогућавале, па су се земунска деца морала рађати у Београду. Државне и приватне фирме су заиста, деценијама уназад, давале донације за изградњу породилишта, које се градило као „Скадар на Бојани“, и никако да буде довршено. Када је председник општине Земун постао проф. др Војислав Шешел, он се договорио са тадашњим директором, проф. др Радетом Нинковићем, да донација не буде у новцу, већ у опреми и грађевинском материјалу. Тим договором, после 17 дугих година, окончана је агонија земунског породилишта. Породилиште је убрзо завршено и почели су да се рађају мали Земунци, пре свега заслугом др Војислава Шешелја – истиче др Исаковић.

Он наводи и пример Реуматолошког одељења у КБЦ Земун које је, поред амбулантног дела који се налазио у самој болници, имало је свој стационар, који је био у фази урушавања.

– Власт Српске радикалне странке у Земуну је, водећи рачуна искључиво о потребама самог града Земуна, решила да направи потпуно нов стационарни центар службе реуматологије са рехабилитацијом, и да све попуни неопходним дијагностичким и терапијским инструментима. Та донација није била из политичких разлога, јер је тадашњи начелник

реуматологије био прим. др Лазо Радуновић, који је био одборник Демократске странке и кандидат те странке за посланика. Камен темељац је положио тадашњи председник општине Земун, господин Стево Драгишић – сећа се др Радмило Исаковић.

Он додаје да циљ тих донација никада није био политички маркетинг Српске радикалне странке, јер је у време када је председник општине била Гордана Поп Лазић, општина Земун уручила огромну материјалну помоћ трансфузиолошкој служби.

– Српска радикална странка је, са жељом да помогне трансфузиолошкој служби земунске болнице организовала, у време када је председник општине био Славко Јерковић, акције давања крви, једном чак и у својим просторијама у земунском Магистрату, где су крв давали чланови Српске радикалне странке, без велике медијске помпе, попут разних аутобуса на Тргу Николе Пашића у организацији неких других странака, итд. Поред овога, од општине Земун су у време владавине СРС, донације добиле практично све службе у КБЦ Земун, у зависности од потреба, тако да је земунска болница данас једна од најпремљенијих у Србији. Ово поменуто су капиталне инвестиције без којих поменуте службе практично не би могле да раде. А што се тиче донација у виду компјутера и апарата за лабораторијска истраживања, тога је било безброј – констатује др Исаковић.

Тако је власт Српске радикалне странке у општини Земун, кроз жељу да Земунцима побољша услове и квалитет живота унапређењем здравствене заштите, постала део дуге историје Земунске болнице, као једне од најважнијих институција у граду Земуну. Захваљујући донацијама општинске власти српских радикала, Земунци имају болницу која је способна да чак и данас, у најтежим временима за Србију и српски народ, пружи брзу, квалитетну и ефикасну услугу. Земунска болница је тако постала један од симбола града, установа са којом се Земунци увек и на сваком месту могу поносити.

Нико није заборављен

Доласком радикала на власт у Земуну, промењена је и општинска политика према суграђанима који су живели на рубу егзистенције. Већ на првим пријемима грађана издвојена су и подељена новчана средства најугроженијима. Општина Земун је и путем доделе бесплатних плацева за стамбену изградњу дала прилику да своје стамбено питање реше они који су изгубили сваку наду. Све што је прикупљено, додељено је по критеријуму хитности и важности. Тако су деца лошег имовинског стања и деца палих бораца увек била на првом месту приликом доделе помоћи. Овакав вид помоћи био је јединствен у Србији и на конкретан начин је показао свим грађанима како општина није и не сме да буде бастион бирократије.

На хуманитарни рачун општине Земун, у периоду од децембра 1996. до краја 1997. године, слило се 1.380.055 динара. Деца лошег материјалног стања дато је 640.000, деца палих бораца 510.000 динара, на име помоћи ратним војним инвалидима рата 1990. године 108.500, хендикепираној деци 87.500 и социјално угроженим особама 28.300 динара. Ниједна категорија материјално најугроженијих, по било ком основу, сагласно програмској оријентацији Српске радикалне странке, није била заборављена. Њен темељ чинила је једна од првих скупштинских одлука о буџету, којом су општински приходи пресушили за многе паразитске организације и удружења, огрезла у бирократским навикама и одвикнута од своје основне функције да истински помажу оне због којих су и основана.

Руководство земунске општине своју хуманост показало је на делу већ неколико месеци после преузимања власти. Тада је из буџета општине издвојено 640.000 динара, а суме од 800 до 2.000 динара усрећиле су више од 400 малишана. Породицама са више деце додељена су и мања средства по детету, а добра трећина деце са овог чемерног списка била је без једног или оба родитеља. Многи родитељи који су пријавили своју децу били су без запослења. Општина Земун је на све могуће начине помагала управо децу палих бораца, рачунајући да држава споро одужује свој дуг потомцима оних који су свој живот положили за одбрану српских земаља. Радикалска власт је овим малишанима улешала детињство, трудећи се да их што чешће обрадује ковертама или другим поклонима. Максимално се излазило у сусрет незапосленој родбини, стамбено незбринutoј деци палих ратника, тако да им је, на неки од изнађених начина, олакшана егзистенција и одрастање.

Све учињено, у чему је радикалска општина предњачила и начинила преседан у односу на све остале у Републици, прекорачивши и своје надлежности, јако је тешко набројати: од уступања општинских просторија за одржавање хуманитарних акција до јавних позива уметницима да поклоне своја дела, организовања аукција које је максимално успешно водио сам градоначелник Земун др Војислав Шешел...

Свесни тога да су борци рата 1990. године, који ова држава није признала, из њега најчешће изашли као тешки телесни и психички инвалиди, српски радикали у земунској оп-

штини учинили су све да им, мимо својих надлежности, олакшају статус и егзистенцију. На првој јавној аукцији слика у власништву општине Земун и аутора, који су своја дела наменили инвалидима рата, остварено је близу 40.000 динара прихода. Уз новац из буџета, сваком борцу инвалиду додељена је значајна сума. Ако се узме у обзир и чињеница да су готово на по три-четири месеца, једнократне новчане помоћи редовно исплаћиване најмлађим члановима њихових породица, слободно се може рећи да је време збрињавања ратника земунска општина готово сасвим преузела на себе, а да је разноврсна градска или републичка помоћ имала симболичан значај.

Општина Земун није изузела ниједну социјално угрожену категорију становништва, посебно када је реч о најмлађима и о онима који су без своје кривице рођени хендикепирани, или током живота постали неспособни за рад и привређивање.

Куповина опреме, вредне милион динара, за земунски Дом здравља само је био наставак сталне бриге коју је општинско руководство водило о здравственим установама на овом подручју. Са овим вредним поклоном земунски Дом здравља ушао је у ред елитних по опремљености и квалитету здравствене заштите коју пружа. Опрема је била разноврсна и намењена готово свим службама. Углавном је била намењена у дијагностичке сврхе, али било је и оне која је служила као помагало у раду и која је омогућила брже и прецизније резултате.

**Земунци се и данас сећају председника
Српске радикалне странке на челу своје општине**

Желимо Шешелџа у Србији

Пише: Владимир Мишковић

Између Угриновачке и Првомајске улице у Земуну, сместило се насеље Бачки Иловник, неколико километара удаљено од центра Земуна, које на први поглед изгледа као и свако друго насеље на периферији града. Од окретница аутобуса Градског саобраћајног предузећа број 18 и 83, удаљено је свега стотинак метара, а није далеко и линија аутобуса ГСП-а број 15. Недалеко је Дом здравља у Шилеровој улици, Основна школа „Сутјеска“, а близу је и „старог бувљака“, који је сада обична пијаца, али лепо уређена. У близини су Саобраћајна школа, Виша медицинска школа и Полицијска академија. На самој окретници аутобуса 18 и 83 налази се неколико продавница, пекара, месара, кладионица, томбола и два ауто-сервиса. Асфалтирани пут води до најудаљенијих делова насеља. На улици се играју деца, приватни аутомобили су паркирани испред кућа, идилична слика једног предграђа. Мештане Бачког Иловника углавном чине Роми, који већ деценијама живе у овом делу Земуна. Наравно, то што Роми живе у једном обичном земунском предграђу, познатом у народу и као „Циганске рупе“, не би требало да буде ништа необично, да нам се пред очима одмах не створи стереотипна слика нехигијенских ромских насеља, у којима царују прљавштина и заразе. Нажалост, дивља градња и изливање септичних јама су и данас

стварност у многим ромским насељима у Србији, која често пропадају због небриге и неодговорности локалних власти.

Зауостављамо се испред велике и лепе куће, која припада породици таксисте Демче Џемаиловића. Домаћин и његова супруга Магуља нас дочекују показујући традиционално ромско гостопримство. Џемаил ради као таксиста целог свог живота, а очев посао полако преузима син Зоран, јер је Џемаилу остало још неколико година до пензије. Осим Зорана, Џемаил има и ћерку Адалету и још једног сина, Исмета, који живи и ради у Немачкој. Џемаил је и деда, и има чак петнаесторо унучади!

– Да није било Шешелџа, не би имали ни воду. Када је постао председник општине Земун, општинским парама изградио је асфалт и градску канализацију. Сада више нема блата, све је асфалтирано. Свака му част. Жао ми је што он сада није овде са нама. Човек страда. Нема паметнијег човека од њега. Светски адвокат – сетно прича Демчо и наставља...

– Раније смо, кад год падне киша, пливали у фекалијама. Деца нису могла да се играју на улици. Пре него што је изграђена канализација, једно ромско дете се удавило у септичкој јами. Шешелџа нам је спасио децу и унучад. Да нема канализације, била би епидемија. Спасио је 10.000 људи, колико живи у овом насељу. Дао нам је дозволе да градимо куће. Пре него што је Шешелџа постао председник општине Зе-

мун, нисмо могли да саградимо ни обичан тоалет, долазила је полиција са оружјем. Да нас сруше. Кад је дошао Шешел нема више рушења, зидајте Роми пет спратова ако имате пара. Ако имате велику породицу, зидајте, не сме нико да вас дира – препричава Демчо речи урезане у памћење, које је др Војислав Шешел упутио ромском народу, када је први пут посетио Бачки Иловник као председник општине Земун, давне 1996. године.

– Нека живи 100 година. Он је учинио за Роме што нико није у целој историји ове земље. Присуствовао Ромском балу, поштује Роме. Како су страдали Роми у време Хитлера и Павелића, тако данас страда Шешел. Када он добије слободу, добиће и Роми слободу. У свему смо заједно са Србима и са Србима ћемо остати да живимо. То су лажи када причају да Срби угрожавају Роме. Србија и Срби никада нису угрожавали Роме. Историјски смо везани за Србе. Све делимо са Србима. Роми су на Косову и Метохији имали богатство, а сада су као и Срби прогоњени. Сада многи живе испод мостова, међу пацовима, змијама и жабама, немају воде. Како то није државу срамота, па то је код Сава центра у Београду! Цели свет прелази аутопутем и гледа то доле! И већ десет година, откако су протерани са Косова и Метохије, људи живе тако – љутито говори Демчо о тешком животу својих сународника.

– Само они који овде у Бачком Иловнику имају родбину и пријатеље, склонили су се у пристојан смештај. Па и ми смо тако живели до 1996. године, када је Шешел постао председник општине Земун. У целом насељу није тада било нити једне једине нормалне куће. Тражили смо да отворимо маркете, продавнице, сервисе за прање... За седам дана је било све готово кад је Шешел преузео власт. Раније смо чекали годину дана. Возају нас, дај ове-оне папире, и свима морамо да дамо помало пара. А кад добијемо решења, више немамо пара да било шта направимо – описује овај ромски домаћин време пре доласка на власт Српске радикалне странке у Земуну.

Демчо каже да 90 одсто Рома у Земуну подржава Српску радикалну странку, јер нигде као овде нису интегрисани у српско друштво. Он хвали и наследнике др Војислава Ше-

шелца на челу општине Земун из Српске радикалне странке, Стеву Драгишића, Гордану Поп-Лазих и Славка Јерковића, и подсећа на време када је председник општине Земун била потпредседник СРС Гордана Поп-Лазих.

– У време поплаве Дунава код Говећег брода, ромске куће су биле потопљене, али је госпођа Гордана Поп-Лазих омогућила плацеве за изградњу нових кућа. Гласаћемо за Српску радикалну странку и надамо се да ће преузети део власти у Србији, јер ће свима бити боље. Поштујем Србију. Желим да буду сви равноправни. Кућу сам изградио са муком, нико ме није хранио. Зарадио радећи као таксиста и сада имам сва права. Раније, када Ром тражи право да сагради кућу, дођи сутра, дођи преко сутра. Ти што причају како радикали неког мрзе, заправо мрзе радикале, јер не могу са њима да изађу на крај. Имам највећу жељу у животу да се врати Шешел. Нема Шешела, нема ништа у држави – констатује Демчо.

Његов комшија Исмет, иначе отац двоје мале деце, потврђује Демчине речи и додаје:

– Незапослен сам, тешко живим, али барем имам канализацију, водовод, асфалт, не морам ходати у блату до колена... Захваљујући Шешелу, извукли смо се из блата. Добили смо нови живот.

Недалеко од њих живи Фериз, који истиче да је Војислав Шешел омогућио Ромима да граде себи куће, што је, према његовим речима, најважније од свега.

– Ко је имао новац, тај је градио. Пре тога смо сами скупљали допринос за канализацију, али нисмо успели да скупимо. Буквално смо ходали по рововима неколико година. Шешел је средио све за два месеца. И канализацију и асфалт. И телефон. Раније смо имали двојнике, сада више нема нико. Ми у Земуну имамо што немају Роми у целој Србији – закључује Фериз.

Напуштајући Бачки Иловник у Земуну, човек не може да се не упита: Да ли је толико мало потребно да би се учинило толико много? Роми у Бачком Иловнику су само тражили да живе животом достојним човека, и дочекали су тренутак када им је то било омогућено. Када је председник општине Земун постао Војислав Шешел.

Земунци и Земун на првом месту

На последњим локалним изборима одржаним у мају 2008. године, Српска радикална странка освојила је 28 одборничких места, коалиција „За европски Земун – Борис Тадић” – 24 и коалиција „ДСС – НС – др Војислав Коштуница” пет. Српски радикали су се, у односу на резултате претходних избора, „поправили” за два мандата, али то ипак није било довољно да освоје апсолутну већину и владају сами, те су са пет одборника коалиције „ДСС – НС – др Војислав Коштуница” направили коалициони споразум и конституисали коалициону власт почетком јуна 2008. године.

Први потези нове општинске власти, на челу са председником општине Земун, адвокатом Славком Јерковићем, били су по угледу на др Војислава Шешеља – заћи међу грађане, видети како живе и од њих на терену чути шта им је најнеопходније.

Док су остали били на годишњим одморима, јунске, јулске и августовске тропске врућине, општинско руководство провело је на терену, међу грађанима Грмовца, Бусија, Угриноваца, Батајнице, Земун Поља, 13. маја, Економије један, Плавих Хоризоната, Алтине, на Земунском кеју.

Тада су започети темељи вртића на Алтини, од општинских средстава по наслеђеном пројекту, а у плану је било и подизање спратности за један ниво, тако да би се дуплирао капацитет са 100 на 200 малишана.

Обезбеђене су црпне пумпе за фекалне станице у насељу Економија један, које су коштале 200.000 динара.

Челници општине, у првој посети Грмовцу, обишли су темеље Цркве свети Илија Громовник, а пред увођење принудне управе, она је била готова за покривање...

Од 4. јуна 2008. године до 5. марта 2009. године, од конституисања власти до Одлуке о распуштању Скупштине Градске општине Земун и увођењу принудне управе, када је један регуларан и законит мандат насилно прекинут, много је ствари скицирано, започето, али и реализовано.

Уређен је општински хол, са плановима да се отвори нови-стари улаз у зграду, који би био директно из просторија које су данас писарница.

Обновљен је институт пријема грађана петком од подне, током којег је кроз кабинет градоначелника и његовог заменика прошло на стотине грађана.

Општина је започела изградњу парка поред железничке пруге у батајничком насељу Шангај. Рашчишћена је права прашума и направљен пројекат за парк са справама и реквизитима за све од 7 до 77 година.

Тих дана су се у Земуну, на Кеју ослобођења и сцени под Гардошем, одвијала још два значајна културна догађаја у општинској режији: треће Лето на Кеју и седмо Лето на Гардошу, а тек је минуо 33. међународни фестивал монодраме и пантомиме у Позоришту лутака „Пинокио”.

По други пут одржана је општинска манифестација „Повеља мајци” на Малу Госпојину.

Нова серија „Земунских новина”, по први пут је штампана у колору и на бољем папиру, у настојању да популарнијом уређивачком политиком постане део општинског сервиса.

Општина је добила средства за еко-чуваре, пројекат којим је по други пут под радикалском влашћу запошљавала грађане, овај пут 11 особа са евиденције Националне службе за запошљавање. Направљена је туристичка карта Земуна коју је општина издала за Сајам туризма у фебруару 2009. године... Планови на туристичкој промоцији Земуна, Дунава, Лида, Великог ратног острва, лесних профила и земунског геотуризма били су врло амбициозни.

У Београду се, међутим, конституисала власт у коалицији „За европски Београд – Борис Тадић”, коју су чиниле ДС, Г 17 плус и СПО, ЛДП, СПС – ПУПС, тако да је на ширем плану успостављена вертикала „демо(но)кратске” владавине. Радикали су постајали трн у оку. У то исто време, на заласку лета, догодио се чувени пуч у Српској радикалној странци. Отада креће политичко и правно насиље над изборном вољом грађана и увођење принудне управе у општини Земун.

Није се нова власт ни ухотела, завладало је стање потпуне блокаде. Одлука о распуштању Скупштине градске општине Земун и увођењу принудне управе, је ступила на снагу 17. марта, недељу дана после озваничења у „Службеном гласнику Београда”.

Управо тих дана, са општинског рачуна пребачено је по осам милиона динара за довршење Цркве светог Илије Громовника у Грмовцу и Светог Ђирила и Методија у Бусијама, као и Парохијског дома. Основној школи „Светозар Милетић” пребачена су скоро два милиона динара за фасадно осветљење прелепог школског здања у центру града.

Р. В. С.

Директор Основне школе „Светозар Милетић” Мирољуб Мосуровић не крије своје одушевљење директношћу и непосредношћу сада већ бившег градоначелника Земуна Славка Јерковића. „Само што сам изнео проблем, Јерковић је своје сараднике питао – можемо ли то, и кад је добио потврдан одговор, обезбеђена су неопходна средства за радове. Значи, нисмо се познавали и није требало да се познајемо, али је схватио колики значај за нас има ово улагање. Одлучио је по значају институције, а не никаквом личном аршину или нахођењу”, каже Мосуровић.

Шешељ градио а Билас руши

- *Град жели да нам узме наше место јер је наводно индустријска зона и ми се боримо против тога.. Шта је за једног тајкуна 55 станова? А не знам ни сам колико смо пута само плаћали њихов окупи, које ни данас, после толико времена, нам не дају да укњижимо, јоручује Милан Косановић из земунског насеља Економија*

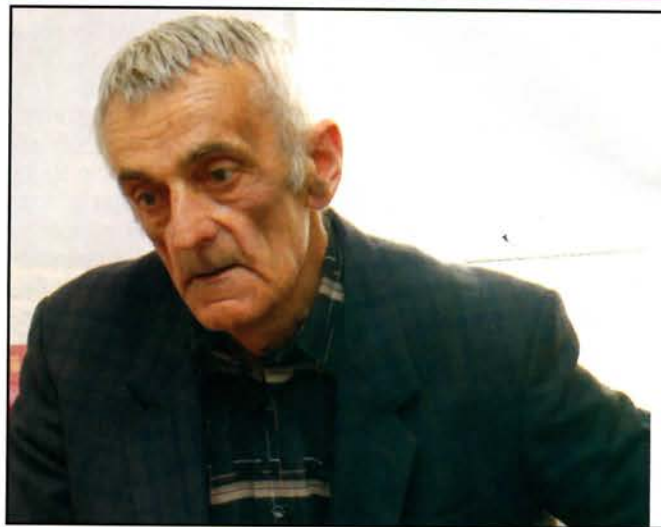
Отако је Српска радикална странка дошла на власт у општини Земун 1996. године, насеље Економија 1, које се налази између Батајнице и Земуна, је процветало. О томе како је изгледао развојни пут овог приградског места, који је започео др Шешељ а наставили сви остали председници општине из редова радикала, прича старина Милан Косановић, староседелац овог земунског насеља. – Пре него што су радикали дошли на власт, никада нас нико није посећивао нити обраћао пажњу на наше проблеме. Први нам је у посету дошао Војислав Шешељ, а после њега и Славко Јерковић. У насељу које је почело да се гради још у време Тита, лично живим 40 година, мада има и оних који су староседеоци и по 60 година. После Тита место је претворено у ПКБ, а када је и овај комбинат „лук’о“, самостално смо одржавали насеље – присећа се Косановић.

Када су радикали ступили на власт у Земуну, становници Економије добили су игралиште са тобоганима и осталим „посластицама“ за децу, нове саднице, сервисирани су им пумпе за воду...

– Од комуниста до радикала није урађено апсолутно ништа. Када је Шешељ дошао на власт, добили смо нове путеве, нову струју, телефоне... Од 1997. нама почиње успон. Милина видети! А сад да видите, кад смо добили саднице, пошто смо слепо црево града, нико није хтео да нам помогне са тиме. Имали смо и школу, али је ето, око 2000. године угашена, јер наводно није било довољно ученика.

Највећа инвестиција земунске власти коју је предводила СРС, поред нових путева, сећа се Косановић, била је и сервисирање пумпе за воду.

– Пошто смо одсечени од градске воде, имали смо своју пумпу која је током година пропала и требало јој је сервисирање.

рање. Ми нисмо имали, а радикали су нам дали 200.000 динара да решимо тај проблем. Од истог новца сервисирани су и пумпа која извлачи фекалије, с обзиром да нисмо спојени на градску канализацију, већ имамо септичке јаме, које могу да угрозе околне усеве. Ма, док су радикали улагали, било је милина. Све што су Шешељ и Јерковић обећали, то су и урадили.

Поносан на свој крај, Косановић каже да нема лепшег места од његовог.

– На Економији живи око 250 душа, пензионера и деце, а и оних који раде. Сви су окренути ка граду и Земуну, имамо фантастичан превоз, иде на десет минута. Све захваљујући Јерковићу. Ма имамо све, само се бојимо да ће сада да нам дође неки тајкун и да нам само каже да се иселимо. Град жели да нам узме наше место јер је наводно индустријска зона и ми се боримо против тога. Шта је за једног тајкуна 55 станова? А не знам ни сам колико смо пута само плаћали њихов откуп, које ни данас, после толико времена нам не дају да укњижимо. А увелико се прави петља за улазак у Батајницу. Идеално за њихов бизнис – забринут је староседелац.

Застрашени мештани, све су уложили у своје мало место, спремајући се да мирно дочекају старост. Данас се прибојавају нове власти јер им нико не гарантује да их неће одселити одатле. Како каже Косановић, људи су престали да граде и улажу у Економију 1, јер се боје да ће бити отерани.

– Ево комшији, који живи и издржава мајку и жену и троје деце, од којих једно има леукемију, јутрос су дошли и искључили струју. А њега су радикали из Земуна, не знам ни сам колико пута, новчано помагали.

М. М. З.

Бусије, насеље којем се Демократска странка свети због редовног гласања за Српску радикалну странку

Бусије верне ШЕШЕЉУ

- На средокраћу између Батајнице и Угриноваца данас се налази преко 700 нових кућа у којима углавном живе избеглице из Републике Српске Крајине. А све је почело као идеја којом је др Војислав Шешељ једним ударцем решио два проблема: Крајиници су добили нови животи, а Земун је сачињен од још једне дејоније

Пише: Огњен Михајловић

Уз Плаве Хоризонте, Бусије су најмлађе насеље земунске општине. Оба насеља настала су као визионарски пројекат др Војислава Шешеља, првог радикалног градоначелника Земуна. У Бусијама су свој кров поново стекле многобројне избегличке породице, а о томе како се у овом урбанистички сазрелом насељу живи данас, разговарали смо са двојицом становника који су овде, како сами кажу, од „прве лопате“.

Никола Болић: Наша кућа је изграђена међу првих пет у Бусијама, моја породица и ја дошли смо из Славоније. У тој кућици коју смо подигли доста брзо, живело је нас дванаест. Малтер смо правили у колицима, цреп и сав други материјал смо довозили колицима са пута за Угриновце, камиони нису могли да пролазе кроз блато. Била је то изузетно плодна црница коју је, по идеји Војислава Шешеља, испарцелисала општина Земун и дала на конкурс. Овде је требала да буде нова депонија, пошто је она са друге стране Батајнице претрпана и затворена. Плац сам, у марту 1997. године, платио око три и по хиљаде тадашњих марака, а уселили смо се већ у октобру. Ценићу то док сам жив, за те паре нисам могао да купим плац нигде друго. Истина, недостајало ми је 500 марака, па сам их посудио, а за даљњу градњу помогли су ми кум и један пријатељ.

- **Колико је познато, новац добијен од плацева, радикалска власт улагала је у инфраструктуру. Шта је прво урађено?**

Никола Болић: Убрзо је општина довела воду у центар насеља, а постављена је и прва трафо-станица, све од ових пара за плацеве. Како је која кућа завршавана, тако смо се прикључивали на ову трафо-станицу. Међутим, испоставило се да „Електропривреда“ неће да инсталира и остале трафое иако их је општина Земун платила. То се десило 2000. године, када је дошло до промене власти, када је у Земуну победио ДОС. Ми у Бусијама смо се организовали и захтевали од надлежних да испоруче оно што је договорено и плаћено. Међутим, пошто је то потрајало, појавила се разлика у цени, па смо сами скупили ту разлику коју је тражила „Електропривреда“. Тако смо заједнички скупљали паре и за стубове и за развођење. Данас струја више није никакав проблем.

Сада се дивимо овом насељу, и локација му је одлична, до центра Београда се стигне за час. Мерио сам, до Клиничко-болничког центра, аутом се стигне за тачно 25 минута. Овде су сви људи поштовали урбанистичке захтеве, све су куће као под конац, у истој линији, одмакнуте 4 метра од цесте.

Од 1997. до данас ово насеље је много напредовало, уведена је и аутобуска линија, улице су добрим делом асфалтиране. Нажалост, долазило је до застоја. Када је 2000. године Српска радикална странка изгубила власт у Земуну, све је стало, ништа није урађено. Баш ништа. Када су радикали победили 2004, одмах се осетио напредак. Стигао је асфалт, струја је разведена, постављена је и улична расвета. Све је то рађено у договору са општинским властима и уз прикупљање средстава од грађана.

- **Најупадљивија инвестиција у Бусијама је сигурно Црква свете браће Ђирила и Методија. Наравно, и парохиски дом и капела који су одмах поред. Како је она грађена, чим средствима?**

Никола Болић: Почело је са парохом Споменком Грујићем, којег је убрзо наследио протојереј ставрофор Милорад

Нишкић. Договорили смо се да откупимо плацеове који нису коришћени, па смо почели са прикупљањем добровољних прилога. Тада је Стево Драгишић бесплатно дао бетон за темеље. Тако је почело, ишло је и уз помоћ општинских пара, од прилога пословних људи, а било је и оних које је општина упућивала да нам помогну.

На крају, општина Земун је купила и звона, тако да имамо заиста лепу цркву испред које се на славу Ђирила и Методија сваке године окупи неколико десетака хиљада људи. То је сигурно највећа слава у овом делу Србије, долазе људи из свих крајева, чак из Босне и Хрватске.

• **Парохијски дом располаже великом квадратуром. Шта се све налази под његовим кровом?**

Никола Болић: За нас је најважнија амбуланта. Колико знам, радикали су одобрили средства за два апарата који су недостајали да би прорадила амбуланта, и то уочи увођења принудне управе у Земун. Истовремено су одобрена и средства за увођење воде на Грмовац. Све је то ишло споро јер је кочила власт на нивоу града Београда. Ето, сада када је принудна управа преузела власт, спремају се да отворе амбуланту, као да је то њихова заслуга.

Тако је било и 2000. године када је ДОС свечано отворио центар Батајнице, иако су га комплетно реновирали српски радикали.

• **Има ли још неки пример овакво неморалне политичке пропаганде у Бусијама?**

Никола Лекић: Упадљиво је да градска власт непрестано саботира општину Земун када је у њој на власти Српска радикална странка. На пример, требало је наставити са асфалтирањем, овако је северни део Бусија одсечен од јужног.

Амбуланту у Бусијама, коју је финансирала радикалска власт општине Земун, свечано ће отворити извесна докторка Чемерићкић, која је директор Дома здравља Земун, и министар Томица Милосављевић, лично. Зато је власт Демократске странке и отезала са дозволама за рад амбуланте, како би је отворили уочи општинских избора заказаних за 7. јун.

Баш као што је ДОС пресекао црвену врпцу у центру Батајнице, иако га је потпуно реконструисала радикалска власт.

Прошле године су нам гарантовали да ће ти радови бити постављени овог пролећа, међутим ништа се не догађа. Тај асфалт зависи добрим делом од Скупштине града Београда, па ћемо га добити, како су то наместили, ако гласамо за Демократску странку. Ваљда мисле да смо толико наивни.

Треба нам још 2800 метара асфалта, да се продужи аутобуска линија и тако обухвати читаво насеље. Нису то велика средства, али како стоје ствари, ништа од обећања.

• **Шта се дешава са легализацијом кућа? Колико је познато, сви грађани Бусије предали су још давно захтеве да им се, по закону, легализује оно што им и припада.**

Никола Лекић: Ево, јуче је моја комшиница добила процену колико треба да плати за легализацију. Читавих 14000 евра. Па, они нису нормални, као да живимо на Дедињу. Зна ли та градска, демократска власт, да је доста кућа у Бусијама направљено за мање пара? Рачунајући све заједно, трошкове градње, комуналија и куповине плаца. Како да то платимо?

Чему да се надамо, како ће нам решавати остале проблеме? На пример, нама је један од највећих проблема железнички прелаз у Батајници. Тамо је рампа спуштена 7 сати дневно, никад Скупштина града Београда то није ни споминула, а камоли да направи пешачки мост преко пруге.

А тек пут од Батајнице до Угриноваца, то је најгори пут у Београду. Од када је Шешелј отишао у Хаг, нико га није дирнуо. Радикалска власт га је проширивала и одржавала, иако је то обавеза града Београда.

• **До сада су Бусије важиле за место из којег долазе сигурни гласови за Српску радикалну странку. За кога ће гласати ваши суграђани на изборима за Скупштину Земуна?**

Никола Болић: Стево Драгишић се већ доказао и као председник општине и као човек, већ смо рекли како. Нема дилеме, он је прави кандидат за којег ћемо радо гласати. Сви редовно гледамо суђење Шешелју, његова борба је и наша, то нас мотивише да издржимо данашњу власт. И све моје комшије гледају суђење, зато сам сигуран да ће опет гласати за Српску радикалну странку.

Никола Лекић: Сада нам се све странке удварају, роваре и Николић и Вучић, али сви знамо да су Бусије директна заслуга Војислава Шешелја, он нам је дао највеће богатство, наше куће и нови живот достојан човека. Само је такав визионар као што је др Шешелј могао да осмисли пројекат оваквог насеља, од почетка до ове данашње лепоте. Верујем да ће Бусије то поштовати и на овим изборима.

Помоћ црквама

- *Због свесрдне помоћи у обнови црква Епархије сремске, Синод СПЦ, по благоволу владике сремског Василија, одликовао је оштинску Земун орденом Светог Саве другог степена. Мало је оштина у Србији које су добиле ипак велико црквено признање ипак Земуна – каже протојереј Бранко Зелен*

Од победе Српске радикалне странке на локалним изборим у Земуну, општинску власт одликовала је блиска сарадња са свим верским заједницама и велика материјална издвајања за обнову постојећих и изградњу нових верских објеката. Градоначелници Земуна испред Српске радикалне странке: проф. др Војислав Шешел, Стево Драгишић, Гордана Поп-Лазич и Славко Јерковић као своје приоритете увек су имали сарадњу не само са Српском православном црквом, већ и осталим конфесијама и бригу о црквама, како због њиховог верског тако и због културно-историјског значаја који оне имају за Земун и његове становнике.

Протојереј Бранко Зелен из Храма Рођења пресвете Богородице у Земуну објашњава да је локална власт Српске радикалне странке на овој општини увек показивала потпуно разумевање за проблеме Српске православне цркве у пружала снажну подршку за њихово решавање.

– О помоћи локалне власти СРС у Земуну Српској православној цркви најбоље говоре обновљене и изграђене цркве на територији Земуна. Богородичина црква обновљена

је 2000. године за време мандата Стеве Драгишића. Црква је у потпуности обновљена, урађена је спољна фасада, санирана влага, стављени нови прозори... Такође, Богородичиној цркви је враћена зграда Црквене канцеларије, као и осам ло-

Све цркве добијале помоћ
Нема цркве на територији општине Земун чију обнову или изградњу локална власт Српске радикалне странке није током свих ових година помагала. Поред већ поменутих, Богородичине цркве и Николајевске цркве у Земуну, Цркве Рођења пресвете Богородице и св. Архангела Гаврила у Батајници, Цркве св. Ђирила и Методија у Бусијама и цркве у Грмовцу општина Земун новчаним донацијама помогла је и манастир Фенек, Цркву светог Николе у Добановцима, Цркву Светог Саве у Бечмену, Цркву Нова Лазарица у Земун Пољу...

Блиски односи са црквом

Општина Земун, током власти Српске радикалне странке, активно је помагала и учествовала у свим црквеним прославама, а представници верских заједница били су редовни гости на прославама у општини.

– Локални функционери су се редовно одазивали разним црквеним пригодама и сарадња је била узајамна. Све што је општина организовала, Црква се одазивала. Општина Земун је организатор и прославе Богојављења и пливања за часни крст. Надамо се да ћемо добру сарадњу наставити и у будућности – каже отац Зелен.

кала у Бежанијској улици који су били национализовани. Највеће заслуге за то припадају проф. др Војиславу Шешељу – каже отац Зелен.

Значај обнове Богородичине цркве, која је почела да се гради 1777. године, утолико је већи ако се зна да је она најзначајнији и највећи сакрални објекат лоциран у културно-историјској целини старог језгра Земуна.

Протојереј Бранко Зелен каже да је добра сарадња општине Земун и верских заједница изненада била прекинута 2000. година доласком ДОС-а на власт.

– Током три године власти ДОС-а општина није дала ниједан динар за верске објекте. Значи, ни за православне, ни за католичке нити за било које друге. Иако смо им више пута тражили материјалну помоћ, одговорили су нам да немају новца. Чак нам је и на првом састанку нове власти са представницима верских заједница речено да општина неће издвајати новац за верске објекте. Тек 2003. године, по повратку СРС на власт у Земуну и доласку Гордане Поп-Лазих на место председника, општина поново почиње да помаже верским заједницама – објашњава он.

Отац Зелен подсећа да је због заслуга у обнови и изградњи цркава Синод СПЦ, током мандата Гордане Поп-Лазих, општину Земун одликовао орденом Светог Саве.

– При крају је обнова Цркве св. Николаја, у чему нам је значајно помогла општина. Уз њихову помоћ обновљена је Црква св. Архангела Гаврила у Батајници и финансирана изградња Цркве Рођења пресвете Богородице. Такође, општина Земун помаже обнову Цркве св. Ђирила и Методија у Бусијама, изградњу амбуланте при парохијском дому у Бусијама, а започета је и изградња нове цркве у избегличком насељу Грмовац. Због свесрдне помоћи у обнови цркава Епархије сремске, Синод СПЦ, по благослову Владике сремског Василија, одликовао је општину Земун орденом Светог Саве другог степена. Мало је општина у Србији које су добила тако велико црквено признање попут Земуна. Орден је у име општине Земун примила Гордана Поп-Лазих – подсећа он.

Према његовим речима, снажна помоћ црквама настављена је и у најскоријем периоду власти Српске радикалне странке у Земуну, током мандата Славка Јерковића.

– Славко Јерковић је наставио да помаже цркве у Земуну. Богородичина црква је добила донацију од 2 500 евра, а помоћ су добиле и Црква св. Николаја, цркве у Батајници, Бусијама и у Грмовцу. Све о чему сам говорио може се проверити увидом у податке финансијске службе општине Земун. Мало која општина у Србији је помогла СПЦ колико је то учинила локална самоуправа у Земуну – закључује отац Зелен.

Земун за пример

Бранко Зелен каже да је у разговору са свештенством са других општина сазнао да општина Земун има неупоредиво блискији однос са верским заједницама од других локалних самоуправа.

– Сарадња цркве са локалном самоуправом у другим општинама је лошија него у Земуну. Најбољи показатељ вам је то да иако је донет Закон о реституцији, нема повраћаја црквене имовине, док је Земун још 2000. године вратио имовину Богородичиној цркви. За то је потребна само добра воља, која је у Земуну увек постојала. На пример, општина Палилула одбија да врати имовину Цркви св. Марка. На другим општинама постоји сарадња са Црквом, али је она само протоколарна, док у Земуну постоји блиска сарадња како са СПЦ тако и са другим верским заједницама – каже отац Бранко Зелен.

Стамбено збрињавање најугроженијих

Бољевци, који су некада територијално припадали општини Земун а сада Сурчину, придружују се низу насеља која су, у најмању руку, оживела доласком радикала на власт у општини Земун 1996. Од поправке путева, асфалтирања улица, преко решавања стамбених питања, до испомоћи школама и црквама, без питања и разлике које су вере, СРС и њен лидер др Војислав Шешељ су пуном паром радили у корист народа. Ово су сведочанства тих „малих људи“ који Шешељу, како сами истичу, дугују велику захвалност што им је створио основне услове за достојанствен живот.

Владимир Чапеља (31) из Бољеваца, Словак по оцу, каже да најбоље зна како је било у том насељу пре него што је Шешељ омогућио бољитак, јер је његова породица ту вековима и генерацијама стасавала.

– У Бољевцима је зврјао празан и запуштен млин. Доласком радикала на власт у Земуну, Шешељ је одлучио да обнови млин и изгради станове, чиме је решио стамбено питање једнаест породица. Тако је та тотална руина 2000. постала пријатан смештај – каже Чапеља.

Проблем број један у насељу је, ипак, био водовод. Радикали су до 1997. урадили примарну мрежу, али је тадашња градска власт, односно СПО, одбила захтев да се на раскрсници путева ка Бечмену и Јакову доврши изградња објекта за дохлорисање воде. А потом су, како се присећају Бољевчани, дошле петооктобарске промене. Градска власт је, дакле, саботирала радикале у страху да ће СРС због решавања највећег проблема у Бољевцима добити политичке поене. А једино решење које су нови челници смислили је да грађани, као у прошлом веку, добију јавне чесме и да иду са кофама по воду.

– Шешељ је урадио станицу на раскрсници за Бечмен, Петровчић, Јаково, Бољевце и Прогар. Власт није хтела да пусти воду, а као оправдање измислила је технички проблем. Али тај измишљени проблем није постојао кад су пустили воду у јавне чесме – додаје Чапеља.

Његова комшиница, Гордана Маљковић, није Шешељу и његовим радикалима захвална само за кров над главом, него и што је као самохрана мајка добила посао после отказа у ТИЗ-у.

– После двадесет година рада у текстилној индустрији, нико није хтео да ме запосли. Али, Шешељ је, од доласка радикала на власт у Земуну, примао грађане и са њима разговарао о проблемима са којима се суочавају. Искористила сам ту шансу, и Шешељ ми је помогао као самохраној мајци, добила сам посао матичара у земунској општини. Захваљујући општинској власти је и мој, тада будући супруг, решио своје стамбено питање и наша породица је имала и сигуран кров над главом. У знак захвалности Шешељу узели смо славу Три јерарха, која је и слава СРС – каже кроз сузе Гордана јер њена срећа није била дугога века. Недавно су и она и супруг добили отказ. Наиме, бахатом сменом општинске власти у Сурчину, где је била расподељена после бомбардовања 1999, избачена је са свог радног места, јер је радикал.

Бољевчани се, међутим, враћају и на шире проблеме у које свакако спада и пут.

– Десет година Бољевци немају пут. От како је Шешељ 1999. поправио пут који је био изрован у бомбардовању, ниједном није био тако темељно сређен, већ су само крпљене рупе. Бољевци су политички стављени на црну листу, јер грађани већински гласају за СРС – прича једна од комшиница и додаје да је Шешељ асфалтирао све мале бочне улице које су пре тога деценијама биле пошљунчане.

Чапеља закључује да власти није у интересу да поправи главни пут, пошто знају да Бољевчани своје бирачке гласове дају СРС-у.

Не могу да не помену ни како је Шешељу захвална и црква – и то не само православна, јер је он помагао све који су помоћ тражили. Свештеник Драган Гвозденовић имао је нерешено стамбено питање и Шешељ му је поклонио плац у Грмовцу, као и наставничком кадру који ради у школама у Бољевцима, Јакову, Грмовцу, причају мештани. Мештани се сећају да је Шешељ 1997-1998. омогућио Српској православној цркви да изгради капелу, као и словачкој евангелистичкој цркви да поправи капелу на евангелистичком гробљу. А исте године је Шешељ омогућио да се промени и столарија на свим земунским основним и средњим школама и на вртићима.

Доказали смо да смо НАЈБОЉИ!

– У Угриновцима и овом делу Срема решен је страхан проблем, а то су Бусије које су највећа градска депонија. Не морате бити архитекта или урбаниста да схватите да на таквој локацији и са таквом ружом ветрова, не можете да ту направите депонију, а да то не буде катастрофа за грађане који ту живе. Шешел је спречио да се депонија изгради и тако спречио катастрофу, а то земљиште за мали новац продавао грађанима да би решили своја стамбена питања – причају Бољевчани, скоро углас.

Збрињавање прогнаних

На другом крају града, у насељу познатом по дивном имену и широким улицама – Плави Хоризонти – своју причу казују не староседеоци, већ они људи које смо звали избеглицима. Они су данас наше успешне и задовољне комшије, које иду на посао, славе славу, друже се и сећају тешких голоруких почетака које им је олакшала само СРС и њен лидер др Шешел.

– Дошао сам крајем 1991. године и баш никога у Београду нисам имао. Неколико година је било страшно, хладних и жедних дана. Срећом, наишао сам на неколико људи, не много, који су ми срцем и душом помогли да опстанем. Радио сам свашта. Био сам портир, чувар на градилишту, вукао гајбе у кафани, навијао покер апарате за некаквог газду, продавао ово и оно – у принципу, скупе ствари, опет за неке газде. Све док 1996. нисам успео да уђем у озбиљнији посао, регистровао сам мало предузеће и коректно зарадио нешто новца, али је ситуација ипак била тешка – почиње своју причу Р. Б.

У Србију је, после развода, дошао без деце, која су остала у Загребу. Био је присиљен да прода нешто имовине у Пакрацу коју је наследио од родитеља. Али се и данас сећа имена попова, из Цркве свете Тројице, који су му били прве комшије. Истовремено, пријатељи Шашић су га наговара-

ли да купи себи један од плацева које је СРС по приступачним ценама продавала на Плавим Хоризонтима, а један су и сами већ били узели.

– Е, од тада се много тога у моме животу променило набоље. Без обзира на то што смо овде газили некакву траву висине човека и једва нашли ту парцелу коју сам купио за пристојне паре – 1000 марака по ару. Кад је стала кућа под кров, све је било друкчије – каже он.

Комшија Никола, Сарајлија, много му је помогао. Њихове су судбине сличне – Николи је у Сарајеву све уништено. Ту је и Рајичић из Окучана, који им се исто нашао при руци, будући да је први купио плац. Ту су и Далматинци од Обровца, од Бенковца. Од Пакраца их је још четворо. Има и „домаћих” људи, од Власинског језера, од Прохора Пчињског. „Све су комшије дивни људи и са сваком смо били, ти мени позајмиш лопату, ја теби дам кубик шљунка.

Направило се и уселило се и сад је прелепо. Ко ме ја да захвалим – ја не знам. Србији, општини Земун, неком ко је имао иницијативу да понуди оних триста хиљада избеглих само из Хрватске. Неко се побринуо да ти људи не буду пројаци (будући да су вредни и способни, то морају признати домаћи Србијанци). Овде је око 90 одсто прекодринских Срба, и сви су поштени, нико није продао пушку па правио кућу. Својим рукама смо се спасили, сад је овде супер. Јер смо добили шансу. Има и оних који кажу да им нико није дао и помогао. Нека иду у јужну или источну, или западну Србију, и нек виде сиротињу. Те комшије мрзе политику, политичаре, али нек знају – или ћути и ради или дај своју памет и заслужи да постанеш посланик у парламенту или да будеш министар”, каже Р. Б. и ужива у својих шездесет напупелих ружа. Да није било Шешела, кажу у Хоризонтима, на видику не би било ни људи, а камоли толиких пупољака.

Р. В. С.

Поверење у комшије

Од новијих места у Земуну, Алтина је најмногољудније насеље. Броји преко 10.000 душа. Колико је унапредовало ово приградско место, довољно указује податак да су некадашње сремске њиве данас претворене у елитне плацеве, вредне и до 15.000 евра по ару.

Мештани причају да је комплетну „комуналну проблематику“ одрадила Српска радикална странка. Током свог мандата, градоначелник Земуна Војислав Шешел стварао је насеље које се касније, у току постпетооктобарског периода од 2000. до 2004. године, нашло на мети демократских багера. Стога не чуди што су Алтињани од 2004. до 2008. године поново своје поверење поклонили Српској радикалној странци. Данас, због увођења принудне управе у општини Земун, заустављени су сви послови.

– Нема нама ништа без радикала! – започиње разговор Славка Мугоша. – Откако смо се доселили 1998, гледали смо Шешела како нам помаже да направимо наше насеље. Од 1996. до 2000. године, овај крај доживљава највећу експанзију. Два насеља, Стара Економија и Мала Пруга, из пољане су претворена у Алтину. Не знам како је Воја направио комбинацију да се те њиве распродају, али је створио милину од насеља и народу дао шансу. Када је колони избеглица из Крајине 1996. било забрањено да уђу у Београд, сви су насељени овде у наш Земун, и то тек после Шешелеве интервенције.

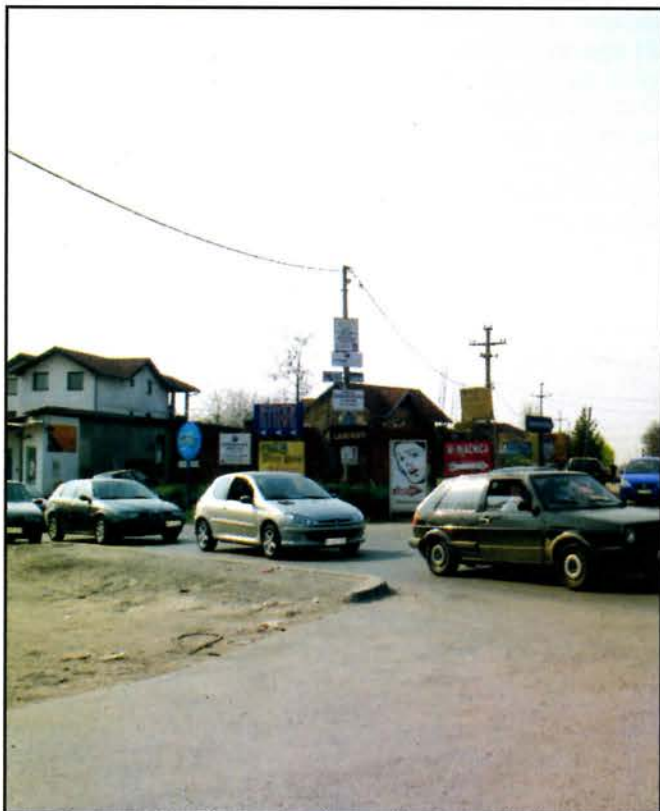
Блатњав к'о с Алтине

Како се присећа ова мајка шесторо деце, 1998. су убрзо добили и воду, и развија се инфраструктура.

– Када су 2000. радикали, због оне петооктобарске револуције, изгубили локалну власт, до 2004. изведена су прва рушења кућа. Људи који су од своје муке градили, остајали су без крова над главом. Шешел током свог мандата није рушио, већ је проналазио начин да помогне. Омогућио би онима који не могу да сачекају неко боље време да им се објекти легализују. Зато људи у Земуну и воле радикале. Данас се од легализације више исплати изградити нову кућу. Укинули су све бенефиције и олакшице при плаћању. А док су радикали били на власти, постојале су олакшице и на чланове породице, а мени, која имам шесторо деце, то је много значило. Шешел је тиме радио и на нашем наталитету, просто нас је охрабривао.

Када су радикали 2004. коалиционим споразумом добили власт у Земуну и на чело општине поставили Гордану Поп-Лазичић, месна заједница Нова Галеника, уз коју се „шлепа“ Алтина, иницијала је асфалтирање улица у овом месту, а општина је иницијативу проследила граду.

– Током, чини ми се, 2005. године, после иницијативе месне заједнице, у року од месец дана све улице су асфалтиране. Раније је овде, од блата, било страхота живети. Када би ишли на посао морали смо да везујемо кесе преко ципела, које би носили до првих асфалтираних улица. Било је страшно чути људе како на аутобуским станицама коментаришу: „Ево их, ови са Алтине“. Касније је урађена и раскрсница. Ето, Хемингвејеву улицу смо изградиле по принципу самофинансирања, у акцији „динар на динар“, где на сваки прикупљени динар у народу, општина да исту количину новца. Сада смо вољни, по истом принципу, да урадимо и канализацију. Решавањем питања канализације затворио би се и проблем са отварањем новоизграђене школе у Алтини.

Иако су, како прича наша саговорница, жути први увели аутобус у Алтини, линија је била дуга свега два километра. Каже, људи су се смејали. Током 2006. у мандату Српске радикалне странке, линија аутобуса 81 је продужена, а по распореду иде на 15 минута.

– Војислав је уредио ово насеље, направио булеваре широке по 6, са тротоарима од по два метра. Све је „под конац“, а изузетно је мало оних који су из сопствених интереса непримерено изашли из оквира плана. Како је Шешел тако добро урадио ове улице не знам, али му свака част. Општина нам је много помогла, и све што смо иницирали – добили смо. Једино на шта никада нисмо добили одговор је проблем подземних вода.

Само фер легализација

Општини Земун поднето је са Алтине 12 до 15 хиљада предмета за одобрење легализације. Надлежна комисија, колико знају наши саговорници, до сада никога није одбила. Оно у чему је проблем јесте што се са комисијском одлуком и главним пројектом иде у град Београд, где се и одлучује о легализацији њихових кућа. С обзиром да град сакупља новац из свих општина у заједнички буџет и онда прераспоредује та средства, чини се да све иде преко леђа општине.

– Када сам дошла овде давне 1967. године, у крају није било више од пар кућа – сећа се Јела Курија. – А, видите колико је ово насеље данас. До 1996. смо били окружени блатом, а онда је направљено велико насеље и асфалтиране су улице. Добили смо аутобус, изградила се школа, општина је узела земљу да прави и обданиште. Ево, у последње две године су нам и улице осветљене. Урађено је и шест-седам нових трафоа, а и по бандерама су правили још доста тих ојачања. Пре тога смо знали да немамо струје и по два дана. Ма, много боље живимо.

Госпођа Јела се суочава са једним од честих проблема у Алтини. Раније, да би се нешто зидало, била је потребна само грађевинска дозвола. Данас све мора да се легализује.

– Маса кућа одавде, данас није легализована. Све ово била је сремачка земља коју су нам распродали. Пошто смо сами улагали у насеље, с правом очекујемо да нам се и мање обрачуна легализација. А не да нам, како су радили од 2000. до 2004, руше куће. Ево, оном Русу, Богдану (показује руком у правцу где је некада стајала кућа) првом су срушили кућу. Балаћу су хтели да руше још 1995, али је Шешел спречио и откако је дошао на власт 1996. нико више није диран. Људи су се опустили и почели да граде.

– Јесте, после Балаћа смо и ми почели да градим – добацује комшиница Милица Тадић. – Ударили смо темељ 1996, и мало помало, изградили кућу. Знам да су многим писане неке казне, које ми овде зовемо харач, али исто тако знамо и да је постојао неки функционер, Симовић или Симоновић, који је збрисао одавде. Тај је наводно у општини Земун писао казне власницима нелегалних објеката, а чије су се уплате сливале на његов приватни рачун, и он је са тим парама побегао „преко“.

– Да, а када су Богдану рушили, било је страшно. И темеље су ишчупали. Пењали смо се и на плочу да помогнемо човеку, али су само пошли багером, тако да је и сам Богдан рекао да се склонимо – присећају се староседеоци.

Шешелев водовод

И Горан Максимовић се сећа да је 1995. године, када је почео да гради кућу, његов крај у ствари била – њива. А ето, већ 1997. увео је телефон.

– Да се разумемо, до сада је урађено много тога, али има још недостатака. Највећи проблем нам је канализација. И ова основна школа није пуштена у рад због тога. А једним ударцем се онда два проблема решавају. Друго, скоро 30 посто људи није пријављено да живи на Алтини. Знате ли колико би се људи уселило у своје куће овде само да су прикачени на канализацију? Из пописа 2008, по бирачком списку било је 3.404 гласача, што је за 800 људи више него у јануару 2007. То значи да се масовно гради и да се људи у последњем периоду уселавају у своје куће, за разлику од периода 2000-2004. године, када су стали са грађном јер су били испрепадани да им објекти не буду срушени.

Максимовић се присећа да је у његовој улици до 2004. било свега три куће, а данас их има два пута више од тога. Каже да је, док су радикали били на власти, све функционисало, али и да су за неке ствари практично били немоћни јер их је кочио град. Ипак, успели су да се изборе за широке и асфалтиране улице, контејнере и аутобус

– Ево, и водовод је одлично урађен. Кроз бившу 21. улицу „повучена“ је та градска вода из Главне улице, коју је Шешел „радио“. Овај нови велики систем појачао је наш, већ постојећи, тако да данас немамо никаквих проблема са водом. Да „Шешелев вод“ (а имају и Шешелеву улицу, прим. аут.) није урађен како треба, и даље би примали воду кроз цеви широке два цола, што значи да су биле уже од пивске чаше. А видите колико кућа оде има, не би ни кап исцедили да је остало по старом.

И овај Алтињанин указује на проблем са подземним водама које им надолазе од Саве, што сматра да би се лако решило проласком канализације. Зато се и нада да ће они који дођу на власт у Земуну наставити да помажу.

– Човек сам који увек више верује људима који су одавде и који познају своје комшије. Онда боље и познају наше проблеме. Нисам тип који би на реч поверовао некоме ко му каже „биће боље“, поготово уколико долази са стране. А, радикали су, ипак, наше комшије.

М. М. З.

Срећивање Батајнице

Пише: Ружица Николић

После четворогодишње владавине ДОС-а, на првим наредним изборима грађани Земуна рекли су овој лоповској, грабежљивој и саможивој власти збогом, и изгласали да српски радикали у будућем периоду добију власт у овој београдској општини. Са 26 одборничких мандата освојених на локалним изборима октобра 2004. године, Српска радикална странка је удружила снаге у постизборну владајућу коалицију са три одборника Карићевог Покрета снага Србије и два Социјалистичке партије Србије. За председника општине изабрана је прва жена председник земунске општине Гордана Поп-Лазих. Коалиција ће владати наредне четири године, за које време ће грађанима бити пружене многе благодети, живот учињен далеко бољим, те ће наредни редовни избори 2008. године показати сјајан резултат, по којем су радикали поправили бројку са 26 на 28 одборничких мандата!

Када је у питању Батајница, захваљујући Савету Месне заједнице, чији је председник добро сарађивао с општинским властима, а ови ажурно захтеве прослеђивали вишим градским инстанцама, најпре је у два наврата генерално реконструисана и уређена зграда Месне заједнице. Једно време ће у њој радити бесплатна општинска школа компјутера, кроз коју ће се едуковати сви заинтересовани школарци, а и фирме ће своје запослене ту едуковати. Службе су компјутеризоване.

Током мандата Гордане Поп-Лазих, велика пажња посвећена је побољшању услова живота Рома с обода насеља,

на окретници аутобуса 706 у Новосадској улици. Наиме, на месту огромне депоније, која је исушена насипањем земље, саграђено је насеље, а касније је на једној од слободних површина направљен спортски терен. Ниједном приликом и пригодом најмлађи батајнички Роми нису били заборављени – општина им је обезбеђивала новогодишње и божићне пакетиће, као и једнократне помоћи и хигијенске пакете.

Општинско руководство често је боравило у Батајници, те је тако у присуству породица погинулих pilota мајора Зорана Радосављевића и пуковника Миленка Павловића, по којима су назване две улице у овом месту, 2006. године постављена спомен-плоча у центру, на коју се редовно полаже венац.

Пролећа 2008. године, замењен је километар и по дотрајалих водоводних цеви у центру, чиме је обезбеђено боље водоснабдевање житеља насеља.

Цркви Рођења пресвете Богородице пренета су средства за ограду, а за своје заслуге вери и православљу, председник Гордана Поп-Лазих је одликована орденом Светог Саве другог реда, који јој је уручио владика сремски Василије.

Свих ових година редовно је одржаван Меморијални турнир у малом фудбалу посвећен малој Милице Ракић из Батајнице, симболу невиног страдања у НАТО бомбардовању наше земље 1999. године. Како је општина, маја 2005. године, установила Фонд мале Милице Ракић из Батајнице, он је постао покровитељ манифестације, док је организатор Месна заједница. У две недеље, колико је трајао, турнир је окуплао велики број екипа из Србије и у потпуности оправдавао своју хуману мисију.

Фонд је даривао више од десеторо деце и младих, што за оздрављење, лечење, рехабилитацију или школовање.

Општина је после великих поплава и столетних вода, 2006. године предузела опсежне мере за санацију делова Батајнице и насеља угрожених подземним водама. Са Водопривредним предузећем „Галовица” сачињен је пројекат ревитализације постојећих канала, те је системом нових проблема донекле био решен, са задатком да се елиминише на трајан начин.

Огромна помоћ дата је основним школама у Батајници, а у више наврата и вртићу „Чворак”.

Ипак, највећи домет радикалске власти у овом мандату био је увођење службе хитне помоћи у постојећи Дом здравља, чиме су грађани добили неодложну и мобилну помоћ.

Изборном вољом грађана, 2008. године, на чело Градске општине Земун поново долази српски радикал. Грађани су и овог пута своје поверење указали Српској радикалној странци зато што су једино српски радикали увек били спремни да решавају проблеме грађана. Нису давали лажна предизборна обећања, већ су слушали глас грађана којима је помоћ била неопходна.

Похвале радикалима

Обиласком Батајнице, у разговору с грађанима чули смо само речи хвале. У центру, захваљујући разумевању општинског руководства, реконструисана је зграда Месне заједнице. У њој грађани могу добити изводе из матичних књига рођених, венчаних и умрлих лица, уверења о држављанству, заказати венчање, оверити документа и друге послове из надлежности матичних служби. У Месној канцеларији, поред матичара, раде правник, који пружа бесплатну правну помоћ, комунални и грађевински инспектор и еко-чувари који се старају о екологији Батајнице и околних насеља.

„Видите, ово је Месна заједница Батајнице. Ту је урађена фасада споља, фасада изнутра је добро урађена, молерај, освежена је столарија, значи, малтене комплет, урађено је у Гоцином мандату”, каже Влада Башић.

Пажљиво слушајући захтеве и потребе грађана, а затим и њиховом реализацијом, у батајничком ромском насељу освануо је спортски терен. Гордана Поп-Лазих је на месту бившег мрциништа ослободила простор за изградњу спортског терена.

„Ово је игралиште изграђено за време Гордане Поп-Ла-

зић. То се звало село Мрциниште. Ту је била рупа, сачувај Боже, да не смеш гледати. После рупе је дошло игралиште, свака част”, казао је наш саговорник Слободан Ерцег, житељ овог насеља.

На самом улазу у Батајницу извршена је замена водоводних цеви у дужини од 1.500 метара, до центра насеља. Дотрајале и зарђале цеви, старе најмање четврт века, замењене су новим, пречника 500 мм, чиме је омогућено да чиста пијаћа вода под нормалним притиском дође до домова Батајничана.

Пут нас даље води до батајничког насеља Шангај. На запуштеној јавној површини која је обрасла шибљем, жбуњем и другим набујалим растињем, на иницијативу председника општине Земун и чланова Већа почело је уређење парка који је ту некада постојао.

Велика и значајна акција истребљења амброзије спроведена је на плацу иза вртића „Чворак”. Петнаестак ари овог корова том приликом је уништено. Иначе, у вртићу „Чворак” замењене су жалузине, прозори и урађена је фасада....

„Кад год смо се обраћали општини, они су нам излазили у сусрет. Требало је заменити жалузине, али када су погледали колико су стварно лоше, онда смо добили на целом објекту. Добили смо фасаду, ове две настрешнице, телевизор, нешто ситних ствари и неке прикладне пакетиће за децу”, саопштила нам је васпитачица Гордана Обрешки.

Замењено је око пола километра водоводних цеви у насељу Официрска колонија, после приватизације станова и одвајања инсталација са система Ваздухопловног завода.

Ипак, највећи допринос је објављивање истине о хектарима заштитне зоне око Батајничког аеродрома, планиране за неимаре у бесцење. Овај план осујетило је општинско руководство предвођено Славком Јерковићем, а одборници земунске скупштине ставили га ад акта и дали негативно мишљење на измене Генералног плана града Београда.

Ако не победиш на изборима онда отми власт

Земунска булдожер револуција

- *Обзиром на несумњиву правну неодрживост и незаконитост и нелегитимно узурпирања владиног овлашћења за доношење одлуке о распуштању скупштинске јединице локалне самоуправе и образовање привременог органа, градска власт је показала свој ненародни карактер и извођењем овакве жуте револуције у Земуну, озбиљно је пореметила постојећи уставни и законски амбијент Републике Србије. Након извршења оваквог срамног чина, градска власт је грађанима отворено упутила претећу поруку – Где почињу наши интереси, ту престаје ваше право на локалну самоуправу!*

Као и у дане када су се врачари петооктобарске распродаје и заступници политикантске магле и обмане сопствених грађана, коцкали интересима државе и грађана, грађани Београда и Земун су ових дана постали сведоци једног мањег, али не и мање штетног преврата жуте револуције у Земуну.

Протагонисти су скоро исти. Прекаљени револуционари, а самим тим и лица којима су тековине ваљаног правног поретка непозната категорија. Да ли су у борби против властите државе и грађана, или против политичке странке која их је и начинила политичарима, то није важно, јер су револуција и наред нешто чиме се они баве у виду занимања. Попут бољшевика, ови вишеструки револуционарни повратници, у вршењу својих непочинстава не бирају средства за остваривање свог нечасног циља – рушења уставности, законитости и реда.

Стављањем петооктобарских маски на своја лица, не би ли као титулари издаје и злоупотребе власти прикрили ругобу сопственог политикантског неморала, приступили су спровођењу у дело свог новог револуционарног плана. На мети њиховог политикантског похода су се и овај пут нашли грађани Земун и Београда и њихова неутуђива, слободно изражена изборна воља. Иако овај пут ништа нису запалили, чин доношења Одлуке о распуштању Скупштине градске општине Земун и образовању привременог органа исте од стране Скупштине града Београда, представља очигледан пример правног насиља, јер је ова одлука неуставна, незаконита и супротна слободној вољи грађана који су својим гласовима изабрали легалне представнике својих локалних интереса и тиме им подарили и квалитет легитимности. Доношењем поменуте одлуке и спровођењем њене садржине у стварности, промотери оваквог правног насиља су извршили удар на уставни поредак и право грађана на локалну самоуправу, а тиме је и објављен рат грађанима и њиховој изборној вољи!

Прекрајање изборне воље грађана Београда и Земун, доношењем спорне одлуке градске власти, није случајно извршено у овом временском периоду. Након неуспешног покушаја да се разбије Српска радикална странка на свим нивоима своје територијалне организације, овај акт правног насиља је само продужетак такве политике и последица зле намере актуелне републичке и градске власти у главном граду, али и њене нове резерве тзв. напредњака. Зато је њи-

ма и циљ да се легални и легитимни заступник локалних интереса грађана Земун и највећа опозициона странка у нас, доведе у још тежу ситуацију како би њихово разбојничко понашање остало неоткривено и некажњено. Оно што је најсрамније у овом случају, јесте чињеница да је Скупштина града Београда као представнички орган јединице локалне самоуправе, извршила чин узурпације овлашћења министарства надлежног за послове локалне самоуправе и Владе Републике Србије, а у циљу да онемогући вршење надлежности Градској општини Земун.

Обзиром на несумњиву правну неодрживост неуставног, незаконитог и нелегитимног узурпирања владиног овлашћења за доношење одлуке о распуштању скупштине јединице локалне самоуправе и образовање привременог органа, градска власт је показала свој ненародни карактер и извођењем овакве жуте револуције у Земуну озбиљно је пореметила постојећи уставни и законски амбијент Републике Србије. Након извршења оваквог срамног чина, градска власт је грађанима отворено упутила претећу поруку – Где почињу наши интереси, ту престаје ваше право на локалну самоуправу!

Жути о жутом ЛОПОВЛУКУ

Грађане Земунa, ових дана у поштанским сандучићима, сачекало је једно лично писмо председника привременог органа општине Земун, који је сам себе прогласио председником општине и пре, и без избора. Неовлашћено и незаконито арчећи општински грб, папир и новац, Здравко Станковић је најавио грађанима да ће о трошку тих истих грађана уређивати зелене површине, асфалтирати улице и одржавати чистоћу у Земуну.

Принудна управа, односно Демократска странка, прекорачивши законска овлашћења и надлежности, покушава да превари грађане, завлачећи им руку у џеп да би се бесплатно рекламирала и водила кампању. Станковић је тако показао да Демократска странка, када је у питању Земун, остаје доследна својој политици: лични интерес на првом месту, грађани на последњем. За два месеца принудне управе, која је уведена правним и политичким насиљем, Демократска странка је грађанима показала како не одустаје од пута који је 2000. године утабао Небојша Симоновић, некада први човек земунских демократа и ЈП „Пословни простор”, а данас лице које се смеши са потернице Интерпола.

О малверзацијама Демократске странке у Земуну могли би се написати романи. Међутим, овде ћемо навести примере шта сами жути мисле о себи, то јест, само ћемо пренети неке од података и наслова из медија и извора који су се бавили криминалом Демократске странке:

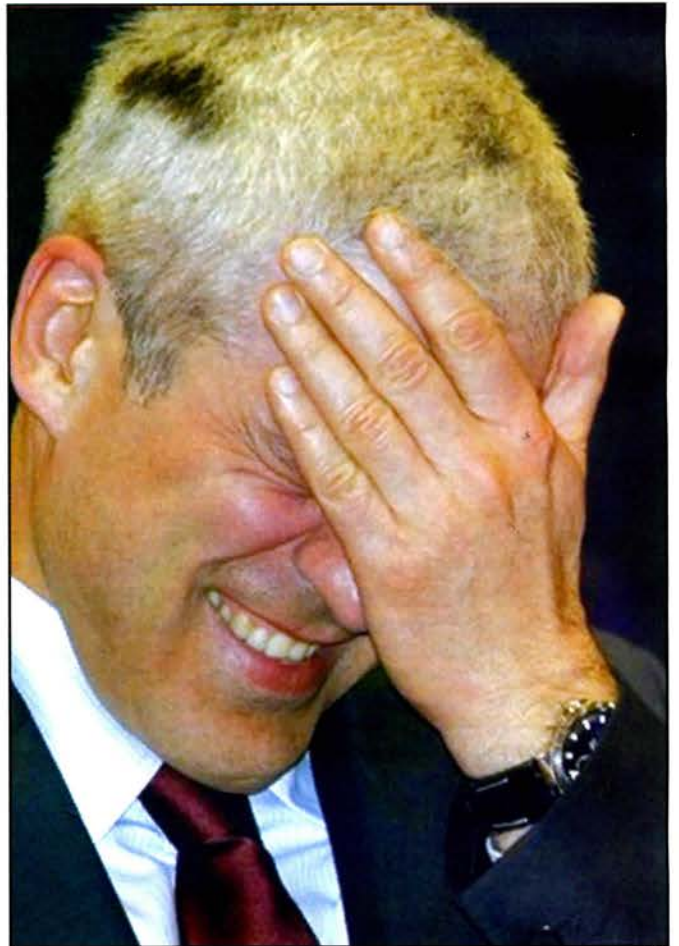
Драган Стојковић, уредник листа „Хроника за Земун”:

Тада је у Земуну на сцену изашао и један број партијских активиста из сенке, који су осетили да је време да се укључе у предизборне активности. Најдрастичнији примери оваквих кадрова су **Небојша Симоновић** и **Горан Радовановић**, који су се међу Земунцима појавили тек после конституисања власти 13. октобра. Ови кадрови Демократске странке су одмах преузели и две кључне полуге нове власти – секретара општине и директора ЈП ЗИПС (Пословни простор). Због очигледног непознавања локалних прилика и предизборних обећања грађанима, њих двојица су, уз подршку потпредседника Скупштине општине Александра Ражнатовића, изазвали низ конфликта у земунском ДОС-у.

Манипулацијама и ситним поткупљивањима, мање утицајне чланице ДОС-а су стављене под контролу тако да је у сарадњи са њима газдовање преузела Демократска странка, учлањујући у своје редове ешалон новокомпонованих демократа и партијских профитера, којима је то био начин да се, у сумутним временима, помогну неке личне користи.

Од плате, ‘општинског хлеба’, до уносних послова, концесија... Тако се догодило да Демократска странка, која је и на ширем плану годинама уживала углед и била узданица демократских промена, у Земуну постане образац недемократског понашања, пуке борбе за власт и превласт.

Симоновић је био некадашњи директор Јавног предузећа (ЈП) „Пословни простор”. Радикали су га одмах по повратку на власт прозвали због злоупотребе службеног положаја, закључења штетних уговора, и поднели кривичну пријаву против њега и тада му се губи сваки траг.

Сви они у Земуну јавно се свађају, али тајно сарађују. Пре годину дана сам сазнао да је тада утицајни функционер ДС, Горан Весић, у јесен 1997, долазио код **Александра Вучића** у Дом „Пинки”. Вучић је то тада тумачио: „**Па ја и Горан смо најбољи пријатељи са факултета...**”

„**Да ли је то разлог што сте огромну књигу од 430 страна ‘затворили’ сликом на којој је, како пише, 20. децембра 2003. Борис Тадић у друштву са Небојшом Симоновићем, тада председником општинског одбора ДС, и Александром Ражнатовићем?**”

„Да. Сигуран сам да носилац листе ДС, Борис Тадић, тада није био упознат са локалним приликама, па се препустио организаторима и земунским улицама се прошетао са компромитованим локалним политичарима”.

„**Курир**” о малверзацијама ДС у Земуну:

Демократски преварант

Небојша Симоновић, бивши председник ДС Земун, на потерници МУП-а Србије јер је преварио тридесеторо људи, узимајући паре за куће и станове.

Небојша Симоновић, бивши председник ДС Земун и директор ЈП „Пословни простор”, налази се на потерници

МУП-а Србије јер је, према досадашњим информацијама које има полиција, преварио више од тридесет људи за више од два милиона евра. Његова супруга је изјавила полицији да је Небојша после Ускрса свима рекао да иде у Немачку да купи аутомобил и да се од тада није враћао, али да је свако вече зове телефоном. Он је као власник грађевинске агенције „Круг“ градио стамбене зграде и продавао је више пута исте станове у такозваној сивој градњи.

Транспарентност Србија:

Оштетили Земун за седам милиона

Због злоупотребе службеног положаја, закључења штетног уговора и фалсификовања исправа, јавни правобранилац Земуна Снежана Кокир поднела је кривичну пријаву Четвртом општинском суду против бивших челника Јавног предузећа „Пословни простор“.

– Бивши директор предузећа **Небојша Симоновић** и извршни директор **Чедомир Станковић** оштетили су, отписивањем дуга закупцима, буџет СО Земун за око седам и по милиона динара – истакао је на јучерашњој конференцији за новинаре вршилац дужности директора ЈП „Пословни простор“ Пера Жебељан. Мотив оптужених је лична корист.

„Е. новости“ пишу о везама општинских органа ДС-а са земунским кланом:

Касете крију тајну

– Циљ рушења у Шилеровој је био и да се **заштите поједини политичари** који су у то време били на власти. Да би они прикрили своје пословне односе са „земунцима“ своје незаконите радње, наредили су хитно рушење. Према једној верзији, пре рушења зграде, извршен је претрес, али о томе нема записника, у сврху отклањања трагова, а не проналазска нових. Неке претпоставке иду у том правцу и ради при-

кривања, односно уништења трагова које су у Шилеровој оставили политичари. Друга претпоставка говори да је Шилерова срушена одмах, пре било каквог претреса, да не би неко од надлежних органа нашао неки непожељни траг по тадашњу досовску власт – сматра Петронијевић, који указује да је јако битно да би се открила многа кривична дела у Србији, свакако и шта се све налази на видео-касетама из Шилерове улице. На тим касетама, према речима Петронијевића, сигурно је снимљено како поједини политичари из тадашње власти пију виски са члановима земунског клана у Шилеровој и како се с њима брчкају у базену. Подсетимо и на податак да је наводно **секретар СО Земун из ДС Горан Радовановић** одбио да крене у рушење без писаног налога са градског нивоа, а када су папири стигли и све било чисто, кренуло је рушење.

Поново Транспарентност Србија о корупцији у Земуну:

„Опет, неколико случајева злоупотреба службеног положаја и корупције испливало је на површину. Рецимо, службеник **Одељења за имовину Општине Земун Радомир Баровић** „зарадио“ је од Земунаца више од 100.000 евра. Грађанима је давао решења о уселењу у општинске станове, који уопште нису били у власништву ове установе.

У затвору је провео шест месеци. На документима је фалсификовао потписе, а грађане држао у заблуди од шест до осам месеци. Превара је откривена када је један од оштећених дошао у општину да провери шта се дешава, јер је покушавајући да се усели у стан који му је обећан, у њему затекао другу породицу.

Поштовани грађани Земуна, шта рећи након оваквих примера лоповлука? Кад сами жути откривају жуте, колико таквих примера има још?

Зато 7. јуна памет у главу, оловке у шаке и да једном заувек решимо наш град болести зване жутица!

Милету Стаменковићу, одборнику СРС-а, напредњаци запретили

Убићемо ти сина

- Велибора Трипковића који је делио провокативни материјал против Џозефа Бајдена, америчког потпредседника, изв. напредњаци шутирали су ногама и нанели му повреде у пределу стомака, а када је успео да побегне, околели су градског одборника Милета Стаменковића. Наочиглед грађана, упућивали су му најстрашније претње, да ће му убити сина и сипати имовину, истичући да су радикали нежељни у Земун Пољу. Линчовање Стаменковића избегнуто је бурним реаговањем шокираних грађана који су стали у његову заштиту

Петнаестак тзв. напредњака, предвођених Владимиром Костићем, 19. маја, око 17 часова, у Земун Пољу, брутално је напало активисте Српске радикалне странке који су грађанима делили пропагандни материјал против америчког потпредседника Џозефа Бајдена. Српска радикална странка је, наиме, тих дана у свим београдским општинама делила пропагандни материјал против Џозефа Бајдена, протестујући на тај начин поводом посете Србији једног од највећих непријатеља српског народа и против поданичког понашања режима, позивајући грађане да дигну свој глас. Међутим, пропагандни материјал из ког су грађани могли да се упознају да је Џозеф Бајден заправо човек који је аутор текста „Зашто противници косовске независности морају бити заустављени“ и коаутор Резолуције Сената САД којом се позивало на напад на Србију „свим могућим средствима“, али и чувене изјаве „Све Србе треба ставити у концентрационе логоре налик нацистичким“, засметао је тзв. напредњацима.

Велибор Трипковић делио је грађанима пропагандни материјал у улици Фране Крча у Земун Пољу када му је притрчало петнаестак младића са обележјима тзв. напредњака. „Напредњаци“ су најпре опколили младића, а затим почели да га шутирају, наневши му повреде у пределу стомака. Нападнути момци успели су да побегну, отрчавши до градског одборника Српске радикалне странке Милета Стаменковића који се налазио на другом крају улице. Међутим, тек тада настаје права драма. Одлучни „напредњаци“, спремни да се ударцима разрачунају са политичким неистомишљеницима, не одустају, већ крећу у потрагу за Трипковићем, на неверицу грађана који су све то посматрали. Видевши Стаменковића, одустају од младића и усредсређују се на њега који и даље у неверици покушава да им објасни да не би требало да се љуте јер је пропагандни материјал усмерен против америчког потпредседника Џозефа Бајдена, који је један од иницијатора бомбардовања наше земље.

Међутим, Стаменковићево објашњење је још више ражестило „напредњаке“, који сада њега опкољавају. Наочиглед грађана, упућују му најстрашније претње да ће му убити сина и спалити имовину, истичући да су радикали и њихова политика непожељни у Земун Пољу. „Викали су, запамтићеш нас, шта нам ово радиш, запалићемо ти кућу, убити сина. Било је заиста страшно“, прича Стаменковић и објашњава да су му у једном тренутку и летке истргли из руку.

Линчовање градског одборника Српске радикалне странке Милета Стаменковића, који је делећи летке против Бајдена само изражавао став своје странке према непријатељима Србије и српског народа, избегнуто је бурним реаговањем шокираних грађана који су стали у његову заштиту.

Када су се „напредњаци“ удаљили, Стаменковић је позвао полицију која је изашла на лице места и обећала да ће насилнике привести и испитати. „Пошто су у питању врло озбиљне и страшне претње да ће ми убити сина и запалити имовину, против одговорних поднећу кривичне пријаве“, објашњава Стаменковић и додаје да је шокиран начином на који се тзв. напредњаци разрачунавају са онима који не мисле исто.

Очигледно у недостатку аргумената, тзв. напредњаци покушавају насилјем да се обрачунају са политичким неистомишљеницима, посебно онима који се не слажу са поданичком политиком Александра Вучића, који је речима добродошлице дочекивао осведоченог србомрзца, једног од главних архитеката бомбардовања наше земље, највећег шиптарског лобисту Џозефа Бајдена.

Ко је Бајден?

• Бивши сенатор и један од најутицајнијих шиптарских лобиста!

• Коаутор резолуције Сената САД којом се позивало на напад на Србију „свим могућим средствима“.

• Аутор текста „Зашто противници косовске независности морају бити заустављени“.

• Осведочени србомрзац, познат по изјавама против Србије и српског народа.

Требало би да одемо у Београд и да успоставимо окупацију у тој земљи по узору на јапанско-немачке окупације.

Meet the Press, MSNBC

Срби су банда неписмених, дегенерика, убица беба, касапина и силоватеља.

Larry King Live, CNN

Све Србе треба ставити у концентрационе логоре налик нацистичким.

US Senate

PERSONA NON GRATA!

Српска радикална странка
info@srsksradikalnastranka.rs

Како је Драган Ђилас, „ловац на новац“, опљачкао Београђане

Ђиласу милиони евра Београду штета

- *Прво без икаквих дозвола и сагласности, а затим под изговором да се гради „објекат за смештај деце, културно-забавну и спортишко-рекреативну намену”, фирма Драгана Ђиласа је незаконито отишла градско грађевинско земљиште и изградила кућу „Велики брат”. Ђилас је накнаду за градско грађевинско земљиште плаћао по цени 20 одсто јефтинеји од тржишне, док је 1.967,12 м² условног простора закупио за свега 416,6 евра месечно и то на период од 8 година, а истовремено је остварио милионе евра чистог профита*

Из документације до које је дошао Антикорупцијски тим Српске радикалне странке, јасно се види да је актуелни градоначелник Драган Ђилас „заглибио” у криминал „до гуше” тако што је опљачкао буџет сопственог града, а себи ставио милионски профит у џеп! Акцију плачке, Ђилас је извршио индиректно преко свог предузећа „Emotion Production” које је у јавности познато по емитовању профитабилних емисија-квизова и то: „Велики брат”, „Мењам жену”, „Летећи старт”, „48 сати свадба”, „Узми или остави”, „Све за љубав”, „Руски рулет”... Власнички удео у овом предузећу тајкун Ђилас заправо има преко оснивачке фирме „Multikom group”. Како? Врло једноставно, тако што Ђилас и његова бивша супруга Милица Делевић-Ђилас, имају 50 одсто, односно **по 25 одсто власничког удела** у предузећу „Multikom group”, а ово предузеће је са **49 одсто акција** оснивач и власник предузећа „Emotion Production”.

Према наводима из записника број: АБ-22/06-001, који су 30. априла 2007. године сачинили инспектори Агенције за буџетску ревизију Града Београда, Ђиласево предузеће „Emotion Production” је у спрези са градским властима, произвело криминал широких размера и тако стекло огроман профит. Буџетски инспектори су открили да је кршењем прописа и процедура Ђиласево предузеће, на најперфиднији и најкриминалнији могући начин, буквално отело градско грађевинско земљиште у циљу изградње објекта (куће) за снимање **ТВ серијала „Велики брат”!** С обзиром да је реч о афери која се не може резимирати у кратким цртама, најбоље је ослонити се на званичне доказе и на тај начин склопити „мозаик” овог криминала у коме су свој интерес имали Драган Ђилас и његови пајташи, а штету претрпели Београђани. Где је почетак, а где крај ове приче?!

Други добили, а Ђилас отима

Наиме, Извршни одбор Скупштине града Београда је својим решењем од 26. јуна 2002. године, на десетогодишње коришћење без обавезе плаћања накнаде, **Спортско-рекреативном центру „Пионирски град”** уступио градско земљиште са одређеним објектима. Заправо ради се о **парцели број: 3543/1** која је уписана у катастарску општину Стара Раковица. Предаја на коришћење ове непокретности у својини града, односно у државној својини, била је регулисана изме-

ђу СРЦ „Пионирски град” и Града Београда уговором који датира од 21. септембра 2005. године.

Што се тиче самог уговора, њиме је било прецизирано да СРЦ „Пионирски град”, без сагласности града и надлежне дирекције, **не може давати у закуп** другим физичким и правним лицима поверену непокретност у државној својини коју добија на коришћење у улици Кнеза Вишеслава бр. 27. Такође, уговор је обавезао СРЦ „Пионирски град” да адаптацију и радове на датој непокретности може вршити искључиво уз претходно прибављену сагласност Града као носиоца права коришћења и уз одобрење надлежног органа за грађевинске послове при градској управи.

Потписивању оваквог уговора је свакако претходило и давање писмене сагласности од стране Републичке дирекције за имовину, од 12. августа 2005. године. Овим актом, надлежна дирекција је практично подржала одлуку градске власти да СРЦ „Пионирски град“ на коришћење добије наведену непокретност, која ће нешто касније (након десет дана), постати предмет мешетарења и експлоатације у сврху развоја и ширења бизниса фирме Драгана Ђиласа.

И кад не може, за Ђиласа може...

Да је у овом случају одмах могао да се наслути криминал, сведочи и податак да су надлежни у СРЦ „Пионирски град“, још 6. јуна 2005. године, Секретаријату за урбанизам поднели захтев за издавање акта о урбанистичким условима за грађење, и то на делу катастарске парцеле број 23 у катастарској општини Стара Раковица. Након месец дана „чекања“, већ 9. августа 2005. године, Секретаријат за урбанизам је издао извод из „Генералног урбанистичког плана Београда до 2012. године“, из ког се јасно видело да се не може започети са грађењем на наведеној парцели. Зашто? Због тога што је наведена парцела, **према урбанистичким условима, намењена за „јавне службе, јавне објекте и комплексе-површине за објекте и активности од општег интереса“.**

Дакле, у конкретном случају, са градњом се може отпочети уколико се прибави одобрење до кога се долази уз дугу и стриктну законску процедуру, што подразумева и израду пратеће, техничке документације.

Како се овде журило да Ђиласева фирма што пре „уђе у бизнис“ тако је без икаквог одобрења за градњу, већ 22. августа 2005. године, између СРЦ „Пионирски град“ и предузећа „Emotion Production“ склопљен **Уговор о пословно-техничкој сарадњи (бр. 411).** „Сарадња“ је подразумевала обезбеђење локације за постављање монтажно-демонтажног привременог објекта на делу парцеле коју користи СРЦ „Пионирски град“, и то на период од **пет година** (од 2005. до 2010. године), а за потребе продукције и производње серијала „**Велики брат**“ („**Big Brother Show**“).

Како Ђилас инвестира „из сенке“

Овим уговором, Ђиласева фирма је себи обезбедила највеће могуће бенефиције истурајући СРЦ „Пионирски град“ као формалноправног „**инвеститора**“, иако ова установа то уопште није била. Уговором је СРЦ „Пионирски град“ био обавезан да предузећу „Emotion Production“ обезбеди локацију са „**комплетном инфраструктуром**“ (струја, канализација, водоводна мрежа и др); да „**издејствује и обезбеди**“ све потребне грађевинске и друге дозволе за постављање објекта; као и то да се чак „**формалноправно као инвеститор**“ пријави за прибављање свих потребних дозвола од надлежних органа „на што ефикаснији и економичнији начин“, а да СРЦ „Пионирски град“ ниједног момента неће полагати било какво право власништва над објектом.

Са друге стране, „Emotion Production“ се обавезао да ће: СРЦ „Пионирски град“ добити накнаду за привремено коришћење локације у износу од 50.000 евра у динарској противвредности и то у пет рата; сносити све трошкове издавања дозвола; сносити све трошкове коришћења инфраструктуре; извршити демонтажу и уклонити објекат по истеку уговорног рока.

Уговор између СРЦ „Пионирски град“ и предузећа „Emotion Production“ не само да је био скандалозан, већ је у великој мери био и противзаконит. Јасно је да један овакав „дил“ надлежне институције не могу верификовати као законит, па није ни чудо што је уговор потписан без претходно прибављених сагласности Града Београда и Републичке

дирекције за имовину, а такође није постојало ни одобрење за изградњу већу од 800 м², које је требало да буде прибављено од надлежног секретаријата.

Овакво безаконје није сметало Ђиласевом предузећу „Emotion Production“ да као извођача радова ангажује фирму „Eorod“ и да у периоду од 1. 9. до 6. 10. 2005. године сагради привремени објекат за снимање серијала „Велики брат“. Међутим, на ову чињеницу је реаговала грађевинска инспекција, која је 6. октобра 2005. године наложила формалноправном „инвеститору“ СРЦ „Пионирски град“ да обустави радове и да демонтира челичну конструкцију у року од 5 дана. Челична конструкција је демонтирана, али је темељ остао непорушен. Зашто темељ није порушен?!

Ђилас прво сагради, па добије дозволу

Како су надлежни у СРЦ „Пионирски град“ и одговорни у предузећу „Emotion Production“ били потпуно свесни да граде објекат без потребних сагласности и грађевинских дозвола, а да за уговорени објекат (с обзиром на намену) никако и никада не могу да добију одговарајуће дозволе, неко је смислио како овај проблем, фингирањем папира, може да буде решен. Тако је СРЦ „Пионирски град“, још 5. септембра 2005. године, Секретаријату за урбанизам упутио захтев за издавање одобрења за изградњу објекта „**за смештај деце, културно-забавну и спортско-рекреативну намену**“ површине око 1.800 м², који ће наводно градити из сопствених средстава!!!

Веровали или не, Секретаријат за урбанизам је 17. марта 2006. године донео решење „**о одобрењу изградње објекта за дневни боравак деце**“ површине чак 1.967,12 м² у оквиру СРЦ „Пионирски град“, а наведено решење је (с обзиром на делатност СРЦ „Пионирски град“) издато на име Секретаријата за спорт и омладину. Решење о одобрењу изградње је постало **правоснажно тек 3. априла 2006. године**, а кућа „Великог брата“ је одавно била саграђена, још у 2005. години!

Дакле, предузеће „Emotion Production“ је на првобитном темељу, у октобру 2005. године, наставило са поновним грађењем објекта за снимање серијала „Велики брат“. Притом, у периоду градње, нити је постојала грађевинска дозвола за градњу куће „Великог брата“, нити је постојало решење „о одобрењу изградње објекта за дневни боравак деце“, а у градњу објекта пре доношења овог решења, Ђиласево предузеће је уложило чак **16,1 милион динара!**

Овај податак намеће питање како су то у Ђиласевом предузећу знали да им је улог сигуран. Како је то неко смео унапред да уложи **16,1 милион динара** у градњу објекта, а да не стрепи да ће тај објекат по други пут бити срушен? Очигледно је да је постојао наговештај да ће накнадно бити „**фабрикован**“ било какав „папир“, па макар то било и решење „о одобрењу изградње објекта за дневни боравак деце“!

За Ђиласа земљиште 20 одсто јефтиније!

Да је ово један велики криминал, јасно је било оног момента када су одговорни у СРЦ „Пионирски град“ захтевали од Секретаријата за урбанизам да се изда одобрење за градњу објекта за сасвим другу намену, а истовремено се градила кућа „Великог брата“, у складу са незаконитим уговором који је то предвиђао. Други доказ овог криминала је сте чињеница да је Управни одбор СРЦ „Пионирски град“, дана 2. фебруара 2006. године **донео контрадикторну одлуку** да се гради објекат чија ће намена бити „**смештај деце, културно-забавна, мултимедијална и спортско-рекреативна активност**“.

У овој обмањујућој одлуци се такође наводи и то да ће објекат бити грађен из **сопствених средстава** или средстава „**прибављених пословно-техничком сарадњом**“, а за склапа-

Пословање предузећа Драгана Ђиласа
„EMOTION PRODUCTION” Д.О.О.

год.	приходи	расходи	добит
2005.	195.375.000	116.057.000	78.243.000
2006.	522.318.000	319.051.000	197.748.000
2007.	813.528.000	418.029.000	373.806.000
2008.	713.091.000	663.985.000	36.852.000

*Извор: Агенција за привредне регистре РС

ње свих уговора овлашћује се Младен Вујошевић, директор СРЦ „Пионирски град”.

Оваквој одлуци је претходило и **закључак Ненада Богдановића, градоначелника Београда, од 20. 12. 2005. године, којим је дата сагласност** Секретаријату за спорт и омладину, а поводом иницијативе о градњи коју је упутио СРЦ „Пионирски град”. Тада је градоначелник **дао сагласност** да СРЦ „Пионирски град” (из сопствених средстава), на катастарској парцели број 3543/1, гради објекат за „смештај деце, културно-забавну и спортско-рекреативну активност” на који би град Београд имао право коришћења и располагања! Чак је и Републичка дирекција за имовину, 9. фебруара 2006. године, **дала сагласност** на овакав закључак Ненада Богдановића, као и на одлуку Управног одбора СРЦ „Пионирски град”!

Оно што је посебно карактеристично у овом криминалу, јесте чињеница да је Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда, обрачунала и наплатила накнаду за грађевинско земљиште **по умањеној цени за 20 одсто**, сходно важећим прописима. Разлог је што се код Дирекције формално као „инвеститор” појавио СРЦ „Пионирски град”, који је наводно градио објекат за обављање своје делатности (објекат културе, спорта и дечију установу). Тако је накнада за коришћење грађевинског земљишта износила **17.801.216,25 динара, односно за 20 одсто је била мања од реалне накнаде** која би била обрачуната да се као инвеститор код Дирекције појавило предузеће „Emotion Production”!!!

Дакле, јако је тешко дефинисати овакво понашање надлежних органа и појединаца који су на невероватан начин, злоупотребом својих овлашћења, практично снагом својих полуга власти, покушали да „легаллизују” и да „озаконе” незакониту изградњу куће „Великог брата”. Наравно, све то у корист Ђиласеве фирме, а на штету Града Београда и Београђана.

Ђилас преотео „објекат за децу”!

Схвативши да је кућа „Великог брата” незаконито изграђена још крајем 2005. године, а да је одобрење за потпуно другу врсту објекта („**објекат за смештај деце, културно-забавну и спортско-рекреативну намену**”) стигло тек 17. марта 2006. године, мешетари у Ђиласевој фирми и мешетари у СРЦ „Пионирски град”, нису седели скрштених руку. У трагању за излазом из оваквог безакоња, мешетари су ушли у нови, још већи криминал!

Наиме, дана 28. марта 2006. године, **раскинут** је Уговор о пословно-техничкој сарадњи, који је 25. августа 2005. године

био потписан између предузећа „Emotion Production” и СРЦ „Пионирски град”. Разлог за раскид овог уговора је био „немогућност грађења привременог објекта”, па је тако споразумним раскидом постигнута сагласност да се потпише нови уговор. Тим новим уговором СРЦ „Пионирски град” би требало да призна сва дотадашња и будућа улагања у изградњу објекта од стране предузећа „Emotion Production”, што је на перфидни и криминалан начин и учињено. Како?

Већ 5. априла 2006. године, између предузећа „Emotion Production” и СРЦ „Пионирски град”, **потписан је нови уговор**, „о пословно-техничкој сарадњи и регулисању међусобних односа”, који је заведен под бројем 41/01/06. Овим уговором, Ђиласевој фирми су призната сва дотадашња улагања у изграђени објекат и то у износу од **30.231.995,36 динара (тада 358.600,51 евро)**. Међутим, уговором се изграђени објекат више не третира као кућа „Великог брата”, већ као објекат за „дневни боравак деце”. То уједно чини и предмет овог новог, још криминалнијег уговора!!!

Тако је једном одредбом уговора дефинисано да: „наведеним улагањима „Emotion Production” **стиче право коришћења за сопствене потребе предметног објекта за „дневни боравак деце”** у периоду од **10. 4. 2006. до 28. 6. 2012. године**, као и наставак права коришћења без сачињавања новог уговора и по истеку уговорног рока, али не дужи од 1. 4. 2013. године...”. Када је реч о трошковима закупнине објекта, Ђиласева фирма се обавезала да плаћа годишњу кирију од свега 5.000 евра (укупно 40.000 евра), почевши од 1. децембра 2007. године, па све до септембра 2014. године.

Како Ђилас „зид” кућу за 24 сата...

Уколико се формалноправно посматра овај случај, инвеститор изградње куће „Великог брата” или објекта „**за смештај деце, културно-забавну и спортско-рекреативну намену**” је кроз папире био Секретаријат за спорт и омладину, односно СРЦ „Пионирски град”. Међутим, суштински гледано, **стварни инвеститор** је било предузеће „Emotion Production” које је 2005. године ушло у пословни однос изградње објекта, користећи грађевинске услуге фирме „Еород” д.о.о. Ово предузеће је са пословима изградње објекта, тј. куће „Великог брата” (према свом дневнику рада) стало 6. априла 2006. године.

Али како је овде криминал у континуитету био присутан и како је дозвола за изградњу (раније изграђеног) објекта стигла 17. марта 2006. године, већ 5. априла 2006. године је фиктивно, између СРЦ „Пионирски град” и предузећа „Еород”, заведен **уговор број 215/1**, „о извођењу радова на изградњи објекта за дневни боравак деце”. Дакле, веровали

или не, уговор о извођењу радова по систему „кључ у руке” је протоколарно заведен само дан пре него што су радови (према грађевинском дневнику) били окончани?!? Поставља се питање како је то могуће да радови на изградњи објекта величине 1.967,12 м² трају само један дан, односно 24 часа?!? Ипак, како би се криминал бар папиролошки „испеглао”, уговором је била предвиђена обавеза предузећа „Еород” да радове на изградњи (већ изграђеног) објекта оконча до 1. маја 2006. године, иако су сви одговорни знали да су радови окончани још 6. априла 2006. године!

Сходно овом фиктивном уговору, 1. маја 2006. године је између СРЦ „Пионирски град” и предузећа „Еород” склопљен и фиктиван „протокол” о примопредаји објекта. Протоколом су се уговорне стране сагласиле да је „извођач извршио све обавезе из уговора” и да „СРЦ „Пионирски град” нема примедби на квалитет изведених радова, уграђеног материјала и опреме”.

Међутим, о поштовању уговорних обавеза градње и квалитету извршених радова се, нажалост, уопште не може говорити. Предузеће „Еород” које се формално, кроз папире и одобрење за изградњу, „провукло” као извођач радова, **није поседовало лице са лиценцом за извођење радова, нити је поседовало опрему за извођење грађевинских радова.** Како?

Једноставно тако што је ова фирма у регистру привредних субјеката била уписана као предузеће за „продукцију и консалтинг са претежном широм делатности: 92200, радио и телевизијске активности”. Дакле, како није реч о грађевинској фирми, предузеће „Еород” је за ове послове морало да ангажује подизвођаче. Затим је ова фирма отишла и корак даље, па је стручни надзор над изградњом поверила предузећу „Орбис инжињеринг”, уместо законске обавеза да инвеститор ангажује надзорни орган. Овим је на најгрубљи могући начин **прекршен Закон о планирању и изградњи!!!**

За Ђиласа квадрат 0,21 евро месечно!

Без обзира на све пропусте и незаконитости, Секретаријат за урбанизам и грађевинске послове Града Београда је 28. августа 2006. године издао **решење о употребној дозволи** изграђеног објекта. Ова употребна дозвола о употреби објекта „за дневни боравак деце” је издата Секретаријату за спорт и омладину Града Београда, и то као наводном и фиктивном „инвеститору” који се као и СРЦ „Пионирски град” до тада „провлачио” кроз све папире.

Пошто је објекат „за дневни боравак деце” коначно стављен у употребу, његову намену је требало и званично, папиролошки, прилагодити потребама фирме Драгана Ђиласа. То је и учињено тако што је дана 4. октобра 2006. године,

Секретаријат за спорт и омладину Града Београда пријавио Секретаријату за урбанизам **извођење радова на адаптацији** „објекта за боравак деце” у СРЦ „Пионирски град”. У папирима је наведено да се „адаптација изводи за потребе снимања серијала **’Велики брат’**, што подразумева промену намена просторија и инсталирање опреме за снимање”, а у оквирима габарита објекта чија је површина 1.967,12 м².

Тако је предузеће „Emotion Production”, према расположивим документима, наводно извршило **улагање од 85.361.004,12 динара** у изграђени објекат током 2005. и 2006. године (закључно са 5. 12. 2006). Овде је свакако реч о **незаконитим** улагањима инвеститора „Emotion Production”, и то улагањима пре него што је извршена промена намене објекта за потребе снимања серијала „Велики брат”. Сва ова улагања СРЦ „Пионирски град” је **признао на основу изјаве о пребијању** (компензацији) која је потписана 16. марта 2007. године.

Притом, ваља подсетити да су уговорени трошкови закупнине објекта за 8 година 40.000 евра, односно само **5.000 евра годишње**. Дакле, уколико изузмемо средства која су уложена у објекат, Ђиласево предузеће је формално себи обезбедило коришћење објекта од **1.967,12 м²**, и то за **месечну кирију од свега 416,6 евра**. То једноставно представља закупнину од невероватних **0,21 евро по квадратном метру на месечном нивоу**, односно мизерних **2,5 евра по метру квадратном на годишњем нивоу!!!**

Ђиласа на муфте милиони у џепу!!!

На крају, уколико сумирамо ову причу, јасно је да је обим овог криминала који су Београђанима приредили надлежни у: (1) органима Градске управе Града Београда; (2) СРЦ „Пионирски град” и (3) Ђиласевом предузећу „Emotion Production”, заиста немерљив, као што је немерљива и укупна штета. Сагледали смо како је било могуће без дозвола и без потребних сагласности саградити кућу „Великог брата”, а затим за ту грађевину накнадно „фабриковати” и прибавити потребне папире. И све ово, наравно, под параваном „**објекат за смештај деце, културно-забавну и спортско-рекреативну намену**”, да би се на крају јасно испоставило да је ипак реч о кући „Великог брата”. Дакле, сагледали смо једну отимачину Драгана Ђиласа, за кога не важе прописи државе Србије.

Колика је штета овим радњама надлежних органа и појединачно из Демократске странке и градске власти причињена буџету Града Београда, тешко је проценити. Штета се свакако мери у милионима динара, док се приход само једне од многобројних фирми Драгана Ђиласа такође мери у милионима! Тако је, према званичним подацима, предузеће „за забављање широких народних маса” „Emotion Production” имало добит и то: 78,2 милиона динара у 2005. години, 197,7 милиона у 2006. години, 373,8 милиона у 2007. години и 36,8 милиона у 2008. години. Дакле, Ђиласева фирма је у 2007. години емитовала 2 серијала „Великог брата” и тада је остварила невероватну, „чисту” (нето) **добит од чак 373,8 милиона динара, што је више од 4 милиона евра!!!**

Након ових података, ваљда је сада свима јасно колики је профит „Велики брат” донео Драгану Ђиласу и зашто му је било важно да од Београђана, на најкриминалнији могући начин, за своју фирму отме градско грађевинско земљиште и сагради „ковницу новца”! За овај криминал нико од одговорних до сада није одговарао, што кадровима Демократске странке само наговештава да слободно следе „пут стварања профита” и то „по рецепту” градоначелника Драгана Ђиласа, уливајући им наду да неће завршити иза решетака. Тако се отимачима и плачка Београда и Србије од стране Демократске странке наставља до даљњег, све док градску и републичку власт не преузме Српска радикална странка!

СВЕДОЧАНСТВА ЗА ИСТОРИЈУ БЕШЧАШЋА

у штампи

**7. јуна
2009. године**

ГЛАСАЈТЕ

за листу под редним бројем

**Српска радикална странка
др Војислав Шешељ**